

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ن: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱ تله‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

شوێنی ئاراس له توپری ئینتەرنێتدا:

www.araspublisher.com

ئارتور رامبو
وه‌رزیک له‌ دوژ و
دره‌وشانه‌وه

نارتور پامبو

وهرزیک له دۆژ و درهوشانهوه

وهرگپرانى له فهره‌نسييه‌وه:
ئه‌حمه‌دى مه‌لا

ناوى كتيب: وهرزیک له دۆژ و درهوشانهوه
شيعر: نارتور پامبو
پيشه‌كى: پونى شار
گورپنى له فهره‌نسييه‌وه: ئه‌حمه‌دى مه‌لا
بلاوكراوه‌ى ئاراس- ژماره: ۹۷
دهره‌ينانى هونه‌رى: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بيب
به‌رگ: شكار عه‌فان نه‌قشبه‌ندى
نوسيني سهر به‌رگ: خو‌شنوس محمهد زاده
پيت ليدان: ناديه عه‌زبز
هه‌له‌گرى: شيرزاد فه‌قى ئيسماعيل
سهرپه‌رشتى چاپ: ئاوپه‌حمان مه‌حمود
چاپى به‌كهم - چاپخانه‌ى وه‌زاره‌تى په‌روهرده، هه‌ولير- ۲۰۰۱
له كتيبخانه‌ى به‌رپه‌راره‌ى تيبى گشتى رۆشنبيري و هونه‌ر له هه‌ولير ژماره
(۴۳۲)ى سالى ۲۰۰۱ى دراوه‌تى

وهرزیک له دۆژ

"درهوشانهوه" به جیا، له سالی ۱۹۹۵، له پاریس
بلاوکرایهوه. لیتره، به که میخ دهسکاری و راستکردنهوهی
ههلهی چاپ، له گهڵ "وهرزیک له دۆژ" پیشکەش دهکریت.
چاپی فهره‌نسی

préface de René Char

© Editions Gallimard 1965, à l'ouvrage d'Arthur Rimbaud Poésies,

Une saison en enfer, Illuminations

© Editions Gallimard 1984 - seconde édition revue.

پیشه کی وەرگیڤ

ئیمپرو، ئەگەر لە روویەكەوه تەماشای جیهانی رۆژئاوا بکەین، ئەو بەدیھیتانی خەونە و پرتە نامبێزەکانی شاعیر دەبینن؛ هەر لە ئەرشیتهکتورە زلەکانی میتروپۆلە گەورەکانی ولاتە پیشەسازییەکانەوه بۆ کەشفە زانستییەکان و سەرکەوتنی مرۆفی پەگزنزمیش؛ لەلایەکی دیشەوه، بەدیھیتانی خەونە بێ سنوورەکانیەتی، بۆ ئەوێ هەر هەموو شتێ لەسەر بناغە یەز و دەسلالات و دارایی داڕمەزیت و وەکو تاکە مودیلێش، بەبێ ئەوێ لە ئەنجامە شوومەکانی بکوڵیتەوه، لەسەر ئاستی جیهان تەرح دەکریت. راستە، ئیمپرومان بەرە سەدەدی پابردوو، چونکە «هەر بەئاو بوونی بورژوازییەتی سەدەدی نۆزدەم. کە خاوەن خەسلەتی ئەخلاقبازی و دووڕوویی بوو، دەرگا بۆ مرۆفی ماددی و سینیک، دینامیک و تاکپەرست، قیژ لە هەموو بەهاکان دەکاتەوه، ئەگەر هاتوو پێگەر بوو بەرامبەر بەگەشەکردنێکی پەهای تاکەکەس، دەخاتە سەر پشت». (کاتییە ئوسای، گوڤاری لیکۆلینەوه دەربارە ی رامبو، ژمارە ۱۳، مارس ۱۹۹۶، ۵۷-۶۲).

زۆر زوو رامبو درکی بەکارهاتەکه کرد و لە خەلاسیکی رۆحی و ماددی دەگەرا. دەیویست نوێخواز بییت، چونکە شاعیر بەبێ چارەسەر، بانگەوازی پەهایی دەکا بۆ نوێخوازی و داوای ئازادییەکی ئازادیش دەکات بۆ ژیان، لەمەوه رامبو بەقارەمانیکی نوێ دەخوێندرتەوه. ئازادە تاکو سەر حەدی گێژبوون. زووش، بەلکو گەلێ زوو هەست بەو تینویتییه دەکات و بە "پەکشستنی هەستەکان" دەیوێ ئەزموونی خۆی بنووسیتەوه. دژ بەهەموو ئەخلاقە باوەکانی سەردەم، بەتایبەت هی ئاینی کاسولیکی، کە لە پەرورده هیشک و برینگەکە ی دایکیدا قەوارە ی وەرده گرت، شوێشی بەرپا دەکات. زۆر زوو، شاعیری سازده سال، درک بەبێ کەلکی شیعەرە پیشووهکانی خۆی دەکا و دەیانسووتین. کتیبخانەکە ی مامۆستاکی بەچلێسییهوه دەخوێنیتەوه بەتایبەت ئەو کتیبە یاساغانە ی کە دژ

بەدابونەرتی باو بوو، پەنگبێ رامبو، زیندانی زیرەکییه لە پادەبەدەرەکە ی خۆی بووبیت و خەیاڵە زیندوووهکەشی تەجرەبە ی دۆزەخی بێ نیشان بدات. زوو، هیشتا لەسەر پرحلە ی قوتابخانە بوو، هۆنراوێ بەلاتینی دەنووسییهوه، لیترهوه دەبیتە جیتی سەرسورمانی جۆرج ئیزەمبار، ئەو مامۆستاکی کە رامبو نامە یەکی بۆ دەنیریت و دەربارە ی شاعیری "غەیبین" دەووت. شیعەر لای ئەو، واتە یاخیبوون، یاخیبوون لە گشت تەقالیدە باوەکانی سەردەم، چ هی خیزان، چ ئەوێ کە ئەخلاقێ بورژوازی تەرحی دەکات و هەموو شتیکیش لە پیناوی خوشگوزەرانێ خۆیدا دەخاتە گەر. ئەدی چۆن، چیتزی رامبو، بەرامبەر بەکۆمۆنە و موغامەرەتاکانی گەشە نەکات و سلاو لە پرووخی ئیمپراتورییەت نەکات!

فەزای شارۆچکە ی شارلقیل و ئەمۆسفییری خیزان تەسکن، دەیهوێ "لاژەورد بکاتە بواری خۆی". دوا ئەوێ جاریکیان بەبێ بلیت سواری شەمەنەفەر دەبییت، پۆلیس دەیگەرینیتەوه مالت، هەندە نابات، قیژلین، لە نامە یەکدا پیتی دەلی: "وەرە بۆ پاریس، رۆحی خۆم، چاوەرپوانتین"، دوا دەعوەتی قیژلین دەکەووت و دەچیتە پایتەختی کۆمۆنە. قیژلین بەرامبەر بەو هەرزهکارە میزاج سەیره پادەمیتنی؛ رۆژی یەکەم، لە مالتی قیژلین، بۆ چیشتی ئیوارە بانگ دەکریت، تەنها وشە یەکیش نادرکین، دوا لیبوونەوه، داوا دەکات ژووری خەوتنی بۆ دیاری بکەن و بەتوورەبی، میزی خواردن جیدەهیتلێ. پەنگبێ ژیانێ ئەو خورده بورژوازییە بەدل نەبووبیت، هیمن لەپال هاوسەرەکە ی، رۆژ بداتە دەم یەکەوه. ئەمە سەرەتای پەیوهندییەکی تراژیدییه لە نیوان ئەم دوو شاعیرە، بەجووتە دەچنە بەلجیکا و ئینگەلتەر، ژیانیکی بەرەلا بەسەر دەبەن، قیژلین هاوسەرەکە ی بۆ ئەو جی دەهیتلێ. لەوێ، لە ئینگەلتەر هەندی لە درەوشانەوه (ئیشراقات) دەنووسیتەوه.

پتۆستە ئەوێش بوترتیت کە شپۆه ی بەرەلایی لای رامبو تەنها شیکلیکی دەرەکییه، لە راستیدا گەرانیکی ناوہکییه کە هەر لە بەهاری ۱۸۷۵ه

نهک ته نهها بزوتنه وه به کی زیندوو ده داته شیعره کان، که وا دهکات شیعره کان به رده وام بخوتندرتنه وه، به لکو دهیه وی دست به سهر نهینیه کدا بگریت که ئه ویش به رده وام خوی له ژتیر دهسه لآتمان راده پسکینتی. ته نانهت به نیسبهت یه کیکی وهک "پۆل کلۆدیل" وه که کاسولیکیکی ته واوه، رامبو دهکاته سهرچاوهی وه حی و له ودا، هیزتیکیکی پۆحانی گه وره ده بینتی. ههروهها بۆ یه کیکی سوربالی وهکو "ئه ندری بروتون"، که به دهنگیکی پیئشه ختی سوربالییه تی له قه له م ده دات، سوربالیسته کان دهیکه نه پیئشه وای خۆبان. بیگومان ئه م خوتندنه وه یه، ده لاله تی خوی هه یه، چونکه، لای رامبو، به کارهینانی زمان، ئه نجامی فیکر نیسه، به لکو جوړه تیکه له کیشییه که له گه ل ته زوو جیاوازهکانی دهروون و په یوهندی دروست کردنیکه له نیوان پۆح و جهسته. له کوتاییدا "کو خوتندنه وه یهک" خوی فهرز دهکات، رهنگی، رامبو ش ئه مهی ویستتی!

شیعر بۆ رامبو ههروهکو بۆ دلیر گه رانیکه له نوی، چوونه به رهو نه ناسراو. دهکری رامبو به سو فی مه شره ب بخوتندرتنه وه، سهره رای دژایه تی له گه ل ئایندا، شیعرهکانی گه رانیکن له موتلهق و شیعر وهکو ئه زمونیکی ناوهکی له رتگایه وه دهیه وی پۆحی کهون له نامیز بگریت. له نیوان خوی و دنیا دا جوړه نهینیهک هه یه، بۆیه ئه م په یوهندییه ده بیته سهرچاوهی نازاره میتافیزیکیهکانی. به رهو خودا ههنگاو ده نیت به لآم به بی ئه وهی بروای پیتی هه بیته، په یوهندی له گه ل خودادا له سهر رقه به رایه تییه زیاتر وهک له سهر بنچینهی بندهیی و خوداوه ندیتی بیت. رامبو له کوتاییدا جوړتیکه له پرۆمیتتی، ئه وهی که ویستی ناگر له خوا بدزی.

له "گه می مهست" دا شاعیر ره شمه ی خه یالی به دهسته وه یه، په یوهندییه کی ئه ده بی له گه ل دنیا دا هه یه، له "وه رزیک له دۆژ" دا، دیکۆر و دونیایی خه یالی ده بنه یه ک شت و شاعیر، ئیتر ده ره وه له ژوره وه جودا ناکاته وه. به هه موو تخویه ترسناکییه کانییه وه له ناو خه یالدا ده ژیت. ته قه موسی شه خسیات دهکات و پۆلی کهس نابینیت. وهکو ئه کتهر

ناپوانیتته ژبان، چونکه نازادی خه ونیک نیسه له ده ره وه بهینرتته دی، به لکو زۆر نابازییه که، پیوسته له ئیره و له ئیستادا ئه نجام بدریت، شاعیر ده بیته ئه وان، ده چیتته پیستی عه زراوه، ده وری پیست سپییه غازیه کان ده بینیت. من له لای شاعیر یه کیکی تر.

له ئیشراقاتدا وینه ی شیعی ده بیته ورینه، ئیقاع و تاسیره دهنگییهکانی به دهرن له شیکردنه وه، به لآم پۆ ده چنه ناخی خوتنه ر و سیحرتیکی زمانه وانی تیا خه لق ده کن.

ئه گه ر "دروشانه وه" حاله تیککی سۆفیانه بیت، ئه وه "وه رزیک له دۆژ" جوړه ئه عرفیکه بۆ ئه وهی شاعیر خوی خاوین بکاته وه، وهکو خه لوه ت له لای سۆفییه موسلمانه کان، ده بی ته ی بگریت و مرۆف تیا یا له خوی ورد بیتته وه و خوی تاقی بکاته وه. به لآم رامبو، خوی و ته نهها خوی دامه زرتنه ر و ژیاوی ئه و ته جربه نه مره یه که له ژبان و شیعر دا به رای کرد. رامبو، سه فهرتیکه به رهو هه تاهه تایییه ک که لیمان جودا نابیتته وه. هه میشه ده چرپیتته بنا گویمان، دهیه وی ئیمه ش «پاژنه مان له با بیت». سه فهر و رامبو له کوتاییدا یه ک شتن، ویستی زۆر دوور پروات، هه موو ته گه ره یه کی ده سترکرد و سروشتی تیکبشکینتی و هه میشه له موجیزه بگه ریت و بیدۆزیتته وه. ویستی قه دهر و مه رچی مرۆفایه تی بگۆریت، ویستی زۆر دوور پروات، بۆیه له کوتاییه تراژیدییه که ی، پییه کیان بریه وه.

ئه حمه دی مه لا

۱۹۹۹

پيشه‌کي

پيش ته‌وهی له رامبوؤ نزیک بينه‌وه، نارده‌زومنه‌ندین که له وه هممو نووسراوانه‌ی که سه‌بارت به و نووسرابیت، خو دوره پهریز بگرین. نه به‌کیتکیان وهرده‌گرین و نه به‌کیتکیشیان رت ده‌که‌ینه‌وه.

(رامبوؤ غه‌بین voyant و رامبوؤ لوتی voyou). به‌کورتی، راست بن یا هله، سوود به‌ئیمه ناگه‌یه‌نن، گونجاو بن یا نه، چونکه بوونه‌وه‌ریکی رامبوؤ ناسا. یا ههر به‌کیتکی وه‌کو‌ئه. هممو‌ئه و بوجونانه هله‌ده‌گرن. رامبوؤ شاعیر. ئه‌مه به‌سه و ئه‌مه‌ش هممو شتیکه. شتی کوتایی پی هینراو و هتا هتا نه‌ناسراو به‌نیسه‌ت شیعه‌وه، به‌پروای ئیمه، ئه‌و توانا خو‌به‌ده‌سته‌وه نه‌دانه‌یه. ئه‌م خو‌به‌ده‌سته‌وه نه‌دانه‌ش هنده ره‌هایه، له شاعیریش به‌هیزتره، ئه‌و مروقه ئاساییه‌ی که ده‌بیتته خاوه‌ندی ئه‌م نه‌وعیه‌ته و ده‌بیتته خاوه‌ندیکی نالیپرسراو. له مه‌حکه‌مه ته‌فتیشییه‌کانه‌وه بو‌سه‌رده‌می نوئ، تنها خراپه‌یه‌کی زه‌مینیی ده‌بینین که له کوتایییدا، زیاتر چوک به‌یه‌کیتکی وه‌ک تیریز ده‌قیلادا Thèrèse d'Avila¹ دانه‌ینن تا وه‌ک به‌کیتکی وه‌ک بوریس پاستیرناک². ههرگیزیش له باره‌ی ئه‌وانه‌وه هیچمان پی نالین که بی‌تاقه‌تمان ده‌کن و ئه‌وه‌شمان لی‌قه‌ده‌غه ده‌کن که له بلیمه‌تی ئه‌وانه‌وه نزیک بینه‌وه. خو که ئه‌مه ده‌لین خه‌ونیش به‌گه‌مه‌ی پاداشته‌وه نابینین که میهره‌بانیان بو‌ئه ده‌گه‌رتته‌وه، یا بو‌ههر بوونه‌وه‌ریکی دی، به‌گویره‌ی هله‌به‌ز و دابه‌زی مروث و کاته‌وه.

له‌م دوایییه‌دا، ویستیان ئه‌وه‌مان پی نیشان ده‌ن که نیرفال هم‌میشه بی

(1) Thèrèse d'Avila (1515-1582) کچی بازگانیکي جوله‌که‌ی ئیسپانییه، خو‌ی وهرده‌گه‌رتته‌سه‌ر نایینی مه‌سیحی. به‌خاوه‌نی چه‌ندین ریتورم ده‌میردریت و ده‌نگ و سه‌دایه‌کی زور له ولاتی ئیسپانیادا په‌یدا ده‌کات. به‌که‌مین ئافره‌تی فه‌قییه که له لایین پۆل VI له سالی 1965 وه ئه‌و ئیعتباری بۆ گه‌راوه‌ته‌وه. (وه‌رگه‌رتی).

(2) Boris Pasternak (موسکو- 1890- بیردیلکینو 1960) رۆماننوسیکي سوڤیه‌تیه، له سالی 1958 له یه‌کیتی نووسه‌رانی سوڤیه‌ت ده‌رکرا. (وه‌رگه‌رتی).

گه‌رد نه‌بووه، که ئینی له بارود‌خیکي ساویلکه‌یی پیریدا ده‌غه‌زار بووه. پيش ته‌وانیش، فیلون راسین (نوئترین ژباننوسی biographe راسین، به‌جوړی هه‌رپه‌شه ده‌کاته سه‌ری که تاقه‌تی ئه‌وه‌م نه‌بوو به‌دوویدا بگه‌رتیم) ئه‌وانه‌ی شیعیان خو‌ش ده‌وی ده‌زانن که ئه‌مه راست نییه، سه‌ره‌رای پرواله‌ت و به‌لگه هه‌لپه‌ژاوه‌کان. خواناس و خوانه‌ناسان، موده‌عی و پاریزه‌ران، به‌شیه‌یه‌کی پيشه‌یی ناگه‌نه شیعه‌ر. قه‌ده‌ریکی نامۆیه! من به‌کیتکی تره. فرمانی عه‌داله‌ت له و شوینه‌ی که شیعه‌ر داده‌گیرس، ده‌کوژیتته‌وه؛ له‌و جیگه‌یه‌ی که چه‌ند ئیوارانیک شاعیر گه‌رم ده‌کاته‌وه. پیوسته ماموستایه‌کی بویر بیت بو‌ئه‌وه‌ی له ته‌مه‌نی چل ساله، به‌جوشه‌وه خاوه‌نی دره‌وشانه‌وه‌ی به‌دل بووبیت، دلشادیی جارن و په‌شیمانی ئیستای تیکه‌ل ده‌کات. له‌ژیر دوو به‌رگی ئه‌ستوری ئه‌رشیفدا، ئه‌م بیگاری کۆکردنه‌وه‌یه، دوو دلۆپ باران چیه‌ ناخاته سه‌ر سیلاو، دوو په‌لکه پرته‌قال چیه‌ ناخاته سه‌ر تیشکی هه‌تاو که خو‌تندنه‌وه‌ی ئیمه‌ی له چنگ دان. ئیمه‌ش ئازادانه مل که چی ده‌سه‌لاتی شیعه‌رکانین و به‌هیزه‌وه خوشمان ده‌وین. ئه‌م دوو فاقیه و راری و شکۆمه‌ندی و کامه‌رانیمان پی ده‌به‌خشن.

کاتی رامبوؤ سه‌فه‌ری کرد، پشتی له چالاکییه ئه‌ده‌بیه‌کان و بوونی «براهه‌وره‌کانی» په‌رناس کرد، ئه‌و به‌هه‌لم بوونه خیرایه که‌م که‌سی چه‌په‌ساند. پاش ماوه‌یه‌کی زور، ئه‌م سه‌فه‌ره بووه ته‌لیسمیکي راسته‌قینه، کاتی هه‌والی مه‌رگی پی ده‌زانریت و چاره‌نووسیشی بووه قوربانی ددانی مشاریک. ده‌ویرین پروا بکه‌ین، نه‌ داپران هه‌بوو، نه‌ زۆرانبازییه‌کی توندوتیژی، نه‌ دوا ئه‌زمه‌ش، به‌لکو‌راوه‌ستانی په‌یوه‌ندی بوو، راوه‌ستانی خو‌راکی نیوان گری گشتی و ده‌می ناگرپرتین بوو، پاشانیش هه‌لکړاندنی شاره‌ ئاراسته نه‌خسراوه‌کانی قه‌سیده، هیچ نه‌وتن و گۆرانکارییه‌کانی وشه verbe دوا وزه‌ی غه‌بین visionnaire، له‌ ناگه‌میشدا ده‌رکه‌وتنی شتی دیکه له‌سه‌ر لیژایییه‌کانی واقعیی بابه‌تیانه، بی‌گومان،

بئى ھودە و ترسناكە كە لىيرانە ھەولئى دياركردنى بدريت. ھەر خىرا كىتتېبەكەى ھاتە بەرھەم، رامبۆ دەقاودەق لە بىرى چوودەو، رەنگىبى قەتېش نازارى بۆى نەچىژتېى، قىزىشى لى نەكردىتتەو، ھەستىشى بەو جىبى برىنە سەوزە نەكردىتتە كە لەسەر مەچەكى رەش داگەرپاوى ھەبووبىتت. لەو پەرى ھەرزەكارىيەو بۆ ئەو پەرى ھەراش بوون، ئەو ماوھىيەى نىوان، پىوانى بۆ نىيە. ئايا ھىچ بەلگەىەك ھەىە، كە پاشان، رامبۆ ھەولئى ئەو دابىتت. ئەو شىعرانەى چنگ كەوتتەو كە كەوتبوونە دەستى برادەرە كۆنەكانى؟ بەپى زانىارى ئىمە ھىچ شىتتىكى وا نىيە. فەرامۆش كوردنىكى كۆمپلېتتە. لە بىرى چووبوونەو. ئەو دى ئىستە لە جىاتى مېو، لە چلە لاوازەكەى ئەو درەختەى كە جاران نەمام بوو دەردىن، تەنھا دركە سەرکەوتووەكانە كە بەپى داواكردنى بۆن و بەرامەى دركى گولەكان دەچەقنە لەشەو.

دەكرىت سەرنج و لىكۆلىنەوھى شىعرىك قولل بىت، دەگمەن بىت، يا تىژ يا جىبى بىرا، ناتوانرىت دوورەپەرىز راوھستىن لەوھى كە شىعەرەكە بچووك بكرىتتەو بۆ ناستى تاقە ماناىەك، يا دياردەىەك بچووك بكرىتتەو بۆ ناستى تاقە پرۆژەىەك كە تەنھا مافى بوون بەخۆى شك ببات. دەولەمەندى شىعرىك ئەگەر پىوست بكات بنرخىنرىت بەو ژمارە لىكدانانەوانەى كە ھەلدەگرئ، بۆ ئەوھى ھەر خىرا پاشان ئەو لىكدانانەوانە بكوژىنرىتتەو، ئەو ئەم لىكدانەوھىە قبول دەكرىت بەمەرجى لە نىو رىشالەكاناندا بىنرىتتەو. كئ دەدرەوشىتتەو زىاتر قسە دەكات لەوھى كە بچرىنرىت، بەكپى بلاودەبىتتەو، پاشان بەدووى شەودا رابكات، تەنھا بەتالىبى خۆشەوېستى بەجى بەپىلى، پەيمانى ئىمتىياز. ئەم درەوشانە زۆر شەخسىيە، ئەم ھەژانە، ئەم ئىپنۆزە³، ئەم لىكدانە لەبن نەھاتووانەى كە لىكدانەوھىان گەلئ زۆرە، ئا ئەمانە جىبى بىوان چەشنى تاقە رووداوىك: ئىستەى ئەبەدى، لە شىوھى پاچكە، ھەتاو ئاسا، وەك (3) خەونى موقناتىزى. (وەرگىزى).

پوخسارى مەرۆف پىش ئەوھى زەوى و ئاسمان بۆ خۆيانى راکىشى و بەجۆرىكى نامۆ خاوى كاتەو. شاعىرانە بەرەو رامبۆ چوون شىتتېبەكە چونكە بەشەخسى كردنى ئەو شتەى كە ئەو دەم بۆ ئەو: «لابنىمىچى گومبەزى شىعرى» بوو. Intrados poétique. (مەبەست لە جەوھەرى شتە. ئەم عىبارەتە، شار لە زاراوھى ميعمارىيەو خوازتووبەتى). ئەگەر شىعرى ئەو، ئىسارەو ئىغراى ئەو كەسە بكات كە ھەلئەسەنگىنئ، ئەو لە ھەمان كاتىشدا دەپرووخىنئ، با ھەر كەسىك بىت. چونكە بەكىتتېبەكەى لە رىگای ناكۆكى شتەكان و بوونەوھەرەكانەو ھاتۆتە دى، لە ناستىكى توپھاتدا ھەموو ئەو رەنگدانەو كالانەى دژوارى خۆبە قووت دەدات. ھىچ بەرپەرجىيەك نىيە چونكە ھەمووى دەگرىتتە خۆ، "وېستەم ئەو شتە بلىم كە دەوترىت، دەقاودەق و بەھەموو تەرحى". قسە، وترا يا نە، راستە و ھەتا ھەتا بلند دەبىتتەو.

پىوېستە رامبۆ لە تاقە مەنزوروى شىعردا ئىعتبارى بۆ دابنرىت، ئايا ئەمە ھەندە جىبى شوورەىيە؟ بەرھەم و ژبانى بەجۆرىكى بى ھاوتا تىكەھەلكىش دۆزرانەو، نە لەبەر رەسەناىەتىان بوو، نە بەھۆى رەسەنەتىانەو بوو. ھەر بزوتنەوھىەك لە بەرھەمەكەى، ھەر چركەىەك لە ژبانى بەشدارن لە پرۆژەىەك وا دەزانىن كە بەرەو تەكامول Perfection دەچن و لە لاىەن ئەپۆلۆن⁴ وپلۆتۆنەو⁵ پىادە دەكرىن: كەشفى شىعربىيەت Rêvelation Poétique، كەشفىكى گەلئ پەنھانە، لە فۆرمى ياسادا لە ژىر چنگمان رادەپسكى، بەلام لە ژىر ناوى دياردەىەكى نەجىبىزادانە، ئاشناىانە تىامانە دەژىت. ئاگادار كراوېنەتەو: لە درەوھى شىعردا، لە نىوان پىمان و ئەو بەردەى كە دەشپلرىت، لە نىوان تەماشاكردن و ئەو كىلگەىەى دەبىنرىت، جىھان ھىچ و پووچە، ژانى راستەقىنە،

(4) Apollon: ناوى پىاوىكە بەخاوەن جوانىيەكى لەوھىسە بەدەر بەناوبانگە. ئەفسانەىە. (وەرگىزى).
(5) Pluton: خوداوندى ژىر زەمىنە و مەرگە. ھەرەھا سىفەتى خىرخوازىشيان داوھتە پالى، بەسەردارى دەولەمەندى و پىت و بەرەكەتى خاكىش ناسراو. (وەرگىزى).

جه بهر ووتیکه که رهت ناکریتتهوه، تهنها له قه برغهی شیعردا بهرجهسته ده بیته. سهره پای ئه مهش مرۆف دهسه لاتی (یا له دهستی داوه، یا هیشتا نییه تی) ئه وهی نییه که دهست به سهر ئه م ژبانه راسته قینه یه دا بگریته، خۆی بی بهر کهت کات، تهنها پرووناکییه کی کورت نه بیته که ههر له په حهت بوون ده چیت. له نیسو ئه و شه وه زهنگهی که دوای پرووناکی ده که ویت، به هۆی ئه و زانیارییه کی که له و پرووناکییه وه دهسگیرمان ده بیته، کات، له نیوان به تالییه کی سامناک که لپی داده چۆرۆ و هیوا- حدسه - Pressentiment espoir تهنها حاله تیکی ئایندهی نزیک، که له شیعر و بینرووناکی خۆی ئیعلان ده کات، کات دابهش ده بیته، تیده په پڕۆ، به لām له بهرزه و نندی ئیمه دا، نیوهی باخچه و نیوهی دیشی بیابانه.

پامبو له و شتهی که دهیدۆزیتتهوه ده ترسی، ئه و شانۆمانه کی که ده خرینه سهر تهخته کی شانۆی ئه وه وه دهیحه په سینی و واتی لیتیان ورده میتنی، ده ترسی له و شتهی که جیتی بروا نییه واقعی بیته، له ئاکامدا، ئه و ترسه کی که له ریتگی غه بیه وه vision تووشی دیت ئه ویش راست بیته و به هه له شه یی به شداری له ناوچوونی بکات. شاعیر فیله ده کات، به هیتز هه ولی ئه وه ده دات که واقعی توندوتیژ بگوتیتتهوه نیو ههریمی خه یال، بیگوتیتتهوه رۆژه لاتیکی ئه فسووناوی، ئینجیلییه وه، بو ئه و شوینه کی ئه و غه ریزه سه رسامه کی که بو مهرگ هه بیوو، کزولا واز بکاته وه. ئه فسووس! فیله بی هوده یه، سامناکی به لگه نه ویسته و ترس راسته قینه یه. ئه و به ره و رووبوونه وه کی دوای ده که ویت و داوای ده کات، ئا ئه وه تا دوو قۆچی لیتوه درده په پڕۆ، به ههر دوو نووکه تیژه کانییه وه ده چه قنه «رۆح و جهسته یه وه».

رووداویکی ده گمه نه له شیعی فیه نه سیدا و غه ربیشه له نیوهی دووه می سه دهی نۆزده هه م، سروشت له لای پامبو شتیکی بالا بیته. سروشتیکی بزیه، بو جوانییه باوه که ی که م دنرخیندریت، یا بو به رو بوومه کانی، به لām له ره وتی شیعه که دا به شداره، وه کو ماده دووپات

ده بیته وه، باگراوندیکی پرووناکه، هیتزیکی خولقیته ره، پالپشتیتیکی ره وتی ئیحا ئامیژه یا ره شین، یا میهره بانه. سهر له نووی ده که ویتته وه گه ر. ئا ئه مه یه که دوا به دوای بو دلیره وه دیت. سهر له نووی ههستی پی ده که یین، غه رابه ته وردیلانه که ی هه لده مژین. ههر که هه ست به حه سانه وه ی ده که یین، کاره ساتیکی دی ده یه ه ژینی. پامبو له سهر سهرینیکی گیاییییه وه که ئه و سهره ی زۆر شتی له بیر ده چیتته وه له بهر ماندوو بوونی جهسته ده بیته ئاوی کانی، به ره و راوی ده ست لی وه شاهه کان ده پرات که له سهر ترۆپکی ئه و قوته شاخانه که له هی و زریانیا ن لیتوه درده په پڕۆ. له چاخه کانی ناوه ندا سروشت جه ره به زه یه ک بوو دهستی به سه ردا نه ده گیرا. بی که لیتن، گه وره یییه کی بی شایانی هه بوو. مرۆف ده گمه ن بوو، ده گمه نیش بوو ئامیر، تمووحیش به لایه ن که مه وه ده گمه ن بوو. چه ک قیتزی له سروشت ده کرده وه، یا نه یده ناسی. له کو تایی سه ده ی نۆزده هه مدا، پاش ریتکه وتی جو راجۆر، سروشت له لایه ن پرۆژه ی مرۆقه وه که تا ده هات له زیاد بووندا بوو، ئابلۆقه دار، پیتکرا، به تال کرا، پیتچرایه وه، هه لاهه لا کرا، هه لپاچرا، قامچی چیتز کرا، داوه شینرا، سروشت و جه نگه له نازیزه کانی گۆرانه کو تیلایه تییه کی بی شه رمانه، خیترو به ره که تیان دای له که می. ئه گه ر به دهنگی شاعیر نه بیته، چۆن جاریکی دی سروشت سهر هه لده داته وه؟ شاعیر هه ست ده کات که رابردووی ون بوو ده بووژتینیته وه و قه شمه ری به باو و باپیرانی ده کات و له پیناوی خۆیدا ئه و نزیکایه تییه ده پاریزی. دۆن کیشۆتی ئه به دی، به لām پروونین فریای ده که ویت و سه رقالیی خۆی له ناو سه رقالیی ئه و دناسیتته وه، قوولا یییه پیتوستیشی له گه ل خۆشه ویست و زۆرانبازی ده داتی. هیتج و پووچی بووژانه وه ش دناسی، به لکو له هه موان چاکتریش، ده شزانی که دایکی نه تینییه کان، ئه وه ی که نایه لتی لمی کوشنده له ناو ههریمی دلماندا بلا ویتته وه، ئه و شازاده ئه شکه نهجه دراوه، پیتوسته به بی وچان لایه نی بگرین.

له گه ل پامبو دا ئیتر شیعر وه ک ته رحیکی ئه ده بی littéraire genre، وه ک

پیتشبرکیتیک ته ماشا ناکریت. پیتش ئه ویش، هیراکیل⁶ و هونرمه ندیکه وهک ژورژ دولاتور⁷، خانوویه کیان دروست کرد و ئه وه یان پیشان دا که مرۆف پتیبسته له چ خانوویه ک بژیت: له هه مان کاتدا جیگایه ک بیت بۆ هه ناسه دان، له هه مان کاتیشدا جیگایه ک بیت بۆ رامان. بۆدلیتر به کیتکه له بلیمه ته هه ره ئینسانییه کانی شارستانییه تی مه سیحی. سروودی بۆدلیتر، قه واره دانیکه به و شارستانه و شکۆمه ندیی و په شیمانیی و له عه نه ت و سه ر لیکنه وه و قیتز لیها ته وه و په سالانی (سفر الرویا) ئه و شارستانییه ته ده قۆزیته وه و یژدانی. «هۆلدیرلن دهنوسن: شاعیران له کۆتایی، یا له سه ره تایه چاخیکدا ده ره که ون. به گۆرانییه وه میله تان، ئاسمان مندالیان جی ده هیلن و به ره و ژیان چالاک ده رۆن، به ره و شازاده ی شارستانییه ت. به گۆرانی و تنیشه وه به ره و ژیان سه ره تایه ده گه رپینه وه. هونر خالی وهرچه رخانه له نیوان سروشت و شارستانییه ت و له نیوان شارستانییه ت و سروشتدا.»⁸ رامبو به که مین شاعیری شارستانییه تیکه که هیشتا سه ری هه لئه داوه، ئاسۆ و شووره ی ئه و شارستانییه ته ته نها پووش و په لاشیکه هاجه. بۆ ئه وه ی رسته که ی مۆریس بلانشۆ به جۆریکی تر بلتینه وه. ئه مه ئه زمونیکی تیکرایییه، له داهاتوودا دامه زراوه وه له ئیستادا گه ردنی ئازاد ده که یین و ته نها ده سه لاتی خۆی شک ده بات. به نیسه بت منه وه ئه گه ر ده مزانی رامبو کیتیکه، ئه وه ئه و کات ده مزانی شیعر چیبیه و ئیتر نه مده نووسی...

(6) Héraclite، فه یله سوفیکه یۆنانییه (۵۵۰-۵۸۰ پ. ز.) یه کیکه له خیزانی پاشا، له گه ل پاشای فارسدا نامه یان گۆریوه ته وه. دژ به قوتابخانه ی میلج Milet راهه ستاوه وه، ئه و قوتابخانه یه ی که فه لسه فه کانیان له سه ر بنچینه ی ئه زمون و تیبنی دارشئوه. (وه رگێتێ).
 (7) George de la Tour: (۱۵۹۳-۱۶۵۲). هونرمه ندیکه فه رده نسییه، له سه رده می خۆیدا به ناوبانگ بووه، به لام پاشان فه راموش کراوه وه له سه ده ی بیسته مدا جاریکی تر که وتۆته وه ژیتیشک. (وه رگێتێ).
 (8) رونه شار René Char ئه مه ی له ته رجمه مه ی Denise Naville وه وه رگرتوه. (وه رگێتێ).

ئه و که ره سه شیعرییه ی که رامبو ئافراندی ره نگبێ تا قه وه لامی رۆژئاوای قه له با لگ بیت، دل به خووخۆش، به ره ره ی و بی هیز، هه ره له غه ریزه ی پاراستن و ئاره زوی جوانییه وه بگه ره تا داب و نه ریت و موماره سه پیره زه کانی رۆژهه لات و ئایینه کۆنینه کان و هه ره ها له گه ل سیحری میله ته سه ره تایییه کانه وه، هه ره هه موویانی ون کردوه. ئایا ئه م که ره سه یه ی که له ژیت ده ستمان دایه، دوا هه ل نه بیت بۆ ئه وه ی ده سه لاتی ون بوومانی پچ بدۆزیته وه، ئایا به یه کسان کردنی میسری و کریتی و دۆگۆمۆن⁹ و ماگدالینانه کان¹⁰ نییه؟ ئه م هیوای گه رانه وه یه هه ره دزیوترین شه وازی رۆشنبیری رۆژئاوایه و هه ره شیتترین لادانیسه. کاتی ده یانه وئ بگه رپینه وه بۆ سه رچاوه و خو نوئ بکه نه وه، هه ره ته نها سامناک کردنی ئیفلیجییه که و په له کردنه بۆ که وتنه خواره وه یه و سزادانیکی بی هوده ی ره گه زی خو به، رامبو هه سته به مه کرد و ئه م هه وه ی ره ت کردوه: «پتیبسته به شیوه یه کی ره ها نوێخواز بین: هه نگاوی سه رکه وتوو پپارێزین». شیعی هاوچه رخ ولاتیکی پشته وه ی هه یه که ته نها په رزینه که ی تاریکه. هیچ ئالایه ک بۆ ماوه یه کی زۆر له سه ر ئه م شه خته زله ناله ریته وه که به ئاره زوی خۆی، خۆی ده داته ده ستمانه وه و ده کشیته وه. به لام ده ستنیشانی رووناکی و گه نجینه ده ست لی نه دراوه کاتمان بۆ ده کات. هه ندی هه ن وایر ده که نه وه: «ئه مه گه لی که مه! چۆنیش ئه و شتانه جودا بکرتینه وه که له ژیتیدا روو ده دن؟». ئه م سه ره سه ختانه، ده بی خه ونیان به وه وه ببنیی، که پیتش بیست هه زار سال، به ردی «سه وان» بتاشن؟

به راکردنی رامبو ته مه نی زیتینی خۆی بۆ هه تا هه تایه له رابردوو و داهاتوودا داده نی. ئۆقره ناگریت. له ناو جیهانی سۆز "Nostalgie. حنین"

(9) Dogon: کۆمه لگایه کی کشتوکالسازییه له ولانی «مالی» دا ده ژین نزیکه ی سی سه د هه زار که س ده بن. (وه رگێتێ).

(10) Magdalénier: ناوی ئه شکه و تیکه ده که ویتسه ناچه ی «بین» وه، له باشووری فه رده نسا، له هه ریمی «میدی پیریتن». نه خش و ره خشی ده رپۆقیویان له سه ر دیواره کانی دۆزیوه ته وه. (وه رگێتێ).

یا له ناو جیهانی ئاره زوودا زه مه نیتیک ده بوو ژینیتته وه تهنهها ده سته جی بو کوزاندنه وه یه و گه رانه وه یه بو ئیستا، ئەم نیشانه یه یه که برسیی به رده بارانه، ئەم به ندره سروشتییه یه هه موو کوچیکه. به لام له خواره وه بو ئەو په ر، گرژ بوونه وه یه کی سه یر و سه مه ره یه. رامبو ئەم په یوه ندییه مان ده دات. له شیوه ی بزوتنه وه یه کی دیالیکتیکانه ی گه لی خیرا، به لکو گیزه نیتکی پر به پیسته هه موو شتیک له گه ل خویدا ده هیته و زه مه نی بی گهرد ده خاته نیو گو رانکار ییه وه و له گه ل خو ی ده مانبات و به ته باییه وه تووشمان ده کات.

لای رامبو، وێژه «Diction کلام- نطق» به مائناو اییه که پیش دژایه تی وێژه ده که ویت. دۆزبهنه وه و میترووه گر گرتوه که ی، خیرایین. جوشو خرۆش و تنه که ی و به رینییه که ی تیکه لی پانتایه ک ده بن و دایده پۆشن که پیش ئەو هه رگیز وشه Verbe نه یگه یشتوتی و داگیری نه کردوه. له شیعردا، تهنهها له جیگایه ک نیشته جی ده بین که جی ده هیلین، تهنهها به ره میتیک ده هینینه کایه وه که لی جودا ده بینه وه، ده ست به سه ر به رده و امیدا ده گرین کاتی که زه مه ن ده روو خینین. به لام ئەوه ی له جودا بوونه وه و ده سته برداری و نه فی کردن Negation وه ده ستگیرمان ده بیت، تهنهها بو ئەوه ی دی ده سگیری ده که یین. ده رگای زیندان هه ر خیرا به سه ر هه لانه ودا داده خریتته وه، ئەوه ی سه ره سته ده به خشی، تهنهها له ناو ئەوه ی تر دا نازاده. شاعیر تهنهها به نازادی ئەوانی دی دلشاده.

له ناواخی هه ر شیعرتیکی رامبو دا، هه ر بر گه یه کدا، هه ر دپیکدا، هه ر رسته یه کدا ژینیتکی شیعر ی سه ره خۆ هه یه. له هیج شیعرتیکی دی وه ک له شیعر ی «بلیمه ت» دا خو ی وا وه سف ناکات. له هه ققه تدا، که روخسه تمان ده داتی، ئینجا ده گاته ئەنجام. وه کو نیتشی، لوتریامۆن، دوا ی ئەوه ی داواکار ییه کمان لی ده کات، ناردنه وه یان به سه ردا ده سه پین. دوا داواکه ربی و جه وه ره یسه. ئەوتیک که به هیج شتیک رازی نه ده بوو، ئیمه چۆن بتوانین لپی رازی بین؟ ره وته که ی تهنهها سیغه یه ک پی ده ناسی:

مه رگ که مه سه له یه کی گه وره یه له م رووه وه. مه رگ پیشوازی لی ده کات پاش نازاریکی جه سته یی به ده ر له وه سف وه کو دره وشانه وه کانی سه رده می هه رزه کاری. به لام ئایا دایکه قرچۆکه که ی، رامبو نه خسته بیتته ناو بیتشه یه کی فیزداره وه و له لایه ن ئیشکگرانی له تووله مار چوو ده ر نه درابیت که چلیسی گه رمایی بن؟ زۆر به توندی خو بانیان پیوه گرت و له گه لی بوون تا کوتایی، تهنهها له سه ر خاکی گو ردا ده سته برداری بوون.

رونێ شار

۱۹۵۶

***¹¹

«جاران، ئە گه ر باش بیته وه یادم، ژیانم جه ژن بوو، دلان ده کرانه وه، شه رابیش خو ره ی ده هات.

ئێواره یه کیان، جوانیم له سه ر ئەژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پی دا.

به رامبه ر به عه داله ت، خۆم پرچه ک کرد.

هه لاته م. ئە ی جادوو که ران، ئە ی که ساسیی، ئە ی کینه، گه نجینه که میان ته سلیمی ئیوه کرد!

توانیم هه موو هیوا ی ئینسانیه ت له زه ینمدا بکوژینمه وه. بو هه موو به ختیار ییه کیش، له پیناوی ئەوه ی بیخنکینم، چه شنی نازه له درنده کان بازی که رانه م دا.

به له ناو چوونیشم، بانگه یشی جه لادانم کرد، له پیناوی ئەوه ی گاز له قۆنداغه ی تفه نگه کانیا ن بگرم. بانگه یشی نافاتم کرد، له پیناوی ئەوه ی له گه ل خوین و لمدا بخنکیم. به ده ختیبی خودا وه ندی من بوو. خۆم گه وزانده ناو قور و چلپاو، خۆم له به ر بای تاواندا هیشک کرده وه. ده میتکیش یاری شیتانه م کرد.

(11) نازاریت ئایا رامبو ئەم به شه ی پیش سه فه ری بو بروکسل نووسیوه یا پاشی ئەو سه فه ره!

به هاريش قۆزترين پيکه نينى گه لۆيانه ي بۆ هيتام.
به للام، درهنگ، له سهر دوا هه ناسه دۆزيميانه وه! بيرم له وه کرده وه که کليلي
ئا ههنگه کۆنه کهم بدۆزموه وه، به لگو شه بيه م بکرتته وه.

ئهم کليله به زه بيه - ئهم سروشه ئه وه دهسه لمتيني که خه ونم ده بيني!
«تۆ، ههر به که متيار ده مينيته وه، هتد...»، شه يتان¹² هاوار دهکات که
به خه شخاشي گه لي ميهره بان تاجينه ي بۆ کردم. «مه رگ ده سگير که تا
ئاره زوت تيدا هه يه، به هه موو هيتزي خوويستنت، به هه موو گونا هه
گه وره کانت.»

ئاي که زۆرم تووش بوو: - به للام، شه يتاني تازيز، ليت ده پارپيمه وه.
بيلبيله کانت که مي هيتور که ره وه! له چاوه رواني هه ندئ ترسنۆکي
دواکه وتوو، ئيسوه له نووسه ردا، هه زتان له ونبووني تواناي وه سف و
رپيشان دانه، ئهم چه ند لاپه ره قيتزليها تووه له ده فته ري مني له عنه ت
ليکراو ليده که مه وه.

خويني پيس

من له باوبا پيره گۆلواکامه وه چاوي شينباوي سپيم بۆ ماوه ته وه،
ميشکيتي ته نگ و چه واشه له زۆرانبازي. جلوه رگيشم وه ک هي وان
به ربه ربه. به للام ئهم، قۆم چه ور ناکه م.
گۆلواکان داماله ري پيستى ئاژهل، سووتينه ري گيا هه ره به ده کاني زه ماني
خۆيانن.

له وانه وه: بتپه رستي و خوشه ويستي گونا هم و بۆ ماوه ته وه! - ئاي! بۆ
هه موو گونا هه کان، توورپي و که شخه يي ليدان، - شتيکي مه زنه
که شخه يي! - به تايه ت درۆ و ته وه زه لي.

قينم له هه موو کاسبه که. چ وه ستايي چ شاگردی، هه موو جوتيارن،
نه ديتکۆکه ن. ده ستی به قه لهم ده ستی به گاسن ديني. - چ سه ده به که بۆ
ده ستان! - قه د خاوه ني ده ستی خو نابم. پاشان ده رۆزه که ري دوورم

(12) شه يتان مه به ست فيرلینه، به للام ئهم خويندنه وه هيچ زياديه که ناخاته سهر شيعره که.

پاده کيشي. پاکيزه يي ده رۆزه کردن نازارم ده دا. تا وانباران چه شني
خه سينراوان جيتي قيتزليها تنه وه ن: من ده ست لينه دراوم، ئه مه ش هه مان
شته بۆ من.

به للام! کي ئهم زمانه مي کرده درۆده له سه بۆ ئه وه ي ته مه ليم تا ئهم
ساته وه خته بۆ بپاريزي و چاوديري کات؟ بۆ ئه وه ي ژيانی پي دا بين که م،
نه توانم جه سته م به کار به ينم، له بۆقيش ده ست به تالترم، له زۆر شوين
ژيام. خيتزانيک نييه له ئه وروپا نه يناسم - مه به ستم له و خيتزانانه که
وه کو ئه وه ي خو من، له جاري مافي مرۆف هه موو شتيکيان بۆ به جی ما.
کوپي هه موو خيتزانيکم ناسي!

ئاي ئه گه ر له سووچيکي ميژووي فه ره نسادا پشتم ببوايه!
به للام نه خير.

دلنيام که هه ميشه سه ر به ره گه زتيکي نزمم. ناتوانم له ياخي بوون تيبگه م.
ره گه زي من ته نها بۆ جه رده يي راده په رن: هه ر چه شني ئه و گورگانه ن که
هيتشتا نيچيري خۆيانيان نه کوشتوه.

ميژووي فه ره نسام ديتته وه ياد، کچه گه وره ي کليسا. له توانامدا بوو،
ده شته کييانه، هه جي خاكي پيرۆز بکه م؛ له ميتشکم دان، رپيگابواني
ده شتاييه کاني سواب و ديمه نه کاني بيزه نته و سه نگه ره کاني ئورشه ليم و له
نيو هه زاره ها ديمه ني ئه فسووناوي سروشتي، که شي مه ربه م و به زه يي
هاتنه وه به خاچکراو، تياما زيندوو ده بنه وه. - ئه وا دانيشتووم، گه پروو، له
سه ر ئهم جه ره شکاوانه و له سه ر ئهم گه زه نگانه¹³ له پال ئهم ديواره ي که
هه تاو کرۆژتوتيتي. - دره نگتر، ده کرا، وه کو سوارچا کيکي خو فرۆش، له ژير
شه وانى ئالمانيا دا، خپه ته که م هه لده م.

ئاي! ئيستاش: له گه ل زارۆلان و پيره ژناندا شه مووان، له ده رچه سووره که ي
ده وه ندا هه لده په رم.

(13) گه زه نگ جو ره روه کيکي خو رسکه، گه لاکاني سه وزتيکي تيرن، گه ر به ر ده ست و پي
بکه ون، تووشي خورانيکي کتوپري ده کن.

دوورتر ئا لهم خاكة و دوور تر له مهسيحييهت، شتهك نايه تهوه يادم. هيشتا له كوئلي ئهوه نه بوومه تهوه كه خوّم له رابردودا نه بينم. بهلام، هميشه تهنها؛ بئى كه سوكار؛ ته نانهت به چ زمانيك قسان دهكهم؟ ههركيز خوّم له ناو ئاموزگار بيه كاني مهسيحدا نابينم؛ نه له ناو ئه نجومه نى پياوماقولان، - نماينداني مهسيح.

ئهري دهبي چ بوويتم له سهدهى رابردوو: تهنها خوّم له ئيمرودا دهبينمه وه. نه گهريدهما و نه جهنگه خوڤاييه كان. رهگهزى نزم دونياى داگير كرد- ميلله تيش، وهك دهوترئ، عهقل و نيشتيمان و زانسته. ئاي زانست! هه موو شتى داگير كرا. بو جهسته و روچ - توتشوو، - پزىشكسازى و فهلسه فهمان ههيه، - داووده رمانى پيره ژنان و گوڤانييه ميلليه ريڤكخراوه كان. گالته و گه پى ميره كان و ئه و ياريبانهى كه قه دهغهيان ده كرد! جوگرافيا و كوئسموگرافيا و ميكانيك و كيميا!...

زانست، نه جيبزاده بيه كى نوويه! پيشكه وتن. جيهان پيشده كه ويته.

بوچى وهرناچه رخي؟

ئه مه روئياى ژمارهيه. ئيمه به ره و روچ دهريين. به بئى سى و دوو، ئه وهى من دهيليم سروشه. تيده گه، ناتوانم به بئى وشهى بتپه رستانه خوّم ساغ كه مه وه، ده مه وئى بئى دهنگ بم.

خوئى بتپه رست دهگه رته وه! روچ نزيكه، بوچى مه سيح يارمه تيم نادات له وهى كه نازادى و دلبلندى بداته روچم. مه خابن! ئينجيل كوئاي هات! ئينجيل! ئينجيل!

چليسانه چاوه روانى خودام. من ههتا ههتا سه ره گه زىكى نزم.

ئا ئه وه له كه ناري ئارمور بكام. با شاران له ئيوراندا دا بگير سين.

روژى من ته واو! ئه وروپا جيده هيلم. باى دهريا سينه م بسوو تينئى؛ ئاو وهوا ناموكانيش پيست كه هه لبقرچين. مه له دهكهم، گيا ده كوورژم، راو دهكهم، به تاييهت جگه ره دهكيشم؛ خوار دنه وه به هيزه كان ده خوّم وه وهك ميتالى تواون، - وه كو چوّن باو با پيره نازيزه كانم له ده وري ئاگردا

دهيانخوارد وه.

به بازووى ئاسنينه دهگه رتيمه وه، پيست تاريخ، چاو تووره: هه ره به ده مامكه كه مه وه، سه ره به ره گه زىكى به هيز ده مچوئين. زيرم ده سگير ده بيت: ده سته تال و به ده بم. ژنان به تهنگ ئه و په كه كه وته درندانه دين كه له ولاته گه رمه كانه وه دهگه رته وه. خو تيكه لى كاروبارى سياسى ده كه م. قوتارم ده بيت.

ئيستته له عنهت ليكرام، قيزم له نيشتيمانه. چاترين شت خه ويكى سه رمه ستانهى سه ره كه ناره.

ناروين. - ليره وه ريگا بگرين، گونا هبار، ئه و گونا ههى كه ره گى نازاره كاني روچوونه ته ته نيشتم، هه ره له ته مه نى بالغ بوونمه وه - به ره و ئاسمان به رز ده بنه وه، نازارم ده دات و گينگلم پت ده دا و ده مگه وزينئى.

دوا بيتاوانى و دوا شه رمى. ئه مه و ترا. پتويست ناكات دونيا قيزهاته وه و خيانه تم هه لگريت. با پروين! رهوت و قورساى، بيا بان و جارسى و تووره يى.

خوّم به كى بده مه كرى؟ چ نازه لى بپه رستم؟ شالاو به رمه بهر چ وينه يه كى پيروژ؟ چ دلئى بشكينم؟ چ دروئى بكه م؟ له چ خوئى تيك خو بگه وزينم؟ باشترين شت خو پاراستنه له عه دالهت. ژيان سه خته و گه لحوئيه كى ساديه، - ده رده په رم و قه پاغى تابووت له مستى هيشكم و داده نيشم و ده خنكىم. ئه وكات نه پير بوون هه يه نه ترسناكى: ئه شكه نجه فه ره نسى نيه.

- ئاي! ئه من، هه نده به لاوه خراوم، خوّم پيشكه شى هه ره چ وينه يه كى به زدانى هه يه ده كه م بو ئه وهى به ره و كه مالم ببات.

ئاي بو قوربانيم، ئاي بو به زه بيه سه رسورينه ره كه م! ته نانهت لي ره له م دونيايه! له قولايى ناخمه وه، ئه ي خودايه چه نئى گه وجم!

هيشتا مندا ل بووم، ئيعجابم بو زيندانييه كه لله ره قه ي كه هه ميشه ده رگاي زينداني له سه ردا داده خرا هه بوو؛ سه رم له خان و له ميتوانخانه كان

دهدا که پهنگي به زياره تي نه و موفه رک بووين؛ له بوجووني نه ودا ناسمان شين و ئيشي کي لگه بهر هکت ده بوو؛ له شاراندا بوني قه دهري نه و دم ده کرد. به هيتتر بوو له قه ده سيک، شاره زاتر له ريبوار - هه ر خوي شايه دي چي کمهت و شکومه ندييه.

له ريگاگاندا، له شهواني زستاندا، نه شويني هه بوو بۆ دالده، نه جلو بهر گي، نه ناني، دهنگي کيش دلي کپويه ده تاساندم: «هيز يا لاوازي: بگره، هيز. نازاني بۆ کووي ده چيت و بوجي ده چيت، سه رده که يته هه موو شويني کدا و هلامي هه موو شتي کيش ده ده يته وه. له تهرمي زياتر ترسي کوژرانتيش نييه.» به يانيان ته ماشام هه نده و پيل و بوونم هه نده مردوو، پهنگي نه وانه ي که چاوم پييان که وتبي، نه ياني نييتم.

له شاراندا، له پرتيکدا، قورم سوور و رهش بيبي، نه ينو کي کاتي چراهه که له ژوورتي ته نيشته وه بگواستريته وه، يا چه شني که نجينه يه که جه ننگه ل! چ به خت يار بيه که، هاوارم ده کرد، زه ربا يه که کلپه و دوو دم له ناسمان ده بيبي؛ به راست و چه پ، ده وله مه ندي و هکو ملياره ها بلاچه تري شقه ي ده هات.

به لام رابواردن و هاوري تي ژانم لي قه ده غه کرابوو. ته نانه ت هاوري بيه کيشم نه بوو. خوم به رامبه ر به حه شاماتي کي به هه لپه بيبييه وه، به رامبه ر به تي پي کي جه لالاد، به لي بور دنه وه له حه ژماتا ده گريان چونکه نه يانده تواني تي بگه ن! - چه شني ژان دارک! - «که شيش و ماموستايان، پاريزه ران، به هه لده دا ده چن نه گه ر ته سليمي عه داله تم که ن. من هه رگيز سه ر به م ميلله ته نه بوومه؛ هه رگيز فه له ش نه بوومه؛ من له ره گه ز يکم که گوراني له ناو نازاردا ده چري؛ له ياسا ناگه م؛ نه خلاقم نييه، من کي تويم: ئيوه به هه لده دا چوونه...»

به لي، چاوم رووناکي ئيوه ناييني. من نازه لم، من قوله ره شم. به لام ده توانم قوتارم بيت. ئيوه قوله ره شي دروزه و وه سواس و درنده و بيسکه ن. بازرگان، تو قوله ره شي؛ قازي، تو قوله ره شي؛ ژهنه رال، تو

قوله ره شي؛ ئيمبراتور، ئه ي گه ري هه تاهه تا، تو قوله ره شي: تو نه و مه يه ي که خوارده وه، هه ده ستي شه يتان بوو، باجي لي نه سينر ابوو، نه م ميلله ته تووشي تا و شير به نجه بووه. په که که وته و پيره ميتردان هه نده به ر يزن داواي نه وه ده که ن بکولي نرين. زيره کترين را نه وه يه نه م کيشوره جي به ييلم، چونکه شيتي ده خولي ته وه و نه م که ساسانه ده کاته بارمته. ده چمه شان شيني راسته قينه ي ره چه له کي حام. نه ري من سروشت ده ناسم؛ نه ري من خوم ده ناسم؛ به سه ده ننگه ده ننگ. مردوان نغرو ده که مه ناو سکم. هاوار، ده هو ل، هه لپه رين، هه لپه رين، هه لپه رين، هه لپه رين! نه و ساته ش نايينم که پيست سپيان له پاپوران دينه خوار، من ده که ومه عه ده مه وه. برسي تي، تينو و يتي، هاوار، هه لپه رين، هه لپه رين، هه لپه رين، هه لپه رين! پيست سپيان گه يشتن. توپ! پيوسته خوت بۆ "له ناو هه لکيشان"¹⁴ ناماده بکه يت، جلو بهر گ بکه يته بهر، ئيش بکه يت. ره حمه ت چووه دل مه وه. خو! چاوه ر و انيشي نه بووم!

خراپه م نه بووه. رۆژانم سووک و پيوستيشم به تو به نه بوو. نازاري رو حيشم نه بوو، مرداره وه به رامبه ر چاکه که رووناکي به کي سه ختي لي به ر زده بيته وه هه ر چه شني مومي جه نازه. چاره نووسي کوري خيزان، تابووتي کي پيش وه خت به رۆندي کي بي گه رد دا پو شراو. بي گومان جنده بازي شتي کي قوره، گونا هيش شتي کي قوره؛ پيوسته گه نده لي بي بخري ته لاوه. ئيتر له مه به ولاوه سه عات ته نها نازاري کي رووت لي ده دات! نه ري وه کو زار و له يه که هه لده گيريم بۆ نه وه ي له به هه شتدا، دوور له هه موو به ده به ختي به ک ياري بکه م!

خيبر! نه ري ژياني تر هه يه؟ خه وتن له ناو زه نگيني مه حاله. زه نگيني هه ميشه هه ميلله ت بووه. ته نها خوشه وي ستي خودا کليلي زانياري ده به خشي. له سروشتدا ته نها پيشه ننگايه کي چاکي ده بينم. مالتاوا وه هم

(14) له ناييني مه سيحيدا، دراي له دا يک بوون، مندال له ناو هه لده کيشن بۆ نه وه ي له گونا هه يه که مي پاگژ بکه نه وه.

و ئایدیال و هه‌له.

گۆرانی ئاقلانه‌ی فریشتان له پاپۆری قووتارکەر به‌رزده‌بیتته‌وه: خوشه‌ویستی خودایه. - دوو خوشه‌ویستی! ده‌توانم بۆ خوشه‌ویستی مه‌جازی برم، بیهه قوربانی. خه‌لکانیکم جێ هێشتتوه به‌رۆشستنی من ئازاریان زیاد ده‌کات! ئه‌رێ ئیوه له نیو خنکاوه‌کاندا هه‌لمده‌بژێرن؛ ئه‌وانه‌ی که ده‌می‌ننه‌وه، ئه‌رێ هاوڕێی من نین؟

قوتاریان که‌ن!

هزرم تیا شین بوو. جیهان چاکه. دروود ده‌به‌خشمه ژیان. برایی خۆم خوشده‌وی. ئه‌مه په‌یمانی منالانه نییه. ئه‌مه هیوای خۆ دزی‌بنه‌وه‌ش نییه له پیری و مردن. خودا هێزم ده‌دات و ستایشی خودا ده‌کهم. بێزاریی، خوشه‌ویستی من نییه. هاری، جنده‌بازی و شیتیی که هه‌موو ساتمه و کاره‌ساته‌کانی شاره‌زام، - بارم دانا. بێ گێژ بوون پانتایی بیتاوانیم بنرخین.

ئیتیر توانای ئه‌وهم نه‌ماوه که بێ ئامان داوای هه‌لاکه‌ کردن بکه‌م. هه‌ست ناکه‌م که نیراوم بۆ شاییه‌ک که عیسا تیا یا بێته‌ خه‌زورم. من زیندانی عه‌قلی خۆ نیم. وتم: خودا. ئازادیم ده‌وی له‌ رزگاریدا: ئه‌رێ چۆن دوا‌ی که‌وم؟ له‌ ئاره‌زووی پوچ رزگارم بووه. ئیتیر چ پێوست نه‌ به‌قوربانی نه‌ به‌خوشه‌ویستی خودا نه‌کات. له‌ سه‌ده‌ی دله هه‌ستیاره‌کان په‌شیمان نیم. هه‌موو هه‌قیانه، به‌سووک ته‌ماشاکردن و به‌زه‌بی: شوێنی خۆم له‌ ترۆپکی ئه‌م په‌یژه فریشته‌یییه ده‌پارێزم، شوێنی هزر.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌به‌ختیاری چ خێزان، چ... نه‌خیر، ناتوانم. من گه‌لی په‌رت و بلاوم، گه‌لی بێ هێزم. ژیان به‌کار ده‌گه‌شیتته‌وه، هه‌قیقه‌تیکی کۆنه: ژیا‌نی من بارستایی نییه، ده‌فری و سه‌ر ئاو ده‌که‌وێت، دوور له‌ سه‌رووی کردار، پنتی نازیزی جیهان.

چۆن بوومه قه‌یره کچ، نازایی ئه‌وهم نییه مه‌رگم خۆش بویت!

خۆزگه خودا هیمنییه‌کی ئاسمانیی، ئه‌تیری بێ ده‌په‌خشیم، نوێژ، - وه‌ک

پیرانی زه‌مانی زوو. - پیران! به‌هێزان! راهیبان، ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ی که چیتر که‌س گه‌ره‌گی نییه! گالته‌جارییه‌کی هه‌میشه! بێ تاوانیم وه‌خته بگرێتی. ژیان گالته‌جارییه‌که بۆ هه‌مووان.

به‌سه! ئه‌مه سزایه.

به‌ره‌وپیشه‌وه!

ئای! سینهم ده‌سووتی و لاجانگم منگه‌ی دی! به‌م هه‌تاوه، شه‌و غلۆر ده‌بیتته‌وه له‌ ناو چاوانم! دل... ئه‌ندامه‌کانم...

ئه‌رێ به‌ره‌و کوی ده‌رۆین؟ به‌ره‌و جه‌نگ؟ من بێ هێزم! ئه‌وانی دی پێشده‌که‌ون. که‌ره‌سه و چه‌ک و تفاق و... کات!...

بکۆژن! ده‌ی بکۆژن ئه‌گینا خۆم ته‌سلیم ده‌کهم. - هه‌ی ترسنۆکانه! - خۆ ده‌کۆژم خۆم فری ده‌ده‌مه به‌رده‌م ئه‌و ئه‌سپانه!

ئای!...

- خۆم راده‌هێنم.

ئه‌مه ژیا‌نی فه‌ره‌نسیانه‌یه، رچه‌ی شه‌ره‌فه!

شەوی دۆزەخین¹⁵

قومپىكى چاكي ژەهرم خوار دەوه. سى جار موبارەك بىت ئەو ئامۇڭگار بىيانەي كە ئاراستە بىان كردم! ھەناوم ئاگرى تىبەربو. تىبىرى ژەھر ئەندامە كانم لوول دەدات، سەقەتم دەكات و گىنگلم پى دەدات وەختە لە تىنواندا بىرم، بىخكپىم، ناتوانم ھاوار بىكەم. ئەمە دۆزەخە، سزاي ئەبەد بىيە! دەبىن ئاگر چۆن بەرز دەبىتەو! بەپىي پىويست دەسووتىم. چەپ بەشە بىتان! وام ھەست دەكرد ئىتر خۆش بىي و چاكە بى، رىگار بوون. ئەرى دەتوانم غەب و ھەس كەم، بەلام لە كەشى دۆزەخدا سرود جىي نايىتەو! ملىونەھا بوونەو ھەرى ئەفسووناي، ئاھەنگىكى ناسكى رۆحانى، ھىز و ئاشتى، تمووحى بەرز، چوزانم؟

تمووحى بەرز! ئەگەر لەعەت ئەبەدى بى! كاپرايەك دەبەوى خۆ بىتووتى، ئەرى لەعەت لىكراو بىيە، ئەرى وانىيە؟ واھەست دەكەم لە دۆزەخ، كەواتە لە دۆزەخ. ئەمە پەپرەوى دەرە ئانىيە كەنە. من كۆبەلى لە ئاھەنگىشەنى خۆم. داىك و باوكم، ئىتو بەدەختى من و ھى خۆشەن دروست كرد. ئەى نەگبەتى بى تاوان! -دۆزەخ كار لە بىتەرستان ناكات. - ھىشتا ژيان بەردەوامە! دواتر، چىزى سزا قولتەر دەبىت. تاوان، دەى، با رۆ بچمە ناو عەدەمەو، بەپىي شەرىعەتى ئىنسان.

وس بە، دە وس بە!... لىرە بى شەرمى و گلەبى كردنە: شەبىتان دەلى ئاگر چلپىسە و تووربىي من گەلخۆبىيەكى تەواو - بەسە!... پر لەشم گوناھە، جاد و گولوى درۆزانە و مۇسقىاى منالانە - بلىم حەقىقەتم دەسگىر بوو و عەدالەت دەبىنم: دادو ھەرىيەكى راست و پتەوم ھەبە و ئامادەم بەرەو كەمال... لووت بەرزى - چەرمى سەرم وشك دەبىتەو. رەحمى! خودايە، دەترسم توينوومە، گەلن توينوومە! ئاي بۆ زەمانى مندالىي! گزۇگىا و

(15) شەبىتان، لەعەت لىكراو، دۆزەخ ئەو نىشان دەدەن كە رامبۆ لە ئەزەمەبەك داىە، مەرجىش بىيە ساىكلۆزى بىت. ئىشكالىيەتى ئاىن دەردەپرى، دەربىنە بەس. دۆزەخىش ھىمايە بۆ زىندانى تەقالىدى باو و داسەپاو. لە راستىدا ئىشكالىيەتى ئازادى دەربىرى.

باران و دەرياچەى سەر بەردەلان، ترفەى مانگ كاتى زەنگ دوانزە جار لىي دەدات... لەم كاتەدا شەبىتان لەناو زەنگولە داىە. مەرىم! داىكى پىرۆزا!... - ھاوار لە دەست گەوجىم.

لەوى، رۆحى خىرخواز نىن، چاكەى ميان بوى... وەرن... بالىفېك لەسەر دەمە، گوپىيان لە دەنگم نايىت، ئەوانە مېردەزەمن پاشان، كى بەتەنگى كىيەو دەت. كەس نىزىك نەكەوتتەو. بەبى گومان بۆنى كرورزان دەكەم. ورتەكانم لە ژمارە نايەن. ئەمە ھەمىشە بەشى من بوو: بىوام بەمىتوونەما، فەرامۆش كردنى دەستورەكان. بىدەنگ دەبم: شاعىران و غەبىب بىنان ئىرەم پىسا دەبەن. من ھەزار جار دەولەمەندترم، با وەكوزەرىا قرچۆك بىن.

ئا ئەمە نەختىكە سەعاتى ژيان راوہستا! من لە جىھاندا نىم. - لاهووت راست دەرچوو، دۆزەخ لە خوارەو ھەبە و - ئاسمانىش لە سەرەو ھەبە. - وەجد و كابوس و نەوزى ناو ھىلانەى گرى.

چ زۆلىيەكە لە سەرنج راكىشانى ئاواىدا... شەبىتان، فېردىناند، لەگەل تووى كىویدا رادەكات... عىسا بەسەر دەوھنى وەنەوشە بىدا دەروات و بەبى ئەو ھى بىشلى... عىسا بەسەر ئاوى شلەژاودا رپى دەكرد. تىشكى فانۆز بەو ھەستاي نىشانى داىن، رەنگ چەرمگ و كەزى قاوھىي، لە تەنىشت شەپۆلىكى زومەرەدا...

ئىستە ھەموو نەپتىيەكان ئاشكرا دەكەم: چ نەپتى ئاىنى چ سروسىتى، لە داىكبون و مەرگ، داھاتوو و رابردوو، ئافراندىن و عەدەم، ئەمن مەعلانى دوناودۆنم.

گوئى بگرن!...

ھەموو بەرەبەكم ھەبە! - كەسى لىرە بىيە و يەككىشى لىيە: نامەوى گەنجىنەكەم يەكئالا بىكەم.

-گۆزانى قولەرەش و سەماى حۆرىتان دەوى؟ دەتانهوى ون بىم و خۆ نغرى كەم و لە ئەموسىتەبەكە بگەرىم؟ ئەرى دەتانهوى؟ زىر دەربەبىنم و ھەتوان

دروست کهم.

کهواته بروتان پیتم ههیی، پروا رهحه تیی ده به خشی و رهه به ره و چاره سه ره ده دۆزیتته وه. هه مووتان وهرن، - زارۆله کانیش، - ده تانحه وینمه وه، بایه کئی دلی خویتان پیشکهش کات، - دلی سه مه ره! - پیاوه که ساسه کان، کریکاران! پیوستیم به دوعای ئیوه نییه؛ ته نها به باورتان به خته وهر ده بم. - با بیر له من بکه ینه وه. ئەمه وام لی ده کات که که متر په شیمانی دونهیا بم. به خته وهرم که له مه زیاتر تازار نه کیشم. ژیا نی من ته نها نه رمه شیتیه ک بوو، ئەمه ش جیی داخه.

ترحیو! تا له تواناماندا هه یه، با دهموچاومان گرژ کهین.

له هه ققه تدا ئیمه له دهره وهی جیهان داین. ده نگیکیش نییه. ههستم ون کرد. ئای! کۆشک و ولات و دارستانی سه رووم له ده ست چوو. ئیواران و به یانیان و شه وان و رۆژان... ئەری داهیزراو نیم!

پیوسته دۆزه خیکم له پیناوی تووریهیدا بیت، دۆزه خیک له پیناوی فیز، - دۆزه خیکیش له پیناوی نهوازشدا؛ ئاههنگیکی دۆزه خین.

له شه که تییدا وا دهمرم. ئەمه گوژه و منیش به ره و کرم مل دهنیم، چ کاره ساتیکه! شهیتان، ئەی فیلباز، ده ته وی به ئەفسوونت بمتوینیتته وه. داوا ده کهم. داوا یی بلاچه یه ک و دلۆپه یه ک گر ده کهم!

ئای! ده با به ره و ژیان به رز بینه وه! ته ماشای سه قه تیی خو مان بکه یین. ههزار جار به له عنهت بیت ئەم ژه ره و ئەم ماچه! بی هیزم و جیهانیش دلره ق! خودایه، ره حمی، بمشاره وه، گه لی خراپم! - خو م حه شاردا وه و خو میش حه شار نه دا وه.

ئهمه ناگره و له گه ل ئەو نه فره تلیکرا وه ی که ده سووتی، کلپه ده کات.

ورینه کان

1

عه زرای شیټ¹⁶

میردی دۆزه خین

با گوئی له ئیعترافی یه کئی له دانیشتوانی دۆزه خ بگرین:

«ئهی میرده ئاسمانییه کهم، خودایه، به ریه رچی ئیعترافی هه ره غه مگینترین خزمه ت کارت مه ده. من گوپام. من به دمه ستم. من نه گریسم.

چ ژانیکه!

«بمووره، خودای مه زن، بمووره! ئۆف! بمووره! چ ئەسرینی ده رپژم! هیوادارم، دواتریش، ئەسرینی زیاتر برپژم!

«دواتر، میرده ئاسمانییه کهم ده ناسم! من بو ئەوه له دایک بووم که بچمه ژیر رکیفی ئەوه وه. - ئەویتر، ئیستا ده توانی دارکاریم کات!

«له م ساته وه خته دا، وا له قوولایی جیهانم! ئەی ده سته خوشکانم!... نه خیر، ده سته خوشکانم نین... هه رگیز ورپنه و ئەشکه نجه ی وام به سه ر نه هاتوو... چ نابه له دییه که!

«ئای! تازار ده کیشم، هاوار ده کهم. به راستی تازار ده کیشم. ته نانه ت هه موو شتیکم بو ره وایه، من بار هه لگری قیزلیتهاته وه ی دل هه ره قیزلیتکه ره وه کانم.

«ده ی، با ئەم نه یینییه ش بدرکینین، ئەگه ریش بیست جاران دووپاتی بکه مه وه، - با بی مانا و پووچیش بیت!

«من کۆیله ی میردی دۆزه خیم، ئەو میرده ی که عه زرا شیته کانی هه ل خه له تاند. به راستی ئەمه خو به تی، شه ی تانه. نه تارماییه، نه ئەندیشه یه. ئەوه منم که حیکه مه تم گو م کردوو، له م جیهانه دا، له عنه ت

(16) ئەم ناو نیشانه له ئینجیلی مه تی ۲۵ - (۱-۱۳) وه وه رگیرا وه.

لیکراو و مردووم - ناتوانن بکوژن! - چۆن بۆتانی وهسف کهم! تا توانای قسه کردنیشم نه ماوه. له پرسهم، دهگریم و دهترسم. توخوا، خودایه، کهمی فیتیکیم پی بیه خشه!

«بیوهژن من... - بیوهژن بووم... - به لئی جارن گه لئی جیدی بووم، خو له دایک نه بووم بۆ ئه وهی بیمه هیتسک و پلوسک!... ئه و نیمچه منالیک بوو... نه رم و نیانییه ئه فسوونا و بیه کهی هه لیخه له تاندم. گشت ئه رکی مرۆقانه م فه رامۆش کرد بۆ ئه وهی دووی کهوم. چ ژیانیکه! ژبیانی راسته قینه ونه. ئیمه له جیهاندا نین. بۆ کوئی بچی دووی ده کهوم. گه له جاریش لیم تووره ده بیته، له من، منی هه ژار. شهیتان! - شهیتانه، خو ده زانن، مرۆق نییه.

«وتی: "ژنانم خوش ناوی. ده زانین، خوشه ویستی ده بی هه میشه بئافراندری. ئه وان ته نها بارودۆختیکی گونجاویان ده وی. بارودۆخی دابین کراو، دل و جوانی به لاره خری: ته نها قیژلیهاته وه یه کی سارد، تویشووی ژنهیتانه ئیمرو. یان، ژنانم ده بینی هیمای کامه رانی له سه ر روخساریان، ده مستوانی بیانکه مه هه قال، پیش وه خت کرۆژراون له لایه ن ئه وانیه ی هه ستیان کرچوکال هه ر وه کو دارپران...»

«گوپی بۆ راده دتیرم شکۆ له بو ده لئی و ئه فسوون له توندوتیژی دروست ده کات.» من سه ر به ره گه زیکی دوورم: باو با پیرانم ئه سه که ندینا قی بوون: قه برغه یان هه لده دری و خویتیان ده خوارده وه. - هه موو له شم کون ده کهم، جهسته م ده کوتم، ده مه وی وه کو مه غولان دزیو بم: ده بینی، له شه قاماندا هاوار ده کهم. ده مه وی وه کو شهیتانه هار بم. قهت گه نجینه م پی پیشان نه ده ی، ئه گینا به سه ر مافووردا ده خشیتم و غل ده خۆم. سامانی من ده بی خلتانی خوین بیت. هه رگیز له مه ولا کار ناکه م...» چه ندین شه و میرده زمه که ی ده هاته سه رم، پیکرا ده گه وزاین و زۆرانبازم له گه لئی ده کرد! شه وان، زۆر جار به دمه ست، له کوچه و کۆلانا نندا راده وه ستا و بۆ ئه وه ی زنده قم بیا. - «ملم لی ده که نه وه! شتیکی ناشرینه» ئای! ئه و رۆژانه ی که

له ناو که شی تاواندا ده یویست ره وت بکا!

«هه ندی جاریش به له هجه یه کی شیرین له باره ی مه رگه وه ده دا که په شیمانی گه ره که، له باره ی که ساسانه وه که بوونیان به لگه نه ویسته، له باره ی بیگاری، ده رباره ی ئه و سه فه رانه ی که دلان ده شکینی. له و خه رابا تانه ی که تیایا مه ست ده بووین، ده گریا و هه ستی ده کرد ئه وانیه که له ده ورمانن، ئاژه لئی ده رده سه رین. به دمه ستانی له شه قامه تاریکه کاندایا راست ده کدرده وه. به زه یی دایکیکی عه یاری هه بوو به رامبه ر به زارۆله کانی. - ره وتیکی نه رموناسکی هه بوو هه ر چه شنی کیژانی که ده چنه ده رزی ئاینیه وه. - هه ستی ده کرد سه ر له هه موو شت ده رده کات، بازرگانی، هونه ر، پزیشک سازی. - دووی ده که وتم، پتویست و ابو!

«هه موو دیکۆره کانیم به خه یال ده بینی، له ده وریدا، جلوه رگ و چه رچه ف و جامخانه: چه کوتفاقم به قه رز ده دای و روخساریکی دیش. ده مبینی ده ستی له هه موو شتیکی ده دا به جوژی ده یویست بۆ خو ی خه لقی کات. کاتیکی خه یالم په کی ده که وت، دوا ی ده که وتم، سه یری کرداره غه رب و ئالۆزه کانیم ده کرد، دوور، خراپ و باش: سووربووم له وه ی که رۆچوونه جیهانی وی شتیکی مه حاله. له ته نیشت جه ستیه ی نووستووی ئازیزی، به سه عات، شه وان ئه شکم ده گرت و له وه ده گه رام، ده بی بۆچی بیه وی هه نده له واقیع هه لبیته. قه د، مرۆقیکم نه بینی هه مان نیازی ئه وی هه بیته. تیگه یه شتم، - ترسم له و نه بوو، - ده توانی بیته مه ترسییه ک بۆ کۆمه لگا. - ره نگبی نه ینی هه بیته بو ئه وه ی ژیان بگۆریت؟ نه خیر، به خۆم وت، ته نها لئی ده گریته. له کۆتاییدا، چاکه ی سیحریکراو و منیش زبندانی ئه وم.

که سیتی تر هه نده هیزی نه بوو، - هیزی ره شبینی! - بۆ ئه وه ی ته حه مول بکریته، - بۆ ئه وه ی بته پاریزی و خو شی بوئی. له لایه کی دی، هه رگیز درکی ئه وه م نه ده کرد که له گه ل که سی تر بیبینم: هه ست ده که م، فریشته ی ئه و ده بیین، به لام هه رگیز فریشته ی که سانی دی، - له ناو رۆحی ئه و دا بووم،

به تالکرا بوو، بۆ ئوهی ناکه سبه چه یه کی وه کو ئیوه نه بینم: ئه مه هه موویه تی. مه خابن! له هه ققه تدا ده سبه رداری ئه و بووم. به لام چی ده ویست له یه کیکی وه کو منی خه موکی و ترسنوک؟ هیچ چاکه یه کی به سه رمه وه نابیت، ئه گهر مه رگی منی نه وی! هه ندی جاریش، غه مگین و تاساو پیم ده وت:

«تیتده گم.» شانی بۆ هه لده ته کاندم.

«به م جوړه غه م بئ وچان نوئ ده بووه وه، له چاوانیشمدا هه ستم به گومرایی نه ده کرد،- له چاوانی ئه وانی دیشدا که ده یانویست ریک تیمروانن، وه کو بلتی مه حکومی فه رامۆشکردنی هه موان بووم!- رۆژ به رۆژ زیاتر بۆ چاکه ی ئه و تینووم ده بوو. ماچه کانی و گرتنه باوه شه براده ربیه کانی بۆ من ئاسمانیک بوو، ئاسمانیکی ته لڅ که ده یچوومی و حه زم ده کرد به جیمبه ئیلن، هه ژار و کویر و که رولال. پیتی راده هاتم. هه ردوو کمانم ده بیینی وه کو دوو منالی خیرخواز، ئازادانه له به هه شتی غه مگینییدا پیاسه مان ده کرد. له گه ل یه ک باش ده گونجاین. به جۆش، پییکرا کارمان ده کرد. دواى نه وازشیکی گه رموگور، ده یوت: «کاتی ون ده بم، چه ندی سه یر ده بی لات ئه وه ی که تووشت هات. کاتی بازووه کاند له سه ر گه ردنت نابن، نه ئه م دلّه ش بۆ ئه وه ی تیایا به سه سیسته وه، نه ئه م زاره ش له سه ر چاوانت. چونکه رۆژیک ده بی برۆم، زۆر دوور برۆم. چونکه پیویسته یارمه تی ئه وانی تریش بده م: ئه مه ئه رکی منه. هه رچه نده ئه مه ئاره زووی من نییه... گیانه که م...» هه ر خیرا، دواى رۆیشتنی، هه ستم کرد نیچیری گیثبوونم، خیرا بۆ تاریکییه کی دزیو: مه رگ. په یمانی ئه وه ی لیستاندم که ده سبه ردارم نه بی. بیست جارمان هه مان په یمانی دووپات کرده وه، په یمانی عاشقانه. پووج بوو چه شنی ئه وه ی که من پیم ده وت: «تیتده گم.»

«ئای! قه ت ئیردیم پیا نه ده هات. هه ست ده که م، ده سته ردارم نابیت. چ روو ده دات؟ مه عرفه تی نییه، هه رگیزیش کار ناکات. ده یه وی بده م»

خه وه وه ری بکات. ئایا ته نها، چاکه و به زه یی به سن بۆ ئه وه ی له جیهانی راسته قینه دا بریت؟ له پرێکدا، ئه و به زه ییه م فه رامۆش کرد که که و تمه ناوی: هیتزم ده داتی، پییکرا سه فه ر ده که یین، له بیاباندا راو ده که یین، له سه ر شوسته ی شاره نه ناسراوه کاند ده نووین، بی چاودیری و به بی نازار چیشتن. کاتیکیش دیمه وه ئاگا، یاساو نه ریت گۆراون،- به هۆی ده سه لاته سیحرییه که یه وه.- جیهانیش وه کو خۆیه تی، خه والوو، له سه ر ئاره زووی خۆم ده مینمه وه. ئای!، چه ندی نازارم کیشتا، بۆ ئه وه ی ژبانی پر موغامه راتانه ی که له کتیبی منالاندا هه یه پیشکه شمی که ییت، ئه ری ده مده یتن؟ ناتوانی. ئیدیالی ئه و ناسم. پیتی وتم، بوونی په شیمانی و هیوا: ئه مه په یه ندی به منه وه نییه. ئایا له گه ل خودادا ده وی؟ ره نگین پیویست بیت، ده م ئاراسته ی خودا بکه م. وا له هه ره قوولایی خه ره ندم، توانای دوغام نییه.

«ئه گهر غه مه کانیم بۆ باس بکات، ئه ری له گله یه کانی زیاتر تیده گم؟ تیم به رده بی، به سه عات ئابرووم ده با ئه گهر هه رچییه ک له م دونیا یه سه رنجم رابکیشی، ئه گه ریش بگریم، ئه وه هه لده شاخی.

«تۆ ئه و لاوه که شخه یه ده بیینی، ده چیتته خانوویه کی قه شه نگ و هیمن: ناوی دوقاله یا دوفوره، ئارمانده یا مۆریسه، چوزانم؟ ژنیک حه زی له و گه لڅو سه رسه ربیه بوو: ژنه مرد، بی گومان، ئیستا، له ئاسمان پیره ژنیکه. وه کو چۆن ئه و ژنه ت کوشت ئه وها ده مکوزی. ئه مه چاره نووسی ئیمه ی خاوه ن دلّی ناسک...»

مه خابن! هه ندی جار، هه موو ئه وانه ی چاپوک بوون، به یاری ده سته ورینه دزیوه کانی ده چواند: بۆ ماوه یه کی زۆر به ناشرینی پیده که نی.- پاشان، خه سه له تی دایکیکی جاھیلّی وه رده گرت یا خوشکیکی خۆشه ویست. ئه گهر که متر درنده بوایه، ئه وه خۆ رزگارمان ده بوو! به لام نه رم و نیانیشی کوشنده بوو. ملکه چی ئه و بووم.- ئای که شیتم!

ورینه کان

2

کیمای وشه

هی خۆمه. چرۆکی یه کۆ له شیتیبیه کانم.
ههر له زووهوه خۆم هه لده کیشا به وهی که خاوه نی هه موو دیمه نه گونجاوه کانم
و گشت هونه ره به ناویانگه کان و شیعری نویم به پووچ ده زانی.
حه زم له تابلو گیله کان و نه خشی سه رووی ده رگا کان و دیکۆره کان و پارچه
تالوو الاکانی موهه ریجه کان و لافیته و ره سمه میللییه کان و نه ده به زهمه ن
به سه ره چوو هه کان و لاتینی کلیسا و کتیبی رووتی بێ ده ستوور و
رۆمانه کانی باو با پیران و حیکایه ته سه مه ره کان و نامیلکه ی منالان و
نۆپیرا کۆنه کان و سترانه پووکه کان و کیشه ساو پیلکه کانم ده کرد.

خه ونم به شه ری خاچه رستان و به سه فه ری که شفی باس نه کرا و به کۆماره
بێ میژوو هه کان و به جه نکه ئاینییه داپلۆسراوه کان و به شۆرشێ دابونه ریت و
به جیگۆرکی بێ ره گه ز و کیشه وه رانه وه ده بی نی: پروام به هه موو جو ره
سیحری کیش هه بوو.

ره نگی بزۆینه کانم ده ئافراندا! - A سیا، E چه رمگ، I ئال، O شین، U
که سک. - شیکل و جوله ی پینه بیده نگه کانم ته رتیب کرد و له مه ر کیشی
سروشتی، به خۆما هه لده شاخیم له وهی که زمانیکی شیعریم خولقاند که
رۆژێ له رۆژان، ده گاته هه موو هه ستی. ته رجه مه کانیشم له لای خو گل
دایه وه.

سه ره تا، لی کۆلینه وه یه ک بوو. بیده نگیم تو مار ده کرد و شه وانم
ده نووسییه وه و ئه م شتانه م تو مار کرد که خو یان ناده ن به ده سته وه.

گیژ بوونم تو مار کرد.

دوو ره له بالنده و میگه ل و ژنه لادی،

له سه ره چۆک، له ناو ده وه ن، ده ورو به رم دارباده می ته ر،

له ناو ته مو مژی پاش نیوه روانی که سک و فینک،

چم ده خوار ده وه؟

له ناو وازی لاودا،

- دره ختی بیده نگ و چیمه نی بێ گو ل و ئاسمانی هه ورین! -

له ناو ئه و کوله که زه ردانه، دوو ره له زنجی ئازیز،

ده بی چم خوار دیبته وه؟ شه رابیکی زیرینی عاره ق به خش.

به و لافیته سه یرانه ده چووم که له بهر ده ری خانان هه لده واسران.

- زیرانی هات و ئاسمانی مائی.

ئیاوران، ئاوی دارستان له سه ر لمی کتوی نو قم ده بوو،

بای یه زدانیش کرپوهی توو ره هه لده دایه سه ر زه لکاو؛

ده گریام و ئالتوونم ده بی نی و - نه مده توانی بیخۆمه وه. -

هاوین، سه عات چواری به یانی،

هیشتا وه نه وزی ئه فین به رده وامه.

له ژیر که پر، بۆنویه رامه ی ئاهه نگی

دۆ ئیاو ره ده بووه هه لم.

له وینده ری، له سه ر ئیشی فراوان،

له ژیر هه تاوی ئیسپیرید،

دارتاشان. - قۆل هه لکراو -

چاپووک دین و ده چن.

له سه ر بیابانی قه وزه دار، هیمن،

گو تیه وانه ی به نرخ دروست ده که ن،

بۆ ئه و شاره ی که وینه ی ئاسمانیکی درۆژنانه ده کیشین.

ئای بۆ ئه و کرێکاره نازدارانه،

دام و ده ستی پاشای بابل،

فینۆس، بۆ ساته وه ختیکیش ئه م

عاشقانه به جیبه یته، که رۆحیان تاجینه به.

ئەى پاشاى شوانان،

ئاوى ھەيات بەرە بۆ ئەم كرىكارانە،

بۆ ئەوھى ھىزىيان لە ئاماندا بىت،

تاكو گەرماوى زەرياي نيۆەرۆ.

بەشىكى زۆرى كىماى وشەم سەر بەو كەرەسە شىعەرىيە بەسەرچوانە بوو. خۆم بەورپنە ساكارەكان رادەھىنا: بەئاشكرا مزگەوتىكەم لە جىگاي كارخانەيەك و قوتابخانەيەكەش كە بۆ دەھۆل لىدەرەن فرىشتە دروستى كرديى و گالىسكەيەكەش لە رىگاي ئاسمان و سالتونىكەش لە قوولايى دەرباچە و درپندە و غەيبىيات و ناوئىشانى شانۆنامەيەكەش بۆكات بەسەر بردن، و پىنەى سامناكى لەپىشم قوت دەكردەو، دەبىنى.

پاشان سەفسەتە سىحر ئامىزەكانم بەورپنەى وشە دەردەبرى!

ئىنجا بۆم دەركەوت كە پاشاگەردانىي مىشكەم پىرۆزە. دەستبەتال بوم،

نىچىرىي دەستى گرانەتايەك: ئىرەيم بەدلخۆشى ئازەلان دەھاتەو،

– قۆزاغەكانىش كە بىتتاوانى خەلكى ئەعرفىيان دەنواند، ھەبەلووليش

وئەوزى پاكىزەى ھەبوو!

تەبىعەتم ئالۆز دەبوو. رۆمانسىانە مالتاوايىم لە جىھان كرد:

گۆرانىيەك لە ھەرە بەرزترىن بورجەوھ

با بىت، با بىت،

ئەو زەمەنەى كە گراوى دەبىن.

گەلج بەئارام بووم،

ھەرگىز لە يادى ناكەم.

ترس و تازارىيش

بەسەرچوو.

تەبىوتى نەگرىسىش

دەمارەكانم گرز دەكا.

با بىت، با بىت،

ئەو زەمەنەى كە گراوى دەبىن.

وھك مىرغوزار

بەرەو لە ياد چوون دەكشى.

گەشە دەكا و گۆل دەگرئ

بەبخوور و زىوان،

مىشى بوئەلەش بەدەوربا

منگەى دئ.

با بىت، با بىت،

ئەو زەمەنەى كە گراوى دەبىن.

ھەزم لە بىبابان و بىستانە سووتاوھەكان و دوكانە پەرت و بلاوھەكان و

خواردنەوھ شەتەنەكان بوو. وىلى كوچە بۆگەنەكان بووم، بەچاو نوقانەوھ

خۆم دەدايە بەر ھەتاو، خوداى ئاگر.

«جەنەرال، ئەگەر تۆپىكى كۆنت لە نىو سەنگەرە و پىرانەكانت ماوھ، ئەوھ

كەستەكمان تىگرە. بەرەو جامخانەى موغازە درەوشاوھەكان! بۆ نىو

سالتۆنەكان! غوبار بەرە دانىشتوان. ئوكسىدى زىراھەكان. ژوورى ژنان بر

لە بارووتى لەعلى سووتاو بكە...»

ئاي پىشوو لە مەستەكانى ئاودەسخانەى خان، عاشقى بوراش، تىشكى

ھەتاوى دەتۆپىتەوھ!

برىتى

ئەگەر ئارەزووم ھەب،

ئەوھ ھى بەرد و خۆلە.

ھەوا دەخۆم و

گاشە بەرد و خەلووز و ئاسن.

برىبىيە تىبەكانم، بخولبىيەوھ. بلەوھە برىبىيە تىبەكانم،

له ناو كیلگه ی دهنگ.
 ژههری دلخووشی
 لاولا وه لمژه.
 چهوی هوردوخاش بوو بخو.
 كونه بهردی كلیسا؛
 زیخی كونه له هی،
 كولیتره ی فریترای شیوه بۆرهكان.
 گورگ له ژیر گه لاكان دهیلووران
 په پری جوانی هیلنج دهدا
 هی ئه و مریشكانه ی كه خواردهوی:
 چهشنی ئه و من دهسووتیم.
 خاس و میوه
 چاوهروانی رینه وهن؛
 به لام جالجالۆكه ی چه پهر
 تهنها وهنوشه دهخوات.
 گهر بخهوم و گهر بسووتیم
 له سهر قوربانگه ی سوله یمان.
 ئاوی كولاویش به سهر ژهنگدا چۆره ی دی،
 ده پزیتته ناو سیدروونه وه.
 له كۆتاییدا، ئای به ختیاربی، ئای عهقل، لاژهوردیم كه رهشایی بوو له
 ئاسمان قه پاند، ژيام، پزیسکیکی ژیرین له پروناکی سروشتی. له
 خووشیاندا، زمانی شیتته و گومرام به پیتی توانا هه لده پژارد:
 دۆزراویه وه!
 چی؟ ئه به دییه ت.
 زه ریایه تیکه ل
 به هه تاو.

پۆچی نه مرم،
 پاگره په یمانت
 سه ره پای شهوی تا قانه و
 پۆژگاری وهك گری.
 كه واته له دهست
 مه رجی مرۆفانه پزگارت ده بی،
 له جۆشوخرۆشی هاوبه شیش!
 ده فیری سه باره ت به...
 - یهك دهنك هیوا.
 نه نوپژی به یانیمان.
 زانیاری و ئارامیی،
 ئه شكه نجهش بیگومان.
 ئاینده نه ما،
 ژیله مۆی ئه تلله سی،
 گهرموگوریت
 ئه ركه.
 دۆزراویه وه!
 چی؟ ئه به دییه ت.
 زه ریایه تیکه ل
 به هه تاو.
 بوومه ئۆپتیرایه کی سه مه ره: هه موو كه سی مه حكومه به وه ی كه دلشاد
 بیت: كردار ژبان نییه، به لكو جۆریكه له فه وتاندنی هیتز، جۆره ده مار
 گرژییه كه. ئه خلاقیش لاوازی میتشكه.
 بۆ هه موو بوونه وه ری، چه ند ژینیکی تر شایه ستهن، وا هه ست ده كه م. ئه م
 به رپزه نازانی چ ده كات: فریشته یه. ئه م خپزانه لانه ی سه گانه. له گه ل ساته
 ژیانیکی تری چه نده ها مرۆف، به دهنگی بلند قسانم ده كرد.

- بهم جوړه، بهرازیکم خوښویست.

هیچم له سه فسه ته شیتییبه کانم فراموش نه کړد. - نهو شیتییبه ی که ده رگای له دوو داده خریت. - : ده توانم یهک له دواى یهک بیانژمیتم، سیسته مه کهیم له لایه.

ته ندروستیم که و ته مه ترسییبه وه. نه شککه نجه رووی تیده کړدم. نغرو بوومه خه وی چندها روژ و که هه لسام خه ونه هره غه مگینه کانم ده بیینی. بوئ هوی بوم، پیگه یشتبوم، له رچه پتگای پر مه ترسی، لاوازی به ره و تخووی جیهان بردمی، به ره و سیمیری، ولاتی تاریکی و گیزهن.

ده بویه سه فسر بکه م، بوئ هوی خه تهره کو بووه کانی سهر می شکم بره و ینمه وه. له ناو زه ریاش، که خوشیم ده ویست و هکوئ هوی که له نه گرسیی خاویتم کاته وه، خاچیکى هیمنکه ره وه دم ده بیینی، قیت ده بووه وه بهرام بهرم. له لایه ن په لکه زبینه وه له عنه تم لی کرا.

به ختیارى، قه ده ری من بوو، په شیمانى و کرمى من بوو: ژبانى من همیشه گه لی فراوانتره له وهى که ببه خشریته هیز و جوانی. به ختیارى! دانه کانی له کاتى مهرگ نه رمن، له کاتى قووقه ی که له شیر، ده بیینامه وه سه رخو، - به یانی، له تاریکترین شاندا، عیسا ده هات، -:

نهى وهرزان، نهى کوشکان!

کى بی عه بیه؟

له پیناوی به ختیارى ده رزی جادوو فیر بوومه

که سى نیبه هه لی هیتى.

سلاوى لی بی هه ر جارى،

که له بابى غال بقووقیتى.

ئای! له مه ولا، تیا ما نامیتى ناره زوو،

نهو ژبانى گرتوته نه ستو.

نه فسوون شیکلى وهرگرت

همه مو ته قه لایه کی پهرت و بلاو کړد.

نهى وهرزان، نهى کوشکان!

کاتى هه لاتتى، به داخه وه!

کاتى مهرگه.

نهى وهرزان، نهى کوشکان!

به سه رجوو. نیسته ده توانم سلاو له جوانی بکه م.

مه حال

ئای بوژبانى منالیم! شارییه ک بوو بو هه موو وهرزى، به دهر له توانا، ده ست ته نگتر، له چاترین ده روزه کهرى پشت له دنیا کردوو، شانازى که ر به وهى که بی نیشتمان و بی هاوړى، چ که وجیبه ک بوو.

- ته نها نیستا تی بینى ده که م!

- همیشه له سه ره ق بووم کاتى به چاویکی سووکه وه سه برى نهو بوژه پیساوانم ده کړد که بو نه وازشى، ریککه و تیکیان له ده ست نه ددها، مشه خوړى پاکو خاوینى و ته ندروستى ژنانمان بوون، هه مان ژنان، نیمرو زور که له گه ل نیمه دا ته بان.

له سه ره هق بووم له و هه مووه به سووک ته ماشا کړد نانه م: چونکه نیمرو وا هه لدم!

هه لدم!

با خو م روون که مه وه.

تا کو دوینیش هه ناسه م ددها: «خودایه! نه رى نیمه له عنه ت لی کراوى کافین له م دنیا یه! ما وده کی زور له گه ل حه شامه تدا بووم! هه موویان ده ناسم.

هه موو یه کتر ده ناسین؛ بیز له یه کتر ده که ینه وه. نازانین به زه بی جیبه. به لام به ریزین؛ په یوه ندیمان له گه ل خه لکدا ماقوولنه.» ئایا نه مه جیتی سه ر سوورمانه؟ خه لک و بازرگان و ساو پلکه! - ئاپروومان نه چووه. - نه رى

هه لبرئیراوان، چون پیشه وازیمان لی ده که ن؟ به لام خه لکی خراب و دلشاد هه ن، هه لبرئیرده ی دروزنانه ن، چونکه پیوستیمان به ویران و مرو قایه تی

ههيه بۆ ئهوهى بهرهو روويان بيبينهوه. تاقه ههلبژاردنه. بهلام ستايش بهخش نين!

ئيبسته وا بايى دوو عانه عهقل شك ئه بهم- زووش تيبده په پرى!- بيزاريم له وهوه دى كه زور له زووهوه ههستم بهوه نه كرد كه ئيمه له رۆژئاوا دهژين. زه لكاوى رۆژ ئاوا! نهك له بهر ئه وهيه كه ههست دهكم رووناكى ته لخينراو شيوه شيوتينراو جووله گومرپينرا... باشه! ئا ئه وهته هزرم دهيهوى خوى قووتار كات له وهموو باره قورسهى كه پيشكهوتنى دلتهژين، كه ميتشك له پاش رووخانى رۆژههلاتهوه هيتاويتيه ئه نجام... ميتشك ئه مهى دهوى! ... بايى دوو عانه عهقله كه ميش فت!- فيكر دهسهلاته، دهيهوى له رۆژئاوا بم. پتيويسته دهكموت كرپت بۆ ئه وهى ههروهكو ئه وهى بۆم ههلهكهوى بژيم.

تاجه گولينهى شههيدانم دايه دهست شهيتان، گزنگى هونهر و فيزى داهينهراو و جووشوخرۆشى غارهتكهراو و دهگه رامهوه رۆژههلات، بهرهو حيكمهتى سهرهتايى و ههتا هتايى. - پهنگبى ئه مه خهونىكى ته وهزلانه بيت!

سه رهراى ئه مهش، خهونم بهلهزهتى ههلاتن له دهست نازارى نويوه نه دهدى. ئه رى خۆ نازارىكى راسته قينهش نيبه له وهى كه مرۆف، له سه رهتاي سه رهه لدانى زانبارى و مه سيحييه ته وه، مرۆف گه مه به خوى دهكات و به لگه بۆ شته ئاشكراكان دههينيتيه وه، خوى فش دهكات وه به دووپاتكردهوى به لگه و ئا بهم جوړهش دهژيت! ئه شكه نجهيه كى سووك و گه وچه؛ سه رچاوهى هه موو گومراييه رۆحييه كانه. سروشت، پهنگبى جارپس بيت! به رپز پروودۆم له گه ل عيسا له دايك بوو.

له بهر ئه مه نيبه چونكه ئيمه ته مومژ ده كپلين! له گه ل تادا به رووبومى بهرئاو دهخوين. ئهى بهدمه ستى! ئهى جگه ره كيشان! ئهى نه زانين! ئهى دلسوژى!- ئه رى ئه مانه هه مووى له حيكمهتى رۆژههلاته وه دوورن، نيشتمانى سه رهتايى؟ چ پتيويستيه كمان به جيهانى نوى ههيه، مادامه كى

ژههري وا دههينرپته كايه وه!

بياوانى كلپسا ده لپن: تيبده گهين. بهلام ئيوه ده تانهوى له بارهى عه ده نه وه بدوين. له بارهى ميژرووى ميلله تانى رۆژههلاته وه، بۆ ئيوه هيچ. - ئه مه راسته؛ من خهونم به عه ده نه وه ده بينى! ئه م بيگه رديبيه رگه زى كه ونينه يه ده بى سه بارهت به خهونى من چ بى!

فيله سووفان ده لپن: جيهان ته مه نى نيبه، به كورتى، مرۆفايه تى تووشى جيگوركى ده بى. ئيوه له رۆژئاوان، بهلام نازادن له وهى كه له رۆژههلاتى خوتاندا بژين، با هه ندهش له ميژا بيت- بۆ ئه وهى به هه ققهت تيايا بژيت.

به دۆراو خوتان مه بينن فيله سووفان، ئيوه له ناواخنى رۆژئاوان.

ئه فسوسووس رۆحه كم. له پيناوى رزگار بوون رپگاي دژوار نيبه. خوت مه شق ده!- ئاى زانبارى ره وتيكي خيراى نيبه له بۆ مه!

- بهلام ههست دهكم كه فيكرم نوستوه.

خۆ ئه گه ر له م ساته وه ختهش به دواوه ئاگادار ببوايه وه ئه وه هه ندهى نه ده برد ده گه يشتينه هه قيقهت و فرېشتهش پهنگ بوايه، به گريانه وه، له دورمان بخولانايه وه...! ئه گه ر تاكو ئه م ساته وه خته وريا بوايه، ئه وه، له سه رده ميكي هه ره ميژينه وه دواى غه ريزه كوشنده كان ده كه وتم!... ئه گه ر هه ميشه وريا بوايه، له ناو حيكمه تدا مه له م ده كرد!...

ئهى پاكيزه بى! ئهى پاكيزه بى!

ئه م ساته وه ختهى وريا بوايه بينينى پاكيزه بى پتبه خشيم!- به هزر به ره و خودا ده رپين!

به ده ختبييه كى ته واوه!

برووسکه

کاری مرۆفانه! جار به جار ته قبینه و به که له خهردنم.

«شتهک پوچ نییه؛ به رهو زانست و به رهو پیتشه وه!» هاواری کاهینی هاوچه رخ، واته هی هه موو خه لکی. سه ره رای ئه مهش ته رمی پیاوخراپان و ته مه لان ده که ونه سه ر دلێ خه لکی... دهی خیرا، که می گورجتر؛ له وینده ری، له و دیوی شهو، پاداشتی دوایینه و هه می شه یی هه به... ئایا له ده ست خۆمانی بدهین؟...

– چم له ده ست دیت؟ کار ده ناسم و زانستیش گه لێ سسته. ده با دوعا غار غارین بکات و پروونا کیش بمرخینێ... چاک ده بیینم. گه لێ ساکار و گه لێ گه رمیشه؛ ده سه به ردارم ده بن. ئه من ئه رکی خۆم هه به، به خسته نه لاوهی، وه کو چه ندینی تر به ختیار ده بم.

ژیانم سواوه. با برۆین! با خۆ ده ر خه یین و ده سته تال بێن، جیتی به زه یی هاته وه یه! بوونمان مسوگه ر ده بی به راپواردن و خه ون بێن به ئه قینی سه مه ره و گه ردوونی فه نتازی، به شکایه ت کردن و بۆله بۆل ده رباره ی دیاره روو که شه کانی ژان، وه ک موه ریج و ده رۆزه که ر و هونه رمه ند و ریگر، که شیش! له سه ر رایه خی خه سته خانه، بۆنی بخووریکی گه لێ که سکوون ده هات؛ پارێزه ری بۆن و به رامه ی پیروژ، ئیعتیراف پیکه ر و شه هید...

لیته دان به وه دا ده نیتم، که منال بووم، په رو ده ده یه کی نه گریسیان دام. ئه ی دوایی!... ده بی بیست سالانه بزیم، چونکه هیتران بیست ساله ن... نه خیر! نه خیر! ئیسته له مه رگ یاخی ده بم! کار بۆ فیزی من گه لێ سووک دیاره: خیا نه تی من له جیهاندا، ده بیته ئازاریکی زۆر کورت. له دو ساتیشدا، به راست و چه پدا شالاو ده به م...

که واته، – ئای! – ئه ی رۆحی ئازیزی که ساسم، ئه به دییه ت بۆ ئیمه گوم نابێ!

به یانی

کاتیکی لاوی خۆشه و بستم نه بوو، جوامیر و رهنگین له سه ر گه لا زی ره کانم ده نووسی، زۆر به خسته وه ر بووم! چ تاوان و هه له یه ک شایه سته ی ئه م بیه یزه یی ئیستای کردم؟ ئیوه ی که ئیبعای ئه وه ده که ن که ئازهلان له غه مگینیدا هاوار ده که ن، که نه خۆش ره شبین و مردووان خه ونی ناخۆش ده بین، هه ولێ ئه وه بده ن وه نه وز و که وتتم بگێر نه وه. من، ئیتر له توانمدا نییه زیاتر له ده رۆزه که ریک که بی وچان خوای گه وره خوای گه وره و دایکه حه وایه تی زیاتر شتیکی تر بلیم!

سه ره رای ئه مه ش، وا هه ست ده که م، ئیمرۆ گێرانه وه ی په یوه ندیم له گه ل دۆژدا ته واو بوو. به راستی دۆزه خ بوو، دۆزه خه کۆنه که، ئه وه ی که کو ری ئینسان ده روازه کانی کرده وه.

له هه مان بیابانه وه، بۆ هه مان شهو، هه می شه چاوه ماندووه کانم ده که ونه سه ر ستاره زیوینه که و به بی ئه وه ی کار له پاشایانی ژیان بکات، نه له سێ مه جووسه که، نه له دل و نه له رۆح و نه له فیکر. که ینی ده ریژین، ده ریژینه ئه و دیوی که نار و ئه و دیوی به رزاییه کان، تا سلاو له کاری نوێ و حیکمه تی نوێ و هه لاتنی زۆرداران و شه ییتانان، کۆتایی خرافات بکه یین، هه وه لێن! جه ژنی له دایک بوونی زه وی به سه رستین! سترانی ئاسمان و په وتی میله تان! به نده کان، نه فره ت له جیهان ناکه یین.

مائاوا¹⁷

خه زانه! – به لام بۆچی له هه تاوی هه تا هه تا په شیمان بێن، گه ر ئیمه له سه ر ریازی گه ران به دوای رووناکی یه زدانین، – دوور له و خه لکه ی که له سه ر وه رزه کان ده مرن.

خه زان. گه می به که مان له ناو ته می وه ستاودا به رزه ده بیته وه، به ره و به نده ری

(17) ئه نتوان ئاده م ده نووسی: له ته مه نی نۆزه سالان ده رگای پایزی له سه ر ده کریته وه. به لام ده رگا بۆ سه ره تاییه کی دیش ده کریته وه.

کویره و هری، به رهو شاره زه به لاهه کان که ئاسمانه کانیان خلتانی گر و چلپاون. ئای بو سیپاله گه نیوه کان، نانه خوساوه کانی بهر باران، به دمه ستیی و هه زاره ها عاشقیش که له خاچیان دام! که واته ئه م حه زبایه شازاده ی هه زاران رۆج و جهسته ی مردووه، رۆژێ دهرتینه دادگا! جارێکی دی خۆم ده بینمه وه، پیستم قور و پشانه وه کرۆژتویه تی، کرم له قژ و ژیر ههنگلمی داوه، ههروه ها کرمیکی زۆریش دلمی ته نیوه، پراکشاو له نیو نه ناسراوانی بی ته مه من و بی ههست... دهکرا له وینده رۆ بمرده مایه... چ خستنه وه یادیکه! بیژ له که ساسی ده که مه وه.

سلیش له زستان. چونکه وه رزی پالدانه وه یه!
 - هه ندی جار، له ئاسمانیش تا چاو بر ده کات که نار و میله تی سپی و دلخوش ده بینم. به له میکی گه و ره ی زیپین، له ژیره وه م، ئالا ره نگا و ره نگه کانی له بهر سر وه ی به یان، راده وه شینتی. هه موو جه ژنان و هه موو سه رفراز بیه ک و هه موو درامایه کم ئافرانده. هه ولتی ئه وه م دا گوئی نوێ و ئه ستیره ی نوێ، له شی نوێ و زمانی نویش دابه یتم. وام لیکدایه وه ده سه لاتیکه ی له سه رووی سه روشتیم ده بی. ئه ی ئیستا، ده بی خه یال و زاکی ره م زینده چالکه م! شکۆمه ندی خوازاوی هونه رمه ندیک و حیکایه تخوانیکه!

من! من که به خۆم سیحریاز و ئاگر په رست، گه رده ن ئازاد له هه موو ئه خلاقیتک، سپی درامه وه به خاک، ئه رکی گه رانم به سه ر سپی دراره و واقیعیکی تالیش ده بی له نامیز بگرم! هه ی جوتیار! ئایا به هه له یا چوومه؟ ئه رۆ ده بی له بو من چاکه خوشکی مه رگ بی؟
 له کو تاییدا! داوای لیبوردن ده که م، چونکه درۆم ده رخوا ردی خۆم دا. با برۆین.

به لام دهستی هاو رپیه ک نییه! له کتی داوای یارمه تی بکریت!
 به لتی، کاتی نوێ، به لایه ن که مه وه، گه لی دژوار تره.
 چونکه ده توانم بلیم که سه رکه وتنم ده سگیر بوو: گر کردنه وه ی دان و کلپه ی

ئاگر و هه ناسه ی پشانه وه، ئه مانه گشتی که می هیو ر بوونه وه. دوا په شیمانیه کانم یه کئالا ده بنه وه، - ئیره یی برده ن به دهرۆزه که ران و دزان و هاو رپییانی مه رگ، دوا که وتوان، له هه موو با به تی. - له عنه ت لی کراوان، چ ده بی گه ر داوای تو لئه بکه م!
 پیویسته به شیویه کی ره ها ئازاد بین.

سه روود نه ما: هه نگا وه کاغان سه رکه وتوانه بیار تیزین. شه ویکی درتیژ!
 خوینی هیشکه وه بوو له سه ر پوخسارم دوو که ل ده کات و شتیکیشم له دوا به جی نه ما، جگه له م نه مامه دزیوه نه بیته!... جهنگی رۆحانی چه شنی جهنگانی پیوان دژواره؛ به لام، بینینی عه داله ت تا قه له زه تی خودایه.
 له گه ل ئه مه ش، هیشتا له دوینین. با پیشه وازی له هه موو ترپه یه کی چالاک و نه رمونیا نییه کی راسته قینه بکه یین. له گه ل کاز بوهدا، به ئارامیه ی چه کدار ده بین و ده چینه شاره دره وشا وه کانه وه.

چ له باره ی دهستی هاو رپیه که وه بدویم! سه وده که شی، ده توانم به ئه قینه کو نینه درۆز نینه کان پیبکه نم و ئابرووی ئه و ژن و میرده درۆز نه ش به رم، - له وینده رۆ، دۆزه خی ژنانم بین: - ده شی هه قیقه تم له ناو رۆج و جهسته ده سگیر بی.

نیسان - تاب ۱۸۷۳

درهوشانهوه

پاش لهه‌ی

هەر پاش ئه‌وه‌ی فیکره‌ی له‌هی خامۆش بووه‌وه.

که‌رویشکیک له‌ نیو سانفوا¹ وگوله‌ زه‌نگوله² له‌راوه‌کاندا هه‌لویتسته‌یه‌کی کرد و له‌ نیو ته‌ونی جال‌جالۆکه‌وه‌ نوێژی بو‌ په‌لکه‌ زیترینه‌ کرد. ئای بو‌ بهره‌ نایابه‌ شاروه‌کان- خو‌ گولانیش سه‌یریان ده‌کرد!

له‌ شارپیه‌ پان و پیسه‌ که‌دا شتومه‌ک راخرا، گه‌مییه‌کان بهره‌و ده‌ریای په‌یژه‌به‌ندیش، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌خشه‌کانیشدا، راکیشران.

خوین له‌لای بارب- بلۆ³ چۆره‌ی هات، - له‌ قه‌سابخانه‌کان- له‌ سیترکه‌کان، که‌ ئه‌نگوستیله‌ی یه‌زدان په‌نجه‌ره‌کانی زه‌رد هه‌لده‌گه‌راند. شیر و خوین چۆره‌یان هات.

قوندوره‌کان⁴ کولانه‌یان چی کرد "مازاگران" ه‌کان له‌ مه‌یخانه‌کاندا جگه‌ره‌یان ده‌کیشا.

له‌ خانووه‌ گه‌وره‌ شوشه‌به‌نده‌کان که‌ ئاوی لێ داده‌چۆری، مندالان له‌ پرسه‌ن و ته‌ماشای وینه‌ سه‌مه‌ره‌کانیان ده‌کرد.

ده‌رگایه‌ک داخرا، له‌ گۆره‌پانی گونده‌که‌، زاڤۆله‌یه‌ک له‌ ژیر پێژنه‌یه‌کی شیتانه‌دا بازووه‌کانی با‌دا، هه‌روه‌ها باناس⁵ و که‌له‌بابی مناره‌کانی ئه‌و

(1) سانفوا (Sainfois): جوژه‌ گزۆگیه‌که‌ که‌ پووش و په‌لاشیکێ باشی لێ ده‌سگیر ده‌بیت.

(2) گوله‌ زه‌نگوله (clochette): جوژه‌ گولیکه‌ شیشه‌ی له‌ زه‌نگوله‌ ده‌چیت. وشه‌یه‌کی دارپێژراوه‌.

(3) بارب - بلۆ (Barbe-Bleue): حیکایه‌تی "پیرۆل"ه‌، شه‌ش ژنی خو‌ی ده‌خنکینی، خه‌ریکی خنکاندنێ حه‌وتم ده‌بیت، له‌لایه‌ن براکانییه‌وه‌ قوتار ده‌کری و هه‌ر به‌ده‌ست ئه‌وانیش ده‌کوژی.

(4) قوندور (castor): جوژه‌ ناژه‌لێکه‌، له‌ ناوچه‌کانی ئه‌مه‌ریکای یاکوور و ئه‌وروپادا ده‌ژیت، پتیه‌کانی پشته‌وه‌ی وه‌کو پتی مراوییه‌، جاران له‌ فه‌رووه‌که‌ی کلای پیاوان دروست ده‌کرا.

(5) باناس (girouette): له‌ شیشه‌ی تیر، یا به‌ته‌خته‌ دروست ده‌کریت، له‌ شوینیکێ بهره‌ز داده‌نریت بو‌ ناسینی ره‌وتی "با" وشه‌به‌کی دارپێژراوه‌.

ئاقاره‌ش.

خانم *** ئورگیکی له‌ ئه‌لب دامه‌زراند. نوێژی یه‌که‌مین قوربانی له‌ سه‌د هه‌زار قوربانگه‌ی⁶ کاتیدرال ده‌به‌سترا.

کاروانه‌کان ئابوون و میتوانخانه‌ی "سپله‌ندید" له‌ نیو پاشه‌گه‌ردانی شه‌خته و شه‌وی پۆلیندا دروست کرا.

له‌و کاته‌وه‌، مانگ له‌ ده‌شتایی جاتره‌کان گوپی له‌ لووره‌ی چه‌قه‌له‌کان بوو.

ئیکلۆگه‌کان⁷ له‌و کێلگانه‌، به‌خوین و قاپقاپه‌کانییانه‌وه‌ مرخه‌یان ده‌هات، "ئوخاریس"⁸ پتی وتم: به‌هار بوو.

- گول بته‌قیته‌وه‌- که‌فیش به‌سه‌ر پرد و به‌سه‌ر دارستاندا غل بهره‌وه‌، چه‌رچه‌فه‌ سیاکان و ئورگه‌کان- بلاچه‌ و هه‌وره‌ تریشقه‌کان- راپه‌رن و غل بخۆن-، ئاو و غه‌مگینی، له‌هی سه‌رخه‌ن و ده‌ریخه‌ن.

چونکه‌ له‌و کاته‌وه‌ی که‌ به‌ند کراوه‌- ئای- بهره‌ نایابه‌ حه‌شار بووه‌کان، گوله‌ شکۆفه‌کانیش! چ بیزاریه‌که‌! شاژنیش، جادوباز له‌ نیو ئینجانه‌ی قوریندا په‌نگه‌که‌ی جۆش ده‌دا، نایه‌وی ئه‌و شتانه‌مان بو‌ بگێریته‌وه‌ که‌ ده‌یزانی، که‌ نایزاین.

مندالی

1

ئهم بته‌، چاو سیاهو یال زه‌رد، بیکه‌س و کار و دام و ده‌سته‌، له‌ داستانه‌کانیش خانه‌زادتر، چ مه‌کسیکی و چ فینله‌ندی، بواری لاژه‌وهرد و سه‌وزه‌لانیکی دژواره‌، به‌که‌ناری شه‌پۆلداری بی گه‌میدا راده‌کات که‌

(6) قوربانگه (autel): به‌و شوینه‌ ده‌لین که‌ که‌شی قوربانی له‌ دور ده‌گیریت، تاییه‌ته‌ به‌ نایینی مه‌سیحی. وشه‌یه‌کی دارپێژراوه‌.

(7) ئیکلۆگ (Eglogue): جوژه‌ شیعریکێ لادییه‌، لیریکیه‌.

(8) ئوخاریس: بووکی ده‌ریای کالیستیویه‌، قاره‌مانه‌ ژنی حیکایه‌تی ته‌لماکه‌.

به سه ختی ناوی یۆنانی، سلاقی، سه لیبیان پی به خشویه.

له قه راغی دارستانه که دا- گولانی خهون زه زیان دیت- ده ته قی و ده بریقینه وه - کیژی لیو پرته قال، قاچ له سه ر قاچ له نیو له هییه کی روشنی به ندکراوی کیلگه کاندایا، پرووتیی سیبهره، رت ده بیت و په لکه زیترینه ده کاته بهر، روهک و ده ریا.

خانمه کان له سه ر هه یوانه نزیکه کانی ده ریادا دین و ده چن، بچکۆله و زه به للاح، سیاهیکی شهنگی نیو قه وزه ی سه وز باو، گه وه ره پزواوه کانی سه رزه مینی چه وری ده ون و باخچه ی کرپوه که ده توینه وه، - دایکه جاهیله کان و خوشکه قهیره چاوانی پر چه ج، سولتانه کان، شازده جلوه رگ روهت سه خته کان، کیژۆله بیانیه کان و خه لکانی به نه رمونیانیه وه غه مگین.

چ بیزارییه که، ساتی "جهسته ی نازیز" و "دلی نازیز".

2

ئه مه خۆبه تی، کیژۆله مردووه که ی پشت گوله باغه کان- دایکی جوانه مه رگه که به پیلکانه ی مال وه دیته خوارئ- گالیسکه ی ناموزایانیش له سه ر له که جیره ی دیت- برا بچوکه که (له هیندوستانه وه!)، له وینده ری، به رامبه ر خۆرنشین له نیو کیلگه ی خه شخاش. پیره مه ترده کانیس راست له نیو شووره میخه کینه که نیژراون.

گه لایه کی زیترینی زۆریش ده وروبه ری مالی جه نه رالی داوه. ئه وانیش له باشوورن. - به ره و خانه به تاله کانیس پیوسته ریگای قرمزی بگرن. کۆشک بۆ فرۆشتنه، په رده کان دامالراون. رهنگی که شیش کلبله که ی له گه ل خۆی بردی.

- ده وروبه ری باخچه ی گشتیش، ژووری پاسه وانه کان به تالان. چه په ره کانیس هه نده به رزن ته نها له به رزاییه کانه وه گویمان له خه شه ده بی. پاشانیس هیچی وانیه که له ژووره وه ببیریت.

کیلگه کان به ره و کۆلیته کان به رزده بانه وه که بی که له شیرن، بی سندانن.

ئیکلۆز به رزکراوه ته وه. ئای نازاره کان⁹ و ئاشی ساراکان، دورگه و ئاسیا وه کان!

گوله ئه فسووناوییه کان گززه یان دیت. لیتراییه کانیس رایده ژهنن. نازۆله هه ره که شخه کانیس هامووشۆ ده کن. هه وریش له سه ر ده ریای دروستبوو له هه تاهه تایی فرمیسه که گه رمه کانی چر ده بیته وه.

3

له دارستانه که دا بالنده یه که هه یه، نه غمه کانی راتانده وه ستینی و سوورتان هه لده گه ریتر.

سه عاتیک هه یه زهنگ لی نادات.

زه لکاوتیک هه یه هیلانه ی نازۆله یی چه رموی تیدایه.

کاتیدرالییک شوڤ ده بیته وه و ده ریا چه یه که سه رده که ویت.

گالیسکه یه کی بچووک له ناو پووش و په لاشی به جیهیلراوه، یا به غار له ریگا به ئۆبه ئارایشکراوه کاندایته خوارئ.

تیسپیکی ئه کته ری بچوکه پۆشته، له ریگای قه راغ جهنگه له که به دی کران.

له کۆتاییدا، که برسی یا توینوو ده بیت، یه کی راوت ده کات.

4

من پیرم¹⁰ و له م بهر هه یوانه دا خه ریک نویت کردنم- هه ره وه کو نازۆله ناشتی خوازه کان تا ده ریای فه له ستین ده له وه رن.

من زانایه کی خاوه ن قه نه فه یه کی رهنگ تاریکم. چل و باران خۆبان ده دهنه بهر په نه ره ی کتیبخانه.

من پیاده ره وه ی ریگای دووری قه راغ دارستانه کورته بانه کانم، دهنگی قه له به زه ی ئیکلۆزه کان شه قاوه کانم داده پۆشن. قه ده رییک خه مۆکی پۆدره ی

(9) نازاره کان: مه به ست له نازاره کانی عیسای کوری مه ریه مه.

(10) لیتره پیر به مانا ئایینییه که ی به کار هینراوه، به رامبه ر به "قدیس" ی عه ره بییه.

زیرینی خۆرنشین دهبینم.

به راست دههه ئه و منداله جیهیلراوهی ناوهندی دهریا، ئه و خزمهتکاره بچووهکی که ملی ریگایهک دهگریته که تهویلی له ئاسمان دهسوئ. سهختن ریگاوایان. به گولته په پوله داپوشراون ته پۆلکهکان. کهش سپه. دوورن بالنده و کانیوا! ئه مه رهنگبێ کۆتایی دونیا بیت، به به ره و پیشه وه چوون.

5

دهبا ئه م گلکۆبه م بو به کری بگرن، به گه چ که فمال کراو خهتی چه مه نتو دره پۆقیو- دوور، له قوولایی زهوی. ئه نیشک دهخمه سه سهر میتز، چراش گهش ئه و رۆژنامانه رۆشن دهکاته وه که چه ند نابه له د بووم له دووپات کردنه وهی خوتیندنه وهیان، ئه م کتیبه بی سودانه ش.

له دووراییه کی زۆر له سه ر سالونه ژیرزه مینیه که م، خانو دروست ده کرین و ته مومژ کۆده بنه وه. قور قومزی یا سایا. شاریکی زه به للاح، شه ویکی بی کۆتایی!

که مێ نزمتر، زیرابه کانه. له ته نیشتیش، له ئه ستورایی که ون زیاتر هیه چی که نییه. رهنگبێ خه ره نده لاژه وه ردیی و بیره ناگرینه کان. رهنگبێ له م ئاسته دا بیت مانگ و ئه ستیره کلکاره کان یه ک بگرن، ده ریا و ئه فسانه. له ساته تاله کانیش خه یالی به رده نایاب و کانه کان ده که م، هه لماتی کانه کانم. سه ردارای بیده نگیم من. بوچی روخساری کلاورۆژنه یه ک له سوچی گومبه زه که دا رهنگ زه رد هه لده گه ری؟

حیکایهت

شازاده یه ک تو ره بوو چونکه ته نه ها گه شه ی به پیشه وه چوونی ده ست بلاوییه کی تو ره ها ت ده دا. پیشبینی شوپشی خو شه ویستی سه رسورپینه ری

ده کرد و گومانی له ژنه کانی ده کرد که ده توان له موجامه له ئارایشکراوه ی ئاسمان و سه لته نه ت چتر بن. ده یویست حه قیقه ت ببینی، ساتی ئاره زوو ره زامه ندیکی جه وه هری.

که ویلی به زه بیانه بوو یا نه، ئه و ئه مه ی ده ویست. به لایه ن که مه وه خاوه ن ده سه لاتیکی فراوانی مرۆفانه بوو.

هه موو ئه و ژنانه ی که ناسینی کوژران. چ مال ویرانییه که له باخچه ی جوانیی!

له ژیر شمشیردا پیروزیایان لیکرد. چی تر داوای ژنی نویتی نه ده کرد. جاریکی دی ژنان ده رکه و تنه وه.

ئه وه ی داوای ده که وت ده یکوشت، پاش راو یا شه راب رۆکردن¹¹ - هه موو داوای ده که وتن.

هه ر بو رابواردن ملی ئاژه له که شه کانی هه لده کیتشا. ئاگری له کو شکان به ردا.

شالای برده سه ر خه لک و پاره پاره ی کردن.

حه شامات، سه رخانوی زیرین، ئاژه له جوانه کانیش له وی بوون.

ده کری مرۆف به خاپوور کردن دلخوش بیت و بگه شیتته وه ش به دل ره قی! میله تیش بی فززه.

ئیه وار به کیان به شانازییه وه غار غارینی ده کرد. ئه جنده یه ک ده رکه وت، جوانییه کی له راده به ده ری هه بوو، له سه رووی وه سف کردن. له شیوه و روخسارییه وه، به لینی خو شه ویستییه کی دووپات بووه و ئالۆز ده رده که وت! به لینی به ختیارییه کی له وه سف به دهر، به لکو به دهر له توانا! شازاده و ئه جنده که له ناو چوون، رهنگبێ له ناو ته ندروستییه کی جه وه هریدا له ناو چووبیتن. چۆن نه ده کرا به و جوژه نه مرن؟ واته هه ر دووک پینکه وه مردن.

(11) شه راب رۆکردن: له یۆنانی و رۆمانی کۆندا. شه رایان بو خودا وه نده کانیان رۆده کردن، جوژه قوربانییه ک بوو، به شیکه له که شه ئایینییه کانیان.

به لّام شازاده، له كوشكه كهيدا، له تمه نتيكي ناساييدا مرد. شازاده
نه جنده كه بوو، نه جنده كه ش شازاده.
بو ناره زوومان موسيقي عاريفانه مان كه مه.

پيشانگا

قوشمه چييه هره به هيزه كان. هه نديكيان ده ستیان به سهر جيهانه كانتانا
گرت.

به بي پيويستي و بي نه وهی په لهی نه وهيان بيت كه توانا به ده گمهن و
نه زمونوی هوشيار بيه كانتان بخه نه كار. چ زه لامي پينگه يشتون! چاوه
نه بله قه كانيان هه چه شنی شوی تاوستان، قرمزی و سیا، سی په نگینه،
پولايين، په نگین به نه ستيرهی نالتونی، روخسار شتواو، قورقوشمين،
په ننگ زهر، سووتاو، دنگ كه رخی به فيز! به توند و تيزی باق و بریقانه
رييان ده كرد: - چنه لاويك هه ن- نای فرشته، چون ته ماشايان ده كرد؟
خاوه ن دهنگی سامناک و سه چاوهی ترسن. بو شار نيران تاكو پشت
نه ستور بن، به كه شخه بيه کی قيزليها توو پوشته بوو.

نای به هه شتی سه ختی چاره گرزی هار! به راوردکاری له نيوان
دهرويشه كانتان و گالته جار بيه دمه نييه کانی تر تاندا نييه. به جلويه رگی
تازه داهينراوه کانی زهوقی خه ونیکی ناخوش، شيوهن و تراژيديايه کانی
پيگر و نيمچه خاوه نده روحانيه کان دهنوتن كه هه روه كو نه وهی كه
هه رگيز له ميژوو و نايه كاندا نه بوو بن. چينييه كان، هوتينتويه كان،
بوهيمييه كان، كورته بنه كان، كه متياره كان، مولوخه كان، شيتييه كونه كان،
شه يتانه سامناكه كان، ده له سهی ميللی و دايكانه، له گه ل راوه ستان و
نهرمونيانی نازه له كان تيكه ل ده كن. توانای نواندی شانونامه ی نوئ و
سترانی كيژوله كانيان هه بوو. شايه ری وهستا، شوین و كار كه تهره كانيان
ده گوزی و كو ميداي موعناتيس بوويان پيشكه ش ده كرد. چاوان گرگرتوو،
خوينيش دم به گورانی، ئيسقانه كانيش ده كشان و فرميسك و توره

سووره كانيش چوره يان ده هات. گالته جار بيه كانيان، يا ترسه كانيان،
ده قيقه يه يا چنه مانگيكي ده خاياند.
ته نها منم خاوه نی كليلی نه م پيشانگا كتيويه.

په يکه ريکی کون

كوره زرافه كهی "پان"¹² دهوری ته ویتل تاجه گوليلكه، تری كيويله ش
به دهوری چاوانت، دوو هه لماتی نايان، ده جولينه وه. پرومه تت خلتانی
شهرابی قاوه بی بووه، ناوا ده بن. دانه كانت ده برسكينه وه. سينه ت چه شنی
سيتار، له هه دوو باله زرينه كه تيشه وه ناواز به رزده بيته وه. دلته له ناو
نه و سكه لیده دا، كه جووته سيكسی تيا نوستوه. پياسه بکه له شه وان،
به شيرينيه وه نه م سمته ت بجولينه وه، نه و سمته ی ديش، هه روه ها رانی
چه پتیش.

بوونه وه ری جوانی

به رامبه ر به به فر بوونه وه ريکی جوانی و بالا به رز. فيكه ی مهرگ و بازنه ی
موسيقياه کی نرم، نه م جهسته ی په رسته، فراوان ده كات و به رزی ده كات وه
و چه شنی تارماييه ك هه لده له رزی، برینی قورمزی و وسيا له و جهسته
شه ننگه دا قه لبه زه ده كا. په نگی تاييه تی ژيان تاريك هه لده گه ری، سه ما
ده كا، له ده روه ری روانگه¹³ به رز ده بيته وه، له وشوتنه ی كه بيناسازی
ده كری.

موچر كه كانيش به رزده بنه وه و دهمرخين، تاميكي هاجی نه م شوينه وارانه
به فيكه ی مهرگ و موسيقياه کی كه رخ پر ده بيت كه جيهان، دوور له
پشتمان وه، توری هه لده داته سه ر دايکی جوانيمان. - ده كشيته وه و ريک

(12) (Pin) پان: کوری "ديرمينه"، له ميتيولوزی يونانيدا خاوه نديکی پاسه وانی ميگه ل و
سروش و كه سكاپی ده كرد.

(13) (vision) روانگه: رؤية.

پراڊه وهستى. ئاى! ئيسقانه كامان به جهستهى ناشقيكى نوى داپوشراون.

ئاى بۆ روخسارىكى خۆله ميشين، تهغراى¹⁴ يال و بازووى كرېستالين! ئەو تۆپەى كه پېويسته بكه ومه سهري له نيو تيكه ل و پيكه لىي درهخته كان و ههواى سووكدا.

ژينه كان

1

ئاى بۆ شه قامه فراوانه كانى ولاتى پيرۆز، بۆ هه يوانه كانى په رستگا! چيان له براهمان كرد، كه قسه نهسته قه كانى¹⁵ بۆ راقه ده كردم؟ له و كاته وه، له و شوپنه وه، پيره ژنه كانم ده بينى! ساته زبوينه كان و هه تاوه كهى ته نيشت پروباره كانم دپنه وه ياد، دهستى ئاوايى له سه ر شانم، دهستبازيه كانيشمان له نيو كيلگه ي بيبه ردا.

په وه كووترى قرمى به ده ورى بيره كامدا گززه يان دى. - دوور خراوه م ليرانه، ديمه نيكم بينى كه هه موو شاكاره دراماتيكييه كانى هه موو ئه ده بياتى له سه ر نواندرا. سامانه ناموكانتان پى نيشان ده دم. به سه ر ميژووى ئەو گه نجينانه دا پراڊه مينم كه دۆزيتانه وه. ئەوهى داها تووش ده بينم! حيكه تى من چه شنى پاشه گه ردايى جىي قيز لى بوونه وه يه. ئەرى ده بى عه ده مى من چ بيت به رامبه ر به و چه په سانه ي كه چاوه پروانتان ده كات؟

2

من داهينه ريكم گه لى شايسته ترم له وانه ي كه پيش من هاتوون، به لكو له موسييقاژه نيكيكيش زياتر، كه شتيكى دۆزيبه وه چه شنى كليلى

(14) تهغرا: له بنه رندا ئەم وشه يه توركييه. جوړه نه خشيكه كه له ديويكى پاره يا له سه ر پارچه زيو و خشلدا ده كريت.

(15) مبه ست له قسه نهسته قه كان: "سفر الامثال" كه له عه ده ي كوژندا هه يه.

خۆشه ويستى. ئيستاش نه جييزاڊه ي گونديكى تفتى خاوه ن ئاسمانيكى قرجوڪ، هه ولى ئەوه ده دم كه يادگارى منداليم، ده رۆزه كهر و شاگرد، يا هاتن به قابقابه وه و ده مه ته قى و پينج شش بيوه ژنه كه و چه ند شاييه كيش كه كه لله ي ره قم ئەوه ي لى قه ده غه ده كردم كه بگه مه ئاستى ئاوازي هه قاله كانم، به پيتمه وه جو ش. له و به شه دلخوشييه خواوه ندييه م په شيمان نيم: هه واي هه ژارى ئەم ئاواييه تاله به شيويه كى پراڊه به ده ر گومانه سه خته كه م ئا و ده دا. به لام ئيتر ئەم گومانكاريه ناكه ويته كار، سه ره راي ئەمه ش له ژير ركيفى هه ژانتيكى نويم. - چاوه پروانى ئەوه م كه بيمه شيتتيكى زۆر شه رانى.

3

دوانزه سالان ده بووم، له هه وره بانتيكدا چه پس كرام، جيهانم ناسى، كو ميديايى مرؤقايه تيم نه خشانند. له نا و عه مبارتيكدا فيرى ميژوو بووم. له چه ند جه ژنيكى شه وانه ي يه كى له شارانى باكوور، تووشى ژنى هه موو هونه رمه نده كو نه كان هاتم. له قه يسه رييه كى كو نى پاريسدا زانياريه كلاسيكييه كانيان پى وتم. له باله خانه يه كى كه شخه به رۆژه هلات ئابلۆقه دراو كاره مه زنه كه م ئەنجام دا. خه لوه تى ده گمه نم تيا برده سه ر. خو پتم ده و له مه ند كرد. ئەر كه كه م بۆ گه رايه وه: به لكو پيسوست به خه وي بينيش ناكات. له هه ققه تدا من خه لكى ئەو ديو گوژم¹⁶، داديش نيبه .

سه فهر

زۆرم بينى. روانگه م له سه ر هه موو ئاوازيك قبوول كرد. زۆرم چنگ كه وت. قيژه و هاژه ي شاران، له ئيواره دا، له ژير هه تاودا و هه ميشه .

(16) ئەو ديو گوژ "outr-tombe": هيمايه بۆ شاتو بريان (1768-1848) له ژير ئەم ناو نيشانه يادا شته كانى ده نووسى.

زۆرم زانی: هه‌لۆیسته‌کانی ژبان- ئای بۆ قیژه و هاژه و ئای بۆ روانگه!
سه‌فه‌ر به‌نیۆ سۆز و هه‌را و زه‌نای نوێ!

شاهانه

سبه‌ینیا نیک، له‌لای میلیله‌تیکه‌ گه‌لێ شیرین، ژن و پیاویکی شه‌نگ له‌ گۆره‌پانی گشتیدا هاواریان ده‌کرد. "هاورپیانم ده‌مه‌وێ بیسته‌ شازن! ده‌مه‌وێ بيمه‌ شازن!" پێده‌که‌نی و هه‌لده‌له‌رزى. بۆ هاورپیه‌کانی ده‌رباره‌ی کشفات و نه‌زمونه‌ کۆتایی پێ هاتوه‌کانی قسه‌ی ده‌کرد. یه‌ک به‌سه‌ر نه‌وی تر دا ده‌بوورایه‌وه.

له‌ راستیدا نه‌و تاق به‌یانیه‌ بوونه‌ پاشا که‌ رایه‌خه‌ ئه‌رخه‌ وانیه‌کان له‌سه‌ر خانوه‌کاندا به‌رز ده‌کرانه‌وه، هه‌موو پاش نیوه‌رۆیه‌که‌ش به‌ره‌و دارستانی دار خورماکان هه‌نگاویان ده‌نا.

بۆ عه‌قاییک

تریه‌ی قامکیکت له‌سه‌ر ده‌هۆله‌که‌ هه‌موو ده‌نگه‌کان نازاد ده‌کات و هاوتاواییه‌کی نوێ ده‌ست پێ ده‌کات.

هه‌نگاویکی تو، سه‌ره‌لدانی پیاوانی نوێیه‌ سه‌ره‌تای ره‌وتیان.

سه‌رت پشتمان لێده‌کات: ئه‌قینی نوێ! سه‌رت ئاورمان لێ ده‌داته‌وه، ئه‌قینی نوێ "بگۆره‌ قه‌ده‌رمان، ئافاتمان بده‌ له‌ بیژنگ، به‌کات ده‌ست پێ بکه‌"، زارۆکان سترانت بۆ ده‌چرن. "گه‌وه‌هه‌ری به‌خت و نیازمان به‌ره‌و کێ ده‌که‌یته‌وه‌ بیکه‌وه" تکات لێ ده‌که‌ن.

له‌ هه‌میشه‌ بیه‌یه‌ هاتوو، به‌ره‌و هه‌موو جیگایه‌ک را‌ده‌بووری.

چیشه‌نگاویکی مه‌ستانه

ئای خێر و ئای جوانیم! که‌ره‌نای سامناک چیترا ساخه‌ ناکات! تابلۆی ئه‌جندانه‌! بۆ یه‌که‌مین جار، شاباش بۆ کاریکی سه‌خت و بۆ جه‌سته‌ی سه‌مه‌ره‌. ئه‌مه‌ له‌ژێر پێکه‌نینی منالاندا رووی دا، هه‌ر به‌وانیش کۆتایی

دیت. ئه‌م ژه‌هره‌ له‌ ده‌ماره‌کانماندا ده‌می‌نیتته‌وه‌ تاکو که‌ره‌نا ژه‌نه‌کان دوور ده‌که‌ونه‌وه، ئه‌و کات به‌ره‌و نه‌شازی کۆن ده‌گه‌رپینه‌وه. ئای که‌ ئیسته‌ ته‌واو شایانی ئه‌م نازارانه‌ین!

به‌گه‌رموگورپیه‌وه‌ ئه‌و په‌یمانه‌ سه‌رووی مرۆفانه¹⁷ کۆبکه‌ینه‌وه‌ که‌ بۆ جه‌سته‌ و رۆحی دروستکراومان دراوه: ئه‌م په‌یمانه‌، ئه‌م شیتیه‌! ئه‌م نه‌رمونیا نیه‌، ئه‌م زانیارییه‌، ئه‌م توند و تیژییه‌! سۆزیان داینی که‌ دره‌ختی چاکه‌ و خراپه‌ له‌ نیۆ ئه‌م سیبه‌ره‌دا بنیژین، پاکیزه‌ی زۆرداریش بگواستریته‌وه، تاکو ئه‌قینی هه‌ره‌ خاویتمان به‌یتن. به‌م کتوپرپیه‌ ناتوانین ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌م ئه‌به‌دیه‌ ته‌ داگیرین. به‌بلاو بوونه‌وه‌ی گولاو کۆتایی پێ دیت. پێکه‌نینی زارۆلان، پێده‌نگی کۆیلان، زوه‌دی عازهبان، سامناکی سیما و شتانی ئیره‌، به‌یادگاری ئه‌م ئیواره‌یه‌ پیرۆز بیت. ئه‌مه‌ به‌ده‌لای ده‌ستی پێکرد و ئه‌مه‌ش به‌فریشته‌ی کلبه‌ و شه‌خته‌ کۆتایی هات.

ئیسواره‌یه‌کی بچووکی مه‌ستی پیرۆز! به‌لایه‌ن که‌مه‌وه‌ له‌ پیناوی ئه‌و ده‌مامکه‌ی که‌ دلت پێخۆش کردین. دلنیات ده‌که‌ین، مه‌نه‌جی! ئیمه‌ ئه‌وه‌ له‌ یاد ناکه‌ین که‌ دوینی پیرۆزبایی ته‌مه‌نی هه‌ر یه‌کیکمانت کرد. ئیمه‌ بروامان به‌ژه‌هر هه‌یه. ئیمه‌ ده‌زانین هه‌موو رۆژی هه‌موو ژبانمان به‌خشین. ئا ئه‌مه‌یه‌ سه‌رده‌می پیاوکوژان.

رسته

کاتی جیهان ده‌بیته‌ تاقه‌ جه‌نگه‌لێکی ره‌ش بۆ چوار چاوه‌ی واق و پرمایمان، -ده‌بیته‌ که‌ناری بۆ دوو مندالی دل‌سۆز، -ده‌بیته‌ خانووی مۆسیقا بۆ دلۆقانی رۆشمان، -ده‌تدۆزمه‌وه.

لیره‌ تاقه‌ پیره‌مێردیکی ته‌نها هه‌یه، هیمن و جوان، به‌ "که‌شخه‌یه‌کی نامۆ" ده‌وردراوه، -له‌ به‌ر ده‌مت کړنۆش ده‌بهم.

با هه‌موو یاداشته‌کانتم هینا بیته‌ دی، -با ئه‌و که‌سه‌ بم که‌ بتوانم بته‌ستیه‌وه، -ده‌تخنکینم.

(17) سه‌رووی مرۆفانه: (surhumain): فوق الانسانی.

کاتی گه لئ به هیز ده بین، - کئی پاشه کسه ده کات؟ یا زور دلخوش - کئی ده بیته قه شمر؟ کاتی گه لئ شه پخواز ده بین، - ده بیچ چمان لئ بکه ن؟ خو ئارایش کهن، هه لپه پرن، پببکه نن. - هه رگیز ناتوانم خوشه ویستی له په نجه ره وه تور هه لده م.

- هاوړتییه ده ووزه که م، زارو له ی زه به للاح! چهن دئ له لات وه کویه که، ئەم چاره په شیبیه و ئەم بگره و بهردانه و ئەم په شیبوی منهش. خو ت پیمان هه وه گریته به دهنگی موسته حیلت، به دهنگت! کوزکه شتیکی تاقانه یه بو ئەم بی هیوا بییه چلیسه.

چینشته نگاویکی هه ورینی گه لاویژ، تامی خو له میبش له هه وادا ده فری، - بوئی ته خسته له کوانودا عاره ق ده کات، - گو له کان خوسان - ویرانی پیاسه - غه می جو گه له ی کیلگه کان - بوچی تا ئیسته گه مه ی زارو لان و بوخور نییه؟

گور بیسیکم له زهنگوله یه که وه بو زهنگوله یه کی دی پاکیشت، تاجه گو لبینه شم له ده لاقه یه که وه بو ده لاقه یه کی دی، زریزی زری نیشم له ستاره یه که وه بو ستاره یه کی تر و سه ما ده که م.

ئو گو له به رزه به بی وچان دوو که ل ده کات. چ جادو و بازی له سه ر خو رنیشینی چه رمگدا هه لده ستی؟ چ چرو ی وه نه وشه یی دینه خواری؟

کاتی پاره وپوولی میلله ت له جه ژنی برایه تی خه رج ده کری، زهنگیکی ئاگرینی په مه بی له ناو هه وردا ده زرینگیته وه.

تامی مه ره که بیکی چینی خوش زیندوو ده بیسته وه، پودره یه کی ره ش به هیواشی ده باریته سه ر دوینی ئیوارم. چرای چلچرا خاموش ده که م و ده هاوړتیه سه ر رایه خو روو له سیبهر ده که م، کیژته کانم! شازنه کانم! ده تانبینم!

کریکاران

ئای بو ئەم چیشته نگاوه گه رموگوره ی مانگی شوو باته. باشووری سه غله تکهر دپت و یاداشتی ئیمه ی عه به سی و به دبه ختیبه لاوه کانمان زیندوو ده کاته وه.

هینریکا ته نووره یه کی لۆکه ی چوارگوشه ی سپی و بو ری هه بوو، پیتی ده چوو له سه ده ی رابووردو وشدا له به ری کرد بیت، کلاویکی ئویه دار و له چکیکی ئاوریشمیش. ئەمه غه مگینتر بوو له پرسه یه ک. له قه راغ شاردا پیاسه مان ده کرد. که شیش هه ورین بوو، ئەم بای وه شته ش هه موو بو ن ناخوشه کانی باخچه هه لکروو زاوه کانی کیلگه هیشکه وه بووه کانی بو ده هیناین. له زولکاویتک که سیلاوی پاشماوه ی مانگی رابووردوو بوو، له رچه یه کی به رزدا، ماسیبه یه کجار بچووکه کانی نیشان دام.

شار و دوو که ل و ته قه ته قی کاسبکاره کانی، له و ریگاویانه دا دوامان ده که وت. ئای بو جیهانیکی دی، دانیشتون له لایه ن ئاسمان و سیبه رانه وه پیروزیایان لیکرا. باشوور، رووداوه کویره وه ریبه کانی مندائیم، بی هیوا بییه کانی هاوینم، ئەو به شه فه زعه ی هیز و زانیاریبه م که هه میسه به خت لیم دوور ده خاته وه، ده هینیتته وه یادم. نه خیر! ئیمه هاوین له م ولاته قه رچۆکه نابینه سه ر که هه میسه ماره برای هه تیوین. ده مه وی ئەم بازووه ره قه چیتر ئەم وینه ی ئازیز رانه کیشی.

پرده کان

ئاسمانی کریستالیبه خو له میشینه کان. وینه ی نامۆی پردان، ئەمانه ریکن و ئەوانه قو قزین، ئەوانی دیش لیژده بنه وه و گو شه یی به سه ره ئەوانه ی پیشوودا ده چه میتنه وه، ئەم وینانه ش له بازنه رو شنه کانی که نالدا نو ی ده کریته وه، به لام هه موو سووک و دریز که که ناره کان هه لگری گومبه زه کانم نزم ده بنه وه و بچووک ده بنه وه. هه ندئ له و پردانه هه لگری کولیتن. هه ندیکیان هه لگری ستوونی چاروگه ن، ئیشاره ت و په رزینه شاشه کان. ته خته نیرومیبه چکۆله کان تیبه لکیشی ده بن، داده چو رین، تیله کانیش

به سهر كه نارەكاندا بهرز دهبنهوه. چاكه تيكي دهبنريت، رهنگي جلويه رگي تر و ناميري موسيقايش. تايا ئەمانه ئاوازي ميللين، يا پارچه كۆنسيرتي نه جييزاده كانن، يا پاشماوهي سرووده جه ماوه ريبه كانن؟ ئاو شين و بۆره، پان وهكو بازووي دهريا، - پزيسكيكي سپي له ئاسمانه وه دپته خواري و ئەم كۆميديايه خاپوور دهكات.

شار

من پيوارتيك و هاو نيشتيمانييه كه م قهه بيزاري شارئ نيم ههست به نوئي بكا، چونكه به دهره له هه موو زهوقه باوه كان، بۆ پازاندنه وهي دهره وهي خانووه كان، ههروهها بۆ نه خشه ي شاره كه ش. ليره ههست به هيچ شوينه واري ئاسه واريكي په رستن ناكهن. زمان و رهوشته گهراونه ته وه هه ره ئاسانترين شيوه ي دهر پربنيان، له كۆتاييدا! ئەو مليونه ها خه لكه ش كه پيويستيان به يه كتر ناسين نيبه، به شيوه يه كي هاوچوو، په روه رده و پيشه و پيري دههين، كه پيويسته ريره وي ژيان به چه ندين جار كورتر بيت له وه ي كه ناماري شيتي ميلله تاني كيشوهر دهيكات. بهم جوهره له په نجه ره كه موه تارمايي نوئي دهبنم، له نيو ته ستوورايي و دووكه لي ته به دي ره ژووه وه سي به ره دارستانيه كه مان، شهوي هاوينه مان لوول ده دات! خودا وهندي تو له ي نوئيش، له پيش خانووه قنجه لاديبه كه م كه نيشتمان و دلمه، چونكه ليره هه موو شتي به مه ده چيت، - مه رگي بي گريان، كچۆله چالاكه كان و كار كه ره كه مان، ئەقينيكي ره شين، تاوانيكي دلرفين له نيو چلپاوي شه قام دهره وشيته وه.

شوئن پاچكه

لاي راست كازيوه ي تاوستان گه لا و هالا و دهنكه دهنگي سوچي ته و باخچه يه له خه وه له ده ستينج، ته پۆلكه كان ي لاي چه پيش له سهر سي به ره وه نه وشه ييبه كاندا هه زاران شوئن پاچكه ي ريگاي شيداري گرتوته خو. خوئيشان داني ئەجندان. له راستيدا: گاليسكه ي پر له ئاژه لي داريني

ئالتوني، ستووني به له م و په رۆي رهش، له نيو غار غاريني بيست ئەسپي سي ركي خالخال، زارۆله و پياو انيش له سهر پشتي ئاژه له هه ره واق ورم اوه كانيان، بيست گاليسكه، كۆم و ئارايش به به يداخ و گولدار مينا گاليسكه كۆن و ئەفسانه ييبه كان، پر له مندا و توالي گه شاهه، بۆ خوئيشان دانيكي گونديانه ي قهراغ شار. - ته نانه ت تابووته كاني ژير كه پري شه وين، كالاوه ئەبه نووسه كاني بهرز دهكرده وه، جوانووه شين و ره شه كانيشي دهقۆزته وه.

شاران

ئا ئەمانه شارن! ميلله تيكي له پيناوي ئەليگانيزه كان¹⁸ دروست كران و لوبنانه كاني خه ونيش. شالتي¹⁹ كريستالين و دارستانيكيش له سهر هيتلي ئاسن و خرۆكه نه بينراودا ده جوئينه وه. دهرچه ي چيا ئاگر پئينه كان به توپه ل و لقه دارخورماي مسين زينار به ستن، به شيوه يه كي هاوئاواز له نيو گردا نه عه رته دهكهن. جه ژنه ئەقينداره كان به سهر جوگه له هه لواسراوه كاني پشت شالتي كاندا زرينگه يان ديت. راوه زهنگول له گهرووه كاندا هاوار دهكات. كۆمه له گۆران ييبه زه به للاحه كان به جلويه رگه كانيانه وه غار ده دن و ههروه كو تيشكي دۆنده كانيش بر يقه يان ديت به يداغه كان. له سهر خانووه كان، له نيوه ند كهنه كاندا "رۆلان" ه كان²⁰ جواميري خويان جار ده دن. له سهر ته ننگه ريبه كاني خه رهند و له سهر خانووه كاندا بر يقه ي ئاسمان چارۆگه هه لگره كاني پا پۆران ئارايش دهكات. دوا به دواي دارمان جه ژني كيتلگه به رزه كان كه تيايه سه نتۆريسه²¹ فر يشته ييبه كان له نيو هه رهس هيتاني به فردا پيش دهكهن. له سهر ئاسته هه ره به رزه كاني لوتكه شدا، زه ربايه ك

(18) ئەليگاني: زنجيره يه ته پۆلكه و گردن له نيوان پينسلقانيا و فرجينيا.

(19) شالتي: جوهره خانويه كه به ته خته و دار دروست ده كريت له ناوچه شاخاويه كاندا.

(20) رۆلان: له رۆمانه كاني چاخه كاني ناوه ندا، ناوي قاره مانتيكه، سه ره لشكري خاچه رستانه. رامبۆ له شيوه ي كۆ به كاري هيتاوه.

(21) سه نتۆير: جوهره ئەسپيكيه پيشه وه ي چه شني مرۆقه و پاشه وه ي وهكو ئاژه ليكي ئەفسانه يه. به گۆيره ي ئەفسانه كان گوايه كاتي خۆي ژباوه.

به له دایکبونی نه به دبی قینوسی شله ژاوه، پر له پا پوره موسیقاییه کان و ههرا و هوربای مرواری و بهرده نایابه کان، - دهرباش هندی جار به تیشکیکی کوشندهی تاریک داده گیرسی. له قه دپاله کانداهه سکانهی گولی گه وره به قه ده چهک و په رداخه کافان مرخه دیته. له نشیوه کانیس کاروانی جنۆکهی خه ونه کان، رهنگ شی و ماستین²² سه ره ده که ون. له وینده ریش، پییه کان له نیو درک و دال و سولا قدا، که له کیویه کان شیر دینا²³ ده مژن. سوزانییه کانی²⁴ قه راغ شار ده گرین، مانگیش ده سووتی و هه نسک ده دات. قینوس ده چیتته نه شکه وتی ناسنگه ران و ده رویشانه وه. کومه له قه لایهک بیر میله ده چرن. له و کوشکانه ی که به هیسکان دروست کراون، موسیقاییه کی نادیار به رزده بیته وه. گشت نه فسانه کان گه شه ده که ن، هه لپه کانیس خو تور ده دن له شارو چکه کان. به هه شتی باهۆزه کانیس هه رهس ده هینن. کیویه کان به بی وچان له جه ژنی شه ودا سه ما ده که ن. بو سه عاتییک چوومه ناو قه له بالغی شه قامتیکی به غدا و بو کارتیکی نوی تیپیک گورانی ده چری، له ژیر شه مالیکی چردا، ده خولامه وه به بی نه وهی بتوانم خو له و تارمایییه جوانه ی شاخان بیارتیم که وای پیوست ده کرد تووشی یه کتر بین.

چ بازوویه کی چاکن، چ کاتیکی خوشه که نه و ناوچه یه م بو ده گه رینیتته وه که وه نه وز و هه ره بچو و کترین بزوتنه وهی لیوه دیت؟

دوو ده رۆزه کهر*

برای به سزمانم! چ شه ویکی سه ختم چیشته! " له م پرۆزه یه دا هیچم چنگ نه که وت. به نوقسانی نه و گه مه م پیکرا. به هۆی هه له ی من رهنگین گه رابینه وه مه نفا، دوو کۆبله ". نه و شووم و بی تاوانییه کی گه لی نامۆی بو

(22) ماستین: ئاوه ئاوه بو ماست. وشه یه کی دارپژراوه.

(23) دینا: خودا وه ندیکی ئیتالیاییه.

(24) سوزانییه کان: مه به ست نه و ئاوه تانه یه که هه میشه له گه ل باخوس دان: خوا وه ندی مه ی و راباردن.

(*) مه به ست "رامبو" و قیلین "ه".

ده خواستم، پاشان هۆکاری پارایی ده خسته سه ره. به گالته جار پییه وه وه لامی نه و جیهانه نه هریمه نییه م ده دایه وه و ده چوومه به رده م په نجه ره که. له پشت گونده که ی که تیپی موسیقارانه ی ده گمه نی لیوه ره ت ده بو، تارمایی که شخه یی شه وی داها تووم ده خولقاند.

پاش نه و خو خافلانده ته ندروستییه (که م تا زۆر)، ده چووم له سه ره رایه خیکی پووش راده کشام. به لایه ن که مه وه هه موو شه وی، هه ره که ده نووست، برای که ساس هه لده ستا، ده م گه نیو، چاوه لکۆلراو، - هه ره وه کو نه وهی خو ی له خه وندا بیینی! - به ره وه هۆله که رایده کیشام هاواری خه ونه گه ل خو خه مۆکییه کی ده کرد.

له راستیدا به هه موو وریایییه کی هه زرمدا، نه وه م گرتته نه ستۆ که بیگه رینمه وه دۆخه سه ره تایییه که ی که کوری هه تاو بو، - ویل ده بووین، تویشوومان شه رابی نه شکه وتان و پسکییتی ریگاو بان، منیش به په له بو دۆزینه وهی شوپنیک و شیوه یه ک.

شاران

نه که ره پۆلی²⁵ ره سمی ته حه ددای بوچوونه هه ره زله کان ده کات. مه حاله ده رپرینی رۆژیکی ته لخ له لایه ن ناسمانیکی خو له میشینینی به رده وام، ده ره و شانه وهی ئیمپراتۆری خانووبه ره کان و به فری نه به دی سه رخاک. به زه وقی زلیه کی نامۆه هه موو سه رسورپنه وه ئاریشته کتوره کلاسییه کانیان لاسایی کرده وه. ده چه مه پيشانگای تابلۆ له باره گایه ک که بیست جار له هابتۆن - کورت²⁶ فراوانتره. چ تابلۆیه ک! نه بوخوزنه سرتیکی نه رو بجی په یژه کانی وه زاره ته کانی دروست کرد، نه و فه رمانبه رانه ی که تا کو ئیسته تانیم چاوم پشیمان بکه ویت له [...] ²⁷ به فیزترن، به رامبه ر دیه نی پاسه وانانی کۆله گه کان و وه ستاکانی بینا هه لله رزیم. به گرت کردنه وهی

(25) نه که ره پۆل: به شیکی هه ره به رزی شاره کانی گرتکه.

(26) هابتۆن - کورت: خانووبه ره یه کی شاهانه یه، له نزیک له دهن.

(27) له ده ستنوسه که ی رامبو، نه م وشه یه ناخوتندریتته وه.

خانوو بهر ده‌کان له شیشه‌ی کۆمه‌ل، سه‌وش و سه‌رخانووه‌کان داخراو عاره‌بانچیه‌کانیان ده‌کرد. باخچه‌گشتیه‌کانیش سروشتیه‌کی سه‌ره‌تایی ده‌نوین که هونه‌ریکی بالا ئه‌نجامی دابیت. گه‌ره‌که به‌رزه‌کش به‌شی له وه‌سف به‌ده‌ری تیدایه: بازوی ده‌ریا، بچ به‌له‌م، چینه ته‌زره‌شینه‌کانی نیو کۆرنیشه‌کان که هه‌لگری مۆمدانی گه‌ورن، لول ده‌دات. پردیه‌کی کورت ده‌چیتته سه‌ر ده‌روازه‌یه‌کی نه‌ینی ژیر گومه‌زی سانت- شاپیل. ئه‌م گومه‌زه قه‌لغانیه‌کی پۆلایی هونه‌رییه، ته‌وه‌ره‌که‌ی نزیک پانزه‌هه‌زار پیتیه.

له‌به‌ر چهند خالیه‌کی تیه‌په‌رگه‌ی مسین، سه‌ر خانوو‌ه‌کان، په‌یژه‌کان که ده‌وری سالۆن و کۆله‌گه‌کانیان داوه، وام هه‌ست کرد که ده‌توانم قوولایی شاره‌که‌ی پچ بزانه! شتیکی سه‌مه‌ره‌بوو که ده‌رکم پچ نه‌کرد: ده‌بچ ئاستی گه‌ره‌که‌کانی سه‌ر و ژیری ئه‌کرۆپۆل چهند بن؟ مه‌حاله زانیی بو‌عه‌ریی ئه‌م زه‌مه‌نه‌ی ئیمه. گه‌ره‌کی بازگانان بازنه‌یه‌کی یه‌ک شیشه‌وه، له‌گه‌ل سالۆنی که‌وانه‌دار. دوکان نابینریت، به‌لام به‌فری سه‌ر شوسته پلیشه‌وه‌ته‌وه، چهند نابابیه‌کی²⁸ ده‌گه‌من، چه‌شنی پیاسه‌که‌رانی سه‌به‌ینانی یه‌ک شه‌موانی له‌ندن، به‌ره‌و گالیسکه‌گه‌وه‌ه‌رینه‌کانیان ده‌چن.

چهند قه‌نه‌فه‌یه‌کی مه‌خمه‌ل سوور: خوارده‌وه‌ی پۆلین پینشکه‌ش ده‌که‌ن، نرخه‌کانیان له‌نیوان هه‌شت سه‌د و هه‌شت هه‌زار روپیه‌ دایه. له‌جیاتیه‌ ئه‌وه‌ی له‌م گه‌ره‌که‌ بازنه‌یه‌یه‌دا به‌یر له‌ گه‌ران که‌مه‌وه به‌دوی شانۆدا، به‌خۆ ده‌لیم ده‌بچ له‌ نیو ئه‌م دوکانانه‌دا به‌پیتی پیتویست درامای تاریک هه‌بیت. به‌لام پیتی ده‌چن یاسا تا بلتی نامۆ بیت، ده‌ستبه‌رداری ئه‌وه ده‌بم که به‌یریک له‌لای خۆ دروستکه‌م ده‌ریاره‌ی سه‌رچالانی ئه‌م شوینه. قه‌راغ شار وه‌کو شه‌قامی پاریس شه‌نگه، به‌ختیاره به‌رووناکی. نیوه‌ندی دیوکراسی چهند سه‌د که‌سیک ده‌گرته‌ خۆ. لیره‌ش خانوو‌ه‌کان یه‌ک له‌ دووی ئه‌وی تره‌وه‌ نایه‌ن، قه‌راغ شار به‌شیشه‌یه‌کی نامۆ له‌گه‌ل گوندا تیکه‌ل ده‌بیت،

(28) ناباب: له‌ هیندستانی ئیسلامی به‌ حاکمی ناوچه‌یه‌ک ده‌وتریت یا به‌ ئه‌فسه‌ری سولتان. له‌ "نواب"ی عه‌ره‌بیه‌وه‌ وه‌رگیراوه.

ناوچه‌که رۆژئاوای ئه‌به‌دی پیر له‌ دارستان و دار و دره‌ختی نایاب ده‌کات که نه‌جی‌زاده کیویه‌یه‌کان رۆژنامه‌ی خۆیان له‌ژیر رووناکی ده‌ستکرد راو ده‌که‌ن.

ئیشگرتن

1

ئه‌مه پشوو رووناکه، نه‌ تا، نه‌ داهیزراوی، له‌سه‌ر رایه‌خ نه‌ له‌ وه‌رگادا نییه.

ئه‌مه براده‌ره، نه‌ گه‌رم و گور نه‌ ده‌غه‌زار. براده‌ره.

ئه‌مه خۆشه‌ویسته نه‌ نازارده‌ر نه‌ نازارچیت. خۆشه‌ویسته.

هه‌وا و جیهان به‌بچ گه‌ران ژبان.

- که‌واته ئه‌مه بوو؟

- خه‌ونیش فینک دادی.

رووناکی به‌ره‌و کۆله‌گه‌ی باله‌خانه ده‌گه‌رته‌وه. له‌م سه‌ر و ئه‌وسه‌ری هۆله‌که، دیکۆر ئاسایی، په‌یژه هارمۆنییه‌کان یه‌ک ده‌گرن. دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌ر ئیشگر دووپات بوونه‌وه‌یه‌کی پسیکۆلۆژی به‌شه‌کانی فریزه²⁹، سیپالی ئه‌مۆسفییری و رووداوه ژبولۆژییه‌کان. خه‌ونیه‌کی توندوتیژ و خیرا هی کۆمه‌له عاتیفه‌یه‌یه‌کان له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ری میزاج جیاوازی نیو هه‌موو دیه‌نه‌کان.

2

له‌ شه‌ودا، چرا و مافووره‌کانی دوینی ئیواره‌هاژه‌ی شه‌پۆلانیان هه‌یه، به‌دریژای جه‌سته‌ی پاپۆر و ده‌وربه‌ری پرده‌که‌ی پاشکۆ.

ده‌ریای دوینی ئیواره، چه‌شنی مه‌مکۆله‌کانی ئه‌میلیایه.

به‌ره‌کانی قه‌د دیوار، تاکو ناوقه‌دی، ده‌وه‌نی سوورمه‌داره، به‌زومه‌رهد بۆیاغ کراوه، که‌ کوکووختی دوینی ئیواره خۆیان فری ده‌ده‌نه باوه‌شیه‌وه.

(29) فریز: به‌و نه‌خشه‌ ده‌رپۆقیوانه ده‌وتریت که له‌سه‌ر دیواردا ده‌کرت.

پلاکی³⁰ خانووه ره شه که، هه تاوه راسته قینه کانی که ناری لمین: ئای!
ئا ئه م جار، بییری سیحر و تاقه دیمه نی کازتیه.

سۆفیکه ری

له قه دپالی ته پۆلکه که فریشته کان کراسه خوربیه کانیا ن له ناو گزۆگیای
پۆلایین و زومه پرددا باده دهن.
کیلگه کانی گر تاکو دۆندی گرده کان قه له مبارز دهن.
له لای چهپ خۆلی ترۆپک، پیتشیل له لایه ن هه موو پیاو کوژان و هه موو
جه نکه کانه وه و گشت هه را و زه نا کاره سات ئامیزه کان دوا ی لیتیبیه که ی
ده که ویت.

پشتی ترۆپکه لای راستیش هیللی رۆژه له لانه کان و پیتشکه و تنه کان.
سه ره رای ئه وه ی که ئۆیه که ی سه ر تابلۆکه به هاژه ی غل خوار دوو دروست
بووه به ره و مرواریه کانی ده ریا و شه وانی مرۆقانه گورگه لۆقه یه تی.
شیرینی گولدار ی ئه ستیره کان و ئاسمان و ئه وه ی ماوه ته وه، به رامبه ر
ته پۆله که سه به ته ئاسا داده به زن، - به ره و روومان، که ندره که ی خواره وه
بۆندار و شین هه لده گهریتنی.

کازیوه

با وه شم بۆ کازیوه ی هاوین کرده وه.
هیشتا هه یچ شتی ک له سه ر رووی کۆشکه کاندان ده جوو لایه وه. ئاو مرد بوو.
سه ر یازگه کانی تاریکی رچه ی دارستانه کانی جی نه ده هیشتا. رۆیشتم،
هه ناسه وریا کان و شله تینه کانم هینایه ئاگا، به رده نایابه کان ته ماشایان
ده کرد و باله کانیش به بی ده نگ به رز ده بو نه وه.
پرۆژه ی یه که م، له و رچه یه ی که پر له بریسکانه وه ی ته ر و بی ره نگ بوو،
گولتی بوو ناوی خۆی پی و تم.
به تاقه گی قه زه ردی بلا بو وه ی نیو سه رو وه کان پیکه نیم: له دۆنده

(30) پلاک: ته خته ی ناو نیشان، که له پیتش خانوودا هه لیده واسن.

زیوینه که دا ژنه خوا وه نده که م ناسیبیه وه.

ئا له و کاته دا چارشیتیه کانم یه ک له دووی یه ک هه لمالی. له کۆلانه که دا،
به بازو و راوه شانده وه. له ده شتا ییبیه که که به که له شتیرم راگه یاند. له شاره
گه وه که دا به نیو زه نگول و گومبیه زه کاندان غاری ده دا، وه کو ده رۆزه که ر
به سه ر شۆسته مه رمه رینه که دا رای ده کرد، پاوم ده نا.
له سه رووی کۆلانه که دا، نزیک دارستانی ژاله، به چارشیتیه کۆبووه کانی
ده ورمدا، که میتیکیش هه ستم به جه سته زله که ی کرد.
کاتی ها تنه وه ئاگا نیوه رۆ بوو.

گول

لهسهه په پيژهي زيرين، - له نيو نويي ناوريشيمين، تول خوځه ميشين، مه خمه لي سوز و له گهني كريستالين وه كو مسي بهر هه تاو رهش داگه راو، - ديژيتال¹ ده بيبنيم لهسهه مافووري هيل زيوين ده كرتينه وه، چاو و قزبش.

پارچه ي زيري زهره بهسهه نافيقددا په خشاوه، كوځه گهي داركازيش گومبه زيكی زومه رده هه لنده گرن، چه پكه نه تلله سي چه رمگ و گوزچاني باريكي له علي دهوري گولنه باغي ناويني داوه.

چه شني خوداوه نديك چاو گه وره و شين و شيوه به فرين، دهريا و ناسمان جه ماوه ريكي لاو و گولي به هيتز به ره وه هه يوانه مه رمه رينه كان را ده كيشن.

شه وانیکي تورهات

فوويه ك كه لينی نويي له نيو بهر به سهه كانددا ده كاته وه، - جولانه وهی بنميچه سوواوه كان ده شيويني، - سنوري خانوه كان په رش و بلاو ده كاته وه، - ده لاقه كان ده كوژينيته وه، - له سهرووي رهزه كه، له سهه پي خوځ ماوه بهر زيرابه كه، - دابه زميه ناو گاليسكه يه ك كه به باشي چاخه كه ي خوځي به ناوينه قوقزييه كاني ده سنیشان ده كرد، چوارچيوه قوپاوه كاني و قه نه فه چه ماوه كاني. تهره هه لگري وه نه وزي من، دووره په ريز، خانووي شوانانه ي گه لحوبي من، گاليسكه كه به سهه چيمه ني شاري كال بووه داده چه مييه وه: له خيچييه كي سهرووي ناوينه كه ي لاي راستيش وينه ي مانگي رهنگ زهره ده خوليتته وه، گه لاي داران، مه مكوژلانيش، - سهوز و شينيكی يه كجار توخ وينه كه داگير ده كهن. له خاكي به رده لانددا نازده له كان به ره لان.

- ليره فوو بز باهوز ده كريت، سوډومه كانيش - نوره شه ليمه كانيش، - نازده له

(1) ديژيتال: روه كيكی ژه هراوييه، بهرزه، هيتشه گول ده كريت، له چه شني په نجه به قه ديا شور ده پيته وه.

درنده كان و له شكره كان،

- (ثايا مه يته ره كان و نازده له كاني خهون ده گه رينه وه ژير دره خسته هه ره خنكاوه كان، يو نه وه ي تاكو چاوان نغروم كه نه كانيي ناوريشمه وه)
- بماننين، قامچي خواردوو به نيو ناوه به خوره كان و خواردنه وه په رش و بلاوه كان، به سهه ره چه ي سه گاندا غل بينه وه...
- فوويه ك سنووري خانوه كان په رت و بلاو ده كاته وه.

دهرياوانیي

گاليسكه زيوين و مسينه كان-

پيشه كي زيوين و پوزلاييني پاپوزان-

له كه فاو ده دن.

كوته رهي دركه كان بهرز ده كه نه وه.

ته زووه كاني لاند²

شوين پاچكه فراوانه كاني كساني ده ريا، -

بازنه ي بهره و روزه لات ده خزین.

به ره و كوځه گهي جهنگل، -

به ره و رهنگه تور دراوه كان،

كه سووچه كانيان بهر گيژه لوو كه ي تيشك ده كه ون.

جهزنی زستانه

تافگه له پشت زنجی نويي را- كو ميدييه كان ده زرينگيته وه. چلچراكان ده كشين، له نيو باخچه و ره و ته نزيكه كاني مياندر³، - كه سك و سوورايي خوژتاوا. خوژييه كاني هوژاس⁴ كلاوي ئيمپراتورييه كه ميان له سه ره، - هه لپه ركيي سيبري، چينبييه كاني بوشي⁵

(2) لاند: بهو پارچه زوييه ده و تریت كه ته نها چند جوړه روه كيكی لين ده پرويت.

(3) مياندر: روو باريكه له توركيا، ده رزيته درياي ئيجه وه.

(4) هوژاس: مه بهست له شاعري لاتينبييه.

(5) بوشي: مه بهست له هونه رهندي فهره نسييه (۱۷۰۳ - ۱۷۷۰).

پاراپی

تایا ئەو دەتوانی لە تمووحە پیتیشیلکراوە هەتا هەتایانەم خوش بییت، - که کۆتاییه کی فەر، سەردهمی نهبوونی چارهسهرکات، - که رۆژتیکى سهرکهوتوو له سهر شوورهبى گيتلييه قه دريبه کاتمان بمانخه و پينى؟
(ئای بۆ دارخورماکان! بۆ مرواريبه کان! بۆ خوشه و بىستى، بۆ هيز! له هه موو به ختيارى و سهر به رزيبه ک به رزتر! له هه موو بارتيک و له هه موو شوپتنيکدا، نه هريمه نيک، يه زدانتيک، - لاويتى ئەم بوونه وهره ئيره: من!)

با رووداو له راده به دهره زانستيبه کان و بزوتنه وهى برايانهى کومه لايه تى تازيز بن، چه شنى گه رانه وهى له سهرخۆى گه ردن تازادبوونى هه ول...
به لام خوينتم⁶ سالارمان ده کات، داوامان لى ده کات رابوتيرين له گه ل ئەوهى که بۆمانى به جى ده هيلتى، يا به جۆرتيکى دى، عه نتیکه تر بين.
گه وزانه نيو برين، له نيو هه وای داهيزراو و دهرى، نيو تازار، نيو بى دهنگى ئاووه وه وای کوشنده، نيو ئەشکه نجهى دەم به خه نده، نيو بى دهنگيبه کى لىنجى سه خت.

شار

له دهر به ندى ئەنديگۆوه تا دهرى ئوسيان، له سهر لى په مهبى و نارنجى که ئاسمانى شه راييبى شو ريبه تته وه، هه ر ئيبسته سهر که وتن و شه قامه کريستالييه کان برى هه ر ئيبسته له لايه ن خيزانه گه نجه هه ژاره کانه وه نيسته جين که خۆراکيان له لای ميوه فرۆشه کانه. ده وله مه ندى نييه. -
شار!

له بيا بانتيکى قيره وه له گه ل چينى ته مومژى يه ک له دووى يه ک به کۆمه ل، قيز لى بووه وه، به ره و ئاسمانى قوپاو، گه راوه، دابه زبو، دوو که لتيکى

(6) خوينتم⁶ (Vampire): له بيوواوه ره خرافاته کانى رۆژناوا، خوينتم⁶ هيمايه بۆ مه رگ، که شه وان تابووتى خۆى جى ده هيلتى و دواى زيندان ده که ويت تا کو خوينبان مژى.

په شى دزيو دروست بوو، که ده توانى ئوقيانوس بخاته پرسه، ته پله سهر، په روه وه، گه مى، سمت، غار ده ده ن.
- جهنگه!

سهر به رزکه وه: ئەم پرده دارينه، که وانه ييبه، دوا بخچهى سه وه زى⁷ سامه ريبه⁸ چراهه کى قامچى خواروو به شه ويکى سارد ئەم ده مامکانه رۆشن ده کاته وه، په ريبه گيله کراسى هاوارينه که⁹، له خوارووى رووباره که، ئەم که له سهر رۆشانهى کيلگه ي پاقله که - دۆناودۆنه کانى ديش - گوند.
رپگاکان به په رزين و ديوار ده ور دراو، به زه حمه ت باخچه کانيان گرتۆته خۆ و گوله دزيوه کانيش که به خوشک و دل ناو ده برين، ديمه شق ماندووى که نه فتيبه، خاوه نداريبه تى ئەجنده ئەر بىستۆکراتيبه کانى پشت رپنانى، يابانى، گۆرانى، هيشتا ده شبه ت پيشه وازى له مۆسيقاي که ونينه کان بکه ن. خانيش هه ن هه تا هه تا داخراو. شازاده هه ن، ئەگه ريش سه رقال نيوت، خويندنى ئەستيره کان - ئاسمان.
به يانيبه که لى له گه ل ئەو، له نيو که رته شه خته شه رتان کرد، لىوى که سک، سه هۆل، به يداخى ره ش و تيشکى شين و گولاوى ئەرخه وانى هه تاوى پۆله کان¹⁰، - هيزى تۆ.

به ره به رى

گه لى پاش رۆژان و وه رزان، بوونه وه ران و ولا تان، به يداخى گۆشتى خوينينى سهر ئاوريشمى دهر باکان و گولى پۆله کان، (بوون نييه).

(7) سه وه زه (Potager): مه به ست له و باخچانه يه که ته رخان ده کريت بۆ چاندى ئەو روه کانهى که شو رباى پى ليدنه رپت.

(8) سامه رى: شارتيکى کۆنى فه له ستينه، جار ان پايته ختى شانه شينى ئيسرائيل بووه.

(9) هاوارين: له هاواره وه وه رگيراوه. به و شته يا ئەو که سه ده وتريت که سه روستى هاوارى هه بيت.

(10) پۆل: پۆلى باکوور و باشووره.

گهردن نازاد له كه رهنا كونه كاني قاره مانيتي. كه تا ئيستاش شالا و بۆ دل و سه رمان دههينن- دوور له پياو كوژاني پيشوو.

ئاي! بۆ بهيداغي گۆشتي خوئينيني سه ر ئاوريشمي دهرياكان و گولي پۆلهكان، (بوون نيبه).

شيرينييهكان!

كانييه هه لچووهكان، بهرپهينه شهخته دادهبارن، . شيرينييهكان! - گري بارانوي باي مرواريبهكان له لايه ن دليكي زه ميني هه ميشه رهش داگهراوهوه فري درايبته بهرمان.

- ئاي جيهان!

(دوور له ته مه لخانه كونهكان و بلتسه كونهكان، كه گوپيان له دهبوو و ههستييان پي ده كرد)، كانييه هه لچووهكان و كه فاو هكان. موسيqa، كه ندرهكان ديتته هاژه و سههوله ئه ستيره ييهكان پيكدادهدات.

ئاي بۆ شيرينييهكان، ئاي بۆ جيهان، ئاي بۆ موسيqa! لي رهش، شيوه و ئارهق و قژ و چاو، سه ر ئاو كه وتوون. ره نه كه چه رمگه كانيش، كولاون. دهنگي ميينه ش ده گاته قوولايي ئاگريپهين و نه شكه وته كاني پۆلين. بهيداغ...

هه راج

بۆ فرۆشتن ئه وه ي كه جوله كه كان نه يانفرۆشت، ئه وه ي نه نه جيبزاده، نه تاوان، تاميان نه كردووه، ئه وه ي ئه قيني نه فره ت ليكراو و پاكيزه يي دۆزه خي جه ماوه ر نايزاني، ئه وه ي نه زه مه ن و نه زانست دركي پي نه كردووه.

دهنگه دووباره دروستكراوهكان! هوشباري برايانه ي گشت وزه ي كوزال و ئوركيسترالانه و ته تبقيه كتوپره كانيان، ريكه وتيكي دهگمه ن، بۆ نازادكردني ههسته كامان!

بۆ فرۆشتن جهسته ي پي نرخ، به دهر له هه موو ره گه زي، له هه موو جيهاني، له هه موو جنسي، له هه موو نه وه يهك! دهوله مه ندييه هه لچووه كاني هه موو

ته لاشي!

هه راجي مرواري نه پشكيتراو!

بۆ فرۆشتن فه وزاي جه ماوه ر، رازي بوونيكي بي به ربه ست بۆ به هره وه ره به رزه كان، مه رگي دژوار بۆ دلسوز و دلداران!

بۆ فرۆشتن خانووبه ره و كوچكردن، وه رزش، گه مه ي جنوكان و فه راحييه كي ته واو و هه را و زه نا و ئه و بزوتنه وه و ئاينده يه ي كه ده يه يننه دي.

بۆ فرۆشتن ته تبقياتي ژماره و بازه¹¹ هاوئاوازه ناموكان. پي كگه يشته كان و شيوازه گومان لينه كراوه كان، ده ست به سه رگرته كتوپره كان، بازيكي شيتانه و هه تا هه تايي به ره و دره وشانه وه نادياره كان، به ره و له ززه ته هه ست پي نه كراوه كان و، - بۆ نه ينييه سه مه ره كاني هه ر فه سادئ-حه زيكي سامناكيش به ره و هه شامات.

بۆ فرۆشتنه جه سه ته و دهنگ، دهوله مه ندييه ي كه ناهي نريته زمان، ئه وه ي كه هه رگيز نافرۆشريت، فرۆشياره كان هيشتا له هه راج نه بوونه ته وه! به م زووانه ش ريبواره كان كالاكانيان ناده نه وه.

ئه جنده

1

له پيناوي هيليندا، شيله ي دره خته رازانده وه كاني ژير سي به ري عازهبان و بريقه هيمنه كاني بيدهنگي نه ستيران يه كيان گرت. گه رموگوري هاوين به ئامانه ت درايه بالنده لاله كان و فه ريكي پيوستيش درا به گه مييه كي پرسه داري نرخ نه زانراو له لايه ن ده سكي ئه قينه مردووه كان و گولاوه په رت و بلاوه كان.

- پاش وچاني ئاوازي دارفرۆشان له نيو دهنگه دهنگي سيلاويكي ژير كه لاوه كاني دارستان، زهنگوله كاني ئاژه لانيش له زايله ي نيو دۆل، قيژه و هاواري دهشتاييه كانيش.

(11) باز: مه به ست له بازدا نه.

له پیتناو مندالیی هیلتین فهروو سیبهر هه لئه رزین . سینهی هه ژاران و ئه فسانه کانی ئاسمان.

چاوه کانیسی و سه ما به رزه کەشی، ته نانه ت له نیو بریقه نایابه کانیسی، له نیو کارلیکردنه سارده کان و له زه تی دیکور و ساته دهگمه نه کان.

جهنگ

2

له مندالییدا هندی ئاسمان بینایمانی تیژ کرد: هه موو کاره کتاره کان فیزیونومیان جوئ کردهوه. دهرده کان تووشی کارلیکردن هاتن، ئیسته، دووپات بوونهوهی ئه بهدی ساته کان و بی کوتایی ماتماتیکه کان له م جیهانه دهرم دهکن که تووشی هه موو سه رکه وتنه مه ده نییه کان هاتم، مندالییه کی نامۆ و سۆزیکي فراوانه، ریتلیگیراوم. - خهون به جهنگیکه وه ده بینم، به ماف و هیزه وه، به لۆژیکي دهرک پی نه کراوه وه. ئه مهش ئاسانه چه شنی رسته یه کی موسیقی.

لاویتی

1

یه کشه ممه

حیسا با ته کان له لایه ک، دابه زینیکي بی مه فهری ئاسمان و زیاره تی یاداشته کان و وانهی کیش و خانوو و سه ر و جیهانی فیکریش داگیر دهکن.

- ئه سپیک خیرا له گوژه پانی قه راغی شار، به درپژایی کیتلگه و ده وه نه کاندای غار ده دات، رشانه وه یه کی خو له میشین به ره لای کردوه. ئافره تیکي کو له واری دراما، له شوینتی، له جیهان، له پاش ده سته رداریه کی چاوه پروان نه کراو، ده نالینتی.

چه ته کان پاش ره شه با داهیتزاون، سیامه ستیی و برین. زارو له کان

به درپژایی رووباره کان خنکاوی دهستی نه فره تن.

دهست به دهرز بکه یه وه له نیو هه راو و هوریا ی کارتیکی لووشده ر که له نیو حه شامات گرت ده بیته وه و به رز ده بیته وه.

2

سونی*

پیاویکی بنه ما ئاسایی، ئایا له ش وه کو میوه یه ک هه لواسراوی باخچه نه بوو، ئای بو رۆژگارانی مندالی! جهسته گه نجینه یه ک بوو بو به فیرودان! - ئای بو خو شه ویستی، ترس، یا هیزی ده روون¹²? خاک ئه م دیوو ئه و دیویکی به پیستی له میرو و هونه رمه ندان هه بوو، له نه وه و ره گه ز که به ره و تاوان و پرسه پالی پیوه ده نان:

جیهان به خت و ترستانه. به لام ئیسته، ئه م کاره ته واو، تو حیسا به کانت، تو، بیوچانه کانت، ئیسته ته نها سه ما و ده نگتان هه ن، دیاری کراو نین و زۆرلیکراو نین، سه ره رای ئه م وه رزی ئافراندن و سه رکه وتنه، - له مرؤفایه تی برایانه و نه پیتی له نیو گه ردوونیکي بی وینه، - ته نها ئیسته هیز و ماف سه ما و دهنگی به نرخ رهنگ ده ده نه وه.

بیست ساڻ

3

دهنگه دانشه دوورخراوه کان... پاکیزه یی جهسته به تالیی داروخاوه... ئاداژتیو، ئای خو په رستییه هه تا هه تاییه که ی هه رزه کاری! گه شبینییه کی چالاک: ئه م هاوینه جیهان چه ندی پر له گول بوو! ئاواز و شیوه مردووه کان... جوقه، بو هیمن کردنه وه ی بی توانایی و ونیی! جوقه یه ک له

(*) جوژه شیعریک له چوارده دیر پیتک دپت.

(12) دهروون (Psychè): مه به ست خودای دهروونه له میتولوزیای یونانی کوندا، له مه وه وشه ی سابکلۆژی یا بسیکلۆژی داده رپژئی.

شووشه و له ئاوازه شهوینهکان... له راستیدا ده‌ماره‌کان خیرا هه‌لده‌چن.

4

هیشتا له ئەزمونی¹³ پیر- ئەنتوان دایت. یارییه گه‌رموگوره‌کان هه‌لقاچینراون، تیکی¹⁴ فیزی مندالانه و داروخان و سامناکی. به‌لام تو‌ده‌ست به‌م کاره ده‌کە‌ی: هه‌موو پیداو‌یستییه هاوئاوازییه‌کان و ئه‌رشیته‌کتوره‌کان له ده‌وری ته‌ختدا تووشی کارلیتکردن دین. بوونه‌وه‌ری ته‌واو، چاوهری نه‌کراو ده‌چنه ژیر رکیتی تاقی کردنه‌وه‌کانتیه‌وه. له ده‌وروبه‌رت، خه‌والوانه هه‌لده‌چن فزولییه‌تی حه‌شاماته‌کۆنه‌که و که‌شخه‌یی رابواردنیکی پووج. یاداشت و هه‌سته‌کانت ته‌نها ده‌بئه‌ خۆراکی هیزی ئافراندا. به‌لام جیهان، پاش رویشنت چی به‌سه‌ر دیت؟ له هه‌موو حاله‌تیکدا، له رووکه‌شی ئیسته‌دا، هیچ شتیک نییه.

شاخه ده‌ریا*

کازیوه‌ی زبیرین و ئیواره‌ی هه‌لله‌رزو، به‌پانایی ئەم خانووه گه‌مییه‌کان ده‌دۆزنه‌وه، له‌گه‌ڵ ده‌وروبه‌ره‌که‌ش شاخه ده‌ریایه‌ک پیک ده‌هین چه‌شنی ئیپیر و پیلوینتیز¹⁵ ده‌کشین، یا چه‌شنی دوورگه یابانییه گه‌وره‌که، یا سارای عه‌ره‌ب! چوونه ژووره‌وه‌ی نوێژکه‌ران په‌رستگا‌کان رو‌شن ده‌که‌نه‌وه، دیه‌نه فراوانه‌کانی قه‌لای که‌ناره نوێیه‌کان، ته‌پۆله‌کان به‌گولگی گه‌رم و جه‌ژنی سۆزانییه‌کان ئارایش بوو، جو‌گه‌له گه‌وره‌کانی قه‌رتاجه و شو‌سته‌کانی قینیسیای ته‌ماوی، هه‌لچوونه خاوه‌کانی ئیتان و¹⁶ درزی

(13) ئەزمون: لیره به‌مانا مه‌سیحیه‌که‌ی به‌کاره‌ینراوه. مه‌به‌ست له‌و ئەزمونه‌یه که خودا مرۆقی خۆی پێ تاقی ده‌کاته‌وه.

(14) تیک (Tic) به‌و جو‌ره جولانه‌وه ده‌وتریت که له مرۆف توانای ئەوه‌ی نییه کۆنترۆلی بکات.

(*) شاخه ده‌ریا: جو‌ره شاخیکه به‌سه‌ر ده‌ریادا ده‌کشێ و به‌رز ده‌بیتته‌وه.

(15) ئیپیر: ناوچه‌یه‌که له یۆنان. پیلوینتیز: نیمچه دوورگه‌یه‌کی یۆنانییه.

(16) ئیتان: جیا‌یه‌کی ئاگرپه‌ژینه له ئیتالیا.

گولان و ئاوی شه‌خته، حه‌وزی جل شوشتنه‌کان به‌چناری ئەلمان ده‌وردراوه، بناری باخچه ده‌گمه‌نه‌کانیش له سه‌رووی دره‌خته یابانییه‌کانه‌وه شو‌ر ده‌بئه‌وه، سیمای¹⁷ بازنه‌یی «رۆیال» و «گران» ی سکاریلو یا بروکلین، هیله ئاسنینه‌کانیان له ته‌نیشت، یا له قوولایی یا له سه‌رووی ئەم میوانخانه هه‌ل‌بژارده‌ییانه‌ی هه‌موو میژووی خانووبه‌ره هه‌ره نایابه‌کان و نامۆکانی ئیتالیا و ئەمه‌ریکا و ئاسیان، که په‌نجه‌ره و هه‌یوانه‌کانیان که ئیسته پرن له رو‌شنایی و خواردنه‌وه و شه‌مالی ده‌وله‌مه‌ند، کراونه‌ته‌وه بو ئه‌ندیشه‌ی رپیواران و نه‌جیبزادان - که ئاماده‌ن به‌و رو‌ژگاره بو تاراتیله‌کانی که‌ناره. به‌لکو بو گۆرانییه‌کانی نشیوه‌کان که نیشانه‌ی هونه‌رن، بو ئەوه‌ی به‌جو‌رتیکی به‌رز سیمای کوشک- شاخه‌که برازینیته‌وه.

دیهمه‌ن

کۆمیدی کۆن دوا‌ی ته‌بایییه‌کان ده‌که‌و‌یت و غه‌زه‌له‌کان دابه‌ش ده‌کات:

شه‌قامه‌کانی ته‌خته‌ی شانۆ،

شو‌سته‌یه‌کی درێژی ته‌خته به‌دریژایی کیتلگه‌ی به‌ردین که حه‌شامه‌تیکی به‌به‌ری له‌ژیر دره‌خته بی‌گه‌لاکاندا ری ده‌که‌ون، هه‌یه.

له نیو قاوشه به‌تول دروستکراوه‌کان، که‌وتنه دوا‌ی هه‌نگاوی پیاسه‌که‌رانی ژیر فانۆز و گه‌لاکان.

بالنده ته‌لیسماییه‌کان¹⁸ ده‌که‌ونه سه‌ر پردیکی بزۆک که له‌لایه‌ن «ئارشپیل» هوه ده‌جولیتته‌وه و به‌به‌له‌می بینه‌ران دا‌پۆشراوه.

دیهمه‌نه لیریکییه‌کان له‌گه‌ڵ ده‌نگی شمشال و ده‌هۆل ده‌چه‌مینه‌وه نیو حه‌شارگه ریزبووه‌کانی بن میچه‌کان، له ده‌وری سالۆنی یانه نوێیه‌کان یا سالۆنه رو‌ژه‌لاتییه کۆنه‌کان.

دیهمه‌نی ئەجندانه له دۆندی په‌یژه شانۆیییه‌کاندا پێشکه‌ش ده‌کریته که

(17) سیمای: لیره له جیاتی «واجه» بو خانووبه‌ره به‌کاره‌ینراوه.

(18) بالنده ته‌لیسماییه‌کان: لیره رامبۆ مه‌به‌ستی له‌و ئەکتانه‌یه که ده‌مامکی بالنده‌یان له سه‌ر روخساره.

به دهه‌ون ده‌ور دراوه، - يا ده‌جولتته‌وه و شه‌پۆل ده‌دات له پیناوی بیوتیندا¹⁹، له‌ژیر سیبهری ده‌وه‌نه له‌راوه‌کاندا له‌ ترۆپکی کیتلگه‌کاندا. ئۆپیرا- کۆمیک²⁰ له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆکه‌مان دابه‌ش ده‌بیت له‌ لوتکه‌ی پیتکه‌یشتنی ده‌ په‌رده‌ که له‌ هۆله‌ ناگرینه‌که‌دا به‌رز ده‌بیتته‌وه.

ئێواره‌یه‌کی میژوویی

له‌ ئێوارانی‌کدا، بۆ نمونه، گه‌ریده‌یه‌کی ساویلکه‌ خۆی دووره‌په‌ریز له‌ کاره‌ساته‌ ئابووری‌کاماندا راده‌گریت، ده‌ستی مامۆستایه‌ک یاری به‌کلافسانی²¹ کیتلگه‌مان ده‌کات، له‌ قولایی گۆله‌که‌ قوما‌ر ده‌کریت، نه‌ینۆک، شازاده و قشتۆله‌کانی ده‌هینتته‌وه‌ ئارل، پیر- ژنان و²² چارشتیومان هه‌یه و هه‌ودای هاوتاو‌از و رهنگه‌ ئه‌فسانیه‌یه‌کان سه‌ر خۆرنا‌واش.

موچرک به‌گیانیا دیت کاتێ ر‌اوچی و هه‌شامات تیده‌په‌رن. کۆمیدی ده‌تکیتته‌ سه‌ر ته‌خته‌کانی سه‌ر چیمه‌ن و په‌شیوی هه‌ژاران و بێ ده‌سه‌لاتی سه‌ر ئه‌م ته‌خته‌ گه‌لخۆیا‌نه!

له‌روانگه‌یدا کۆیله‌ . ئه‌لمانیا به‌ره‌و مانگه‌کان سه‌رده‌که‌ویت، بیابانه ته‌ته‌ریبه‌کان رۆشن ده‌بنه‌وه‌ . یاخی بوونه‌ کۆنه‌کان له‌ناو چه‌قی ئیمپراتۆری ئاسمانیه‌یه‌کاندا ده‌مرخین، له‌سه‌ر په‌یژه‌ و قه‌نه‌فه‌کانی پاشادا . جیهانیکی بچووک و کال و بێ گری، ئه‌فریقا و رۆژتا‌وا داده‌مه‌زینن. پاشان بالیه‌که‌ی ده‌ریایی و شه‌وانی ناسراوی کیمیا‌یه‌کی بێ کیش و ئا‌وزتیکی مه‌حال.

هه‌مان سیحری بورژوازی له‌ هه‌موو خاله‌کاندا کاتێ که‌ گالیسکه دامانده‌به‌زینتی!

فیزباناسیکی هه‌ره‌ سه‌ره‌تایی هه‌ست به‌وه‌ ده‌کات که‌ چوونه‌ ژیر ر‌کیفی ئه‌م

(19) بیوتین: میلله‌تیکن له‌ یۆنانی کۆندا، به‌عه‌قل سووکی به‌ناویانگن.

(20) کۆمیک: مه‌به‌ست له‌ کۆمیدییه .

(21) کلافسان: ئامیتریک موسیقایه‌ وه‌کو بیانۆ وایه .

(22) پیر- ژنان (Saintes): قدیسات، وشه‌یه‌کی دارپه‌ژراوه .

ئاووه‌ه‌وا شه‌خسییه‌وه مه‌حاله، ته‌می په‌شیمانی جه‌سته‌که‌ هه‌ر تیبینی کردنی خۆی له‌ خۆیدا ئازاریکی گه‌وره‌یه!

نه‌خیر! . بۆ ساتیکی گه‌رماو²³ و ده‌ریا قه‌پینراوه‌کان و گه‌ر ژیر زه‌مینیه‌یه‌کان و ئه‌ستیره‌ راگوتراوه‌که‌ و له‌ناو‌بردنه‌ شیلگی‌رانه‌کان و ئه‌و یه‌قینانه‌ی که‌ به‌که‌مۆکه‌یه‌ک فیلته‌وه‌ له‌لایه‌ن ته‌ورات و خوداوه‌ندانی قه‌ده‌روه‌ ئاماژه‌ی بۆ کراون. - سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش، ئه‌مه‌ هه‌چ شوینه‌واریکی ئه‌فسانه‌یی نییه .

بۆتۆم*

واقیع گه‌لی د‌رک‌اوییه‌ بۆ میزاجی گه‌وره‌ی من- سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش خۆم له‌لای خاتوون ده‌بینمه‌وه، بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ی خۆله‌میشینی سپیم- به‌ره‌و ر‌ازاوه‌ی بنمیچ ده‌رده‌په‌رم، باله‌کانم له‌ دووی خۆ به‌ره‌و تاریکی ئیواره ر‌اده‌کیشم.

له‌ژیر پیتی قه‌ره‌ویله‌که‌ی بووم، ته‌حه‌مۆلی خشل په‌رستن و شاکاره جه‌سته‌ییه‌که‌یم ده‌کرد، ورچیکی زلی پۆک وه‌نه‌وشه‌یی تووک سپی له‌ خه‌م و خه‌فت، پر چاوانیش ک‌ریستال و زیوی میژه‌کان.

هه‌موو شتی بووه‌ تاریکی و هه‌وزی ماسی کلپه‌دار. به‌یانی، - کازتۆهی حوزه‌یرانی جه‌نگاوه‌ر- به‌ره‌و کیتلگه‌کان غارم دا، که‌ر ئاسا، زه‌نگۆل له‌راوه و به‌گله‌یی، تاکو سابینه‌کانی²⁴ ده‌ورو به‌ر هاتن و خۆبان فری دابه‌ به‌ر لموزم.

H

هه‌موو سه‌ره‌سه‌ختیه‌ک ئابرووی جووله‌ سامناکه‌کانی هوته‌نس ده‌بات. ته‌نیا‌یه‌که‌ی میکانیکی ئیروتیکه‌، داه‌یزانی دینامیکی ئه‌قینه‌. له‌ژیر چاودێری مندالییه‌ی که‌ی، له‌ چاخه‌ زۆره‌کاندا، کلپه‌ی پاکیزه‌ی ره‌گه‌زه‌کان

(23) گه‌رماو: لێره مه‌به‌ست له‌و گه‌رماوانه‌یه‌ که‌ هه‌لم رۆلی گه‌وره‌ی تیدا ده‌بینی.

(*) بۆتۆم: ناوی قاره‌مانیکی شانۆگه‌رییه‌کی شکسپیره: خه‌ونی شه‌ویکی هاوینانه .

(24) سابین: مه‌به‌ست له‌ کیژۆله‌یه .

بوو. دهر وازه که ی بۆ کویره و هری له سهر پشت بوو. لیتره، وری بوونه و هیرانی ئیمپرۆ به سۆز و کرده و هری هه لده و ه شیتته وه. - ئای بۆ راجه له کینیتیکی سامناکی عه شقه سه ره تاییه کانی خاکی خوتناوی نیو هایدرو جینی²⁵ پۆشنکه ره وه! هورتنه نس بدۆزنه وه.

بزووتنه وه

بزووتنه وه که ی پیچا و پیچی سه رگویتی ئه و رووباره ی که شۆر ده بیته وه.

خه رهندی پاشکووی پا پۆر،

خیرایی که پره که،

تیپه رینی فراوانی رووباره که،

به ره و رووناکییه نامۆکان ده بیته

نویتی کیمیاویانه

ریتوارن به ستوونی ئای دۆله که ده ور دراون و

به رووباره که ش.

ئه مانه داگیر که رانی جیهانن

له سه ره ته ی کیمیای شه خسی ده گه رین،

وه رزش و فه ر له گه لیا ندا سه فه ر ده کات،

په ره ده له گه ل خویان ده هیتن

په گه ز و چین و ئازهلان، له سه ر ئه م پا پۆره دان،

پشو و گیژ بوون

له ژیر رووناکی له هی

له ئیواره سه رسامه کانی ده رزوتنه وه.

له به ر گفتوگوئی نیوان نامیره کان- خوین، گولان، ناگر، خشل-

حیسا باتی هه ژاوی سه ر ئه م پا پۆره را کردو وه

- ده بیتریت، وه کو به نده ری ئای به ره و ئه و دیو ریتگا ئاوییه

پالپیتوه نراوه کان غل ده بیته وه

(25) مه به ست له چراهه که که به گاز کار ده کات.

زل، هه تا هه تا رووناک، - ستۆکی²⁶ ده رزه کانیا ن،

ئه وان له عیشوه ی ها و ئاواز ده رکران

له قاره مانیتی که شف کردن.

به ره و رووداوه ئاوه و اییه هه ره سه رسورینه کان

جووتی لا و له سه ر پردی پا پۆره که لاته ریک ده وه ستن

- ئایا کیتیتی کۆنه که لیتی ده بوورین؟

گۆرانی ده لپین و خو مه لاس ده دن.

دلسۆزی*

بۆ لویز فانامین و فورینگیمی خوشکم. کلاوه شینه ره هبانییه که ی به ره و

ده ربای باکوور وه ده چه رخ، - له پیناوی خنکاواندا.

بۆ لیۆنی یووا داشبی خوشکم. سلاو- گیای هاوینه منگه یان دیت و

بۆنیا ن کرده وه.

- له پیناوی تای دایکان و زارۆلان.

بۆ لولو- شه ی تانه که- که زه وقی بۆ زه مانی ده سته خوشکه کان²⁷

و په ره ره ده ی نیوه چل ماوه. بۆ پیاوان! بۆ خاتون***

بۆ ئه و هه رزه کاره ی که بووم. بۆ ئه و پیره مێرده، زاهید یا موژده ده ر.

هه زری هه ژاران. بۆ عاریفه هه ره به رزه کاران.

هه ره ها بۆ هه موو ئاینزا و مه زارانه و ئه و رووداوانه ی که به ره و رووی

ده چین، به هۆی سروشیککی ساتییه وه یا فه ساده شیلگیره کانی خۆمان.

ئه م ئیواره یه له سیرستیوی به فر به رزه، چه ور، ماسی ئاسا و رۆشن هه ر

وه کو ده مانگه سووره که، - (دلی له عنه به ر و سپونک)، - له پیناوی ئه م

نوێژه تا قانه و بیده نگم چه شنی ناوچه کانی شه ویتکی پیشی ئازایه تییه کی

(26) ستۆک: ئیحتیات.

(*) دلسۆزی: لیتره به مانا ئایینه که ی به کار هیتراوه.

(27) ده سته خوشکان: ناویشانی کۆمه له شیعریکی پۆل فییرلیته.

هه ره سهختی پاشه گهردانی پۆلین بکه ویت. بۆ هه موو نرخیک و له گه ل هه موو ئاوازی، ته نانه ت له ناو سه فه ره میتافیزیکیه کانی شه وه. - به لام ئیتر ئه و کاته نا.

دیگراسی

«به یداغ به ره و دیه نی پیس ده چیت و شیوه زمانه که ی ئیمه ش دهنگی ده هۆل ده خنکینی.»
«له بنکه کانداندا گه شه به له ش فرۆشتنه هه رسه گانه کان ده ده یین. شوپشه لۆژیکه کان له ناو ده به یین.»
«له ولاتانی بیبه ره و چوراو گه دا- له خزمه تی چلیستهرین زۆرداری پیشه سازی یا سه ربازی داین.»
«مال ئاوا، لیره و له هه موو شوپنیک کی دی. موته ته و بیعین، فه لسه فه یه کی درنده مان ده سگیر ده بیت، نه زان له باره ی زانسته وه، فیلباز له پیناوی خوشگوزهرانی، ته قینه وه بۆ جیهانی که ئاوا ده بیت. ره وتیکی راسته قینه یه. به ره و پیشه وه، بکه ونه ری.»

بایهت

میهره بانو و ئیستایه چونکه خانویه کی والای دروست کرد بۆ زستانیکی که فای و هه را و هوربای هاوینه، ئه و خواردن و خواردنه وه کانی پاکژ کرده وه، ئه و سیحری شوپنه راکردوه کان و له زه ته له راده به دهره کانی ویتسگه کانه. ئه و میهره بانو و دوا رۆژه، هیز و خوشه و بیستییه که ئیمه به راوه ستاوی له نیو هاری و بیزاربیدا، له ئاسمانی گه رده لولولوی و به یداخه کانی عیشه ودا ده بیبیین تیده په رن.

ئه قینه، پتیه ریکی ته واو و ئه فراند ریت، عه قلیکی سه مه ره و چاوه پروان نه کراو و ئه به دیبهت: ماکینه ی خوشه و بیستییه سیفه ته قه ده ربیه کانه. هه موو ترسمان لی نیشته له ده سته ردار ی ئه و هی ئیمه: ئای بۆ له زه ته ی ته ندروستیمان، قه له مازی سیفه ته کاتمان، میهره بانو خو په رستی و

سۆزیش بۆی، ئه و ئیمه ی بۆ ژبانی ئه به دی خۆی خوش ده و ی... ئیمه گازی ده که یین و ئه و سه فه ر ده کات... ئه گه ر په رستن کۆچ کات، بزرنیگیتته وه، به لینه که ی بزرنیگیتته وه: «پشتی ئه م خه رافه تانه، ئه م جهسته کۆنانه، ئه م گوزهران و ئه م چاخانه. ئا ئه م سه رده مه یه که تاریک داگیرساوه!».

قهت ناروات، له ئاسمانیش چیدی نایته خواری، قوربانی توپه یی ژنان و دلخۆشی پیاوان و ئه گه ر گونا هه ش ناهیتیتته دی: کار کۆتایی هات، چونکه بوونه وهر و چونکه خوشه و بیستییه که.

ئای بۆ هه ناسه کانی، سه ره کانی، غاردانه کانی، خیرایییه سامناکه که ی بۆ ته کامولی شیوه کان و کرداره کان. ئای بۆ فه ری هزر و فراوانی که ون!

جهسته ی! به ره لای بییه کی خه ون پتیه بینراوه، شکستی میهره بانیه کی چه ماو به توند و تیژییه کی نو ی!

دیده ی، دیده ی! هه موو کپنۆشه کۆنه کان و ئازاره یه ک له دووه کانی دی! رۆژگار، له ناودانی هه موو ئازاره ده نگدار و له راوه کانی مۆسیقا هه ره به گۆره کانه!

ههنگاوی! کۆچه هه ره گه وره کانی غه زوووه کۆنه کانه.

ئای بۆ ئه و و ئیمه! فیزیکی هه ره وریا له سه ده قه ون بووه کاتمان.

ئای بۆ جیهان! سترانیکی روونی کاره ساته نوپیه کان!

هه موومانو ناسی و هه موومانو خوشویست. با بزانیین، ئه م شه وی زستانه یه، له م شاخه ده ربایه وه²⁸ بۆ ئه وه ی دی، له پۆلی هه ژاوه وه بۆ کۆشک، له حه شامه ته وه بۆ که نار، له ته ماشاوه بۆ ته ماشا، بۆ هیز و ههستی دا هینراو، بانگی بکه یین و بیبیین و هه روانه ی که یینه ژیر شه پۆلان و به رزایی بیابانی به فر، دوا ی دیده و هه ناسه و جهسته و رۆژگاری بکه وین.

(28) شاخه ده ریا: به هه مان مه به سته قه سیده ی شاخه ده ریا به کار هینراوه.

پیرست

65	چیشته نگاویکی مهستانه
66	رسته
68	کرتکاران
68	پرده کان
69	شار
69	شوین پاچکه
70	شاران
71	دوو دهرۆزه کهر
72	شاران
74	ئیشکگرتن 1
74	2
75	سۆفیگه ری
75	کازتوه
77	گول
77	شهوانیکی توردهات
78	دهرباوانییی
78	جهژنی زستانه
79	پارایی
79	شار
80	به ربه ری
81	هه پاج
82	ئه جنده 1
83	جهنگ 2
83	لاویتی 1 په کشه مه
84	2 سونئ
84	بیست سال 3
85	4
85	شاخه دهریا
86	دیهن
87	ئیسوارده کی میژووبی
88	بۆتۆم
88	H
89	بزووتنه وه

6	وهرزیک له دۆژ
7	پیشه کیی وه رگیتر
13	پیشه کیی رونی شار
22	***
23	خوینی بیس
31	شهوی دۆزه خین
34	ورینه کان 1
39	ورینه کان 2
41	گۆرانیه ک له هه ره به رزترین بورجه وه
42	برسیتی
46	مه حال
49	برووسکه
50	به یانی
50	مالئاوا
53	دره وشانه وه
55	پاش له هی
56	مندالیی 1
57	2
58	3
58	4
59	5
59	حیکایهت
61	پیشانگا
62	په بکه رتیکی کۆن
62	بوونه وه ری جوانییی
63	ژینه کان 1
63	2
64	3
64	سه فهر
65	شاهانه
65	بۆعه قلیک

90	دلسۆزی
91	دیکراسی
91	بلیمهت
93	پیرست